

T.C.
MEHMET AKİF ERSOY ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
ARKEOLOJİ ANA BİLİM DALI

KİBYRATİS VE ÇEVRESİ KAYA KABARTMALARI

Nurhan BECEREN
YÜKSEK LİSANS TEZİ

DANIŞMAN
Dr. Öğr. Üyesi F. Eray DÖKÜ

BURDUR – 2018

T.C.
MEHMET AKİF ERSOY ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
ARKEOLOJİ ANA BİLİM DALI

KİBYRATİS VE ÇEVRESİ KAYA KABARTMALARI

Nurhan BECEREN
YÜKSEK LİSANS TEZİ

JÜRİ ÜYELERİ
Dr. Öğr. Üyesi F. Eray DÖKÜ (Danışman)

Prof. Dr. Gül IŞIN

Prof. Dr. Fahri IŞIK

BURDUR – 2018

**MAKÜ SOSYAL BİLİMLER
ENSTİTÜSÜ**

YÜKSEK LİSANS JÜRİ ONAY FORMU

M.A.K.Ü Sosyal Bilimler Enstitüsü Yönetim Kurulu'nun 25/05/2018 tarih ve 2018/14 sayılı kararıyla oluşturulan jüri tarafından 14.09.2018 tarihinde tez savunma sınavı yapılan Nurhan Beceren'in Kibyrtis ve Çevresi Kaya Kabartmaları konulu tez çalışması Arkeoloji Anabilim Dalında YÜKSEK LİSANS tezi olarak kabul edilmiştir.

JÜRİ

ÜYE

(TEZ DANIŞMANI) : Dr. Öğr. Üyesi F. Eray Dökü

ÜYE

: Prof. Dr. Fahri Işık

ÜYE

: Prof. Dr. Gül Işın

ONAY

M.A.K.Ü Sosyal Bilimler Enstitüsü Yönetim Kurulu'nun/...../..... tarih ve/..... sayılı kararı.

İMZA/MÜHÜR

T.C.
MEHMET AKİF ERSOY ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

ETİK BEYANI

Yüksek Lisans tezi olarak sunduğum “Kibyratis ve Çevresi Kaya Kabartmaları ” adlı çalışmanın, proje safhasından sonuçlanmasına kadarki bütün süreçlerde bilimsel etik kurallarına uygun bir şekilde hazırlandığımı ve yararlandığım eserlerin kaynakçada gösterilenlerden oluştuğunu belirtir ve onurumla beyan ederim.

Nurhan BECEREN

14.09.2018

ÖNSÖZ

Kibyratis Bölgesi Kaya Kabartmaları benim çok severek çalıştığım aynı zamanda oldukça meşakkatli bir konuydu. Bu konuyu çalışmam için beni destekleyen, bütün arşivini önüme seren, her türlü sorumu sabırla dinleyip yine aynı sabırla cevaplayan, yardımlarını hiçbir zaman benden esirgemeyen, sevgili danışmanım Dr. Öğr. Üyesi F. Eray DÖKÜ' ye en içten teşekkürlerimi sunarım.

Ayrıca öneri ve görüşleriyle ufkumu açan Dr. Öğr. Üyesi Şükrü Özudoğru ve Arş. Gör. Düzgün Tarkan'a teşekkür ederim.

Tezimi yazarken konuyla ilgili sıkıştığım her an yanına rahatlıkla gidebildiğim, kaynaklarını, tecrübelerini ve bilgilerini benden esirgemeyen Dr. Öğr. Üyesi S. Gökhan Tiryaki'ye, tezimin haritalarını hazırlayan Arş. Gör. Fatih Adıgüzel ve harita mühendisi Damla Kumbasar'a çok teşekkür ederim.

Zengin kütüphanesi ve yardımsever çalışanlarıyla rahat bir çalışma ortamı sunan Koç Üniversitesi Suna- İnan Kıraç Akdeniz Medeniyetleri Araştırma Enstitüsü'ne tezimi yüksek lisans bursu ile destekledikleri için çok teşekkür ederim.

Lisans ve Yüksek Lisans eğitimim boyunca her an yanımda olup, çalışmam boyunca gerek kaynak bulmam da gerekse tezimi yazmamda bana yardımcı olan meslektaşım ve en yakın arkadaşım Süleyman Kılıçkaya'ya teşekkürü borç bilirim.

Son olarak da her koşulda sorgusuz sualsiz beni destekleyen başımın tacı ANNEM'e ve aileme her şey için çok teşekkür ederim.

BECEREN, Nurhan, *Kibyratis ve Çevresi Kaya Kabartmaları*, Yüksek Lisans Tezi, Burdur, 2018)

ÖZET

Erken dönemde Kabalis olarak adlandırılan, daha sonraki ismiyle Kibyratis Bölgesi, antikçağda Karia, Lykia, Pisidia ve Phrygia kültür bölgelerinin kesişme noktasında konumlandığından bu dört bölgeyi birbirine bağlayan noktada, merkezi bir konumda olmasıyla oldukça önemli bir bölgedir. Kabaca, Pisidia Bölgesi'nin batısında, güneyde Milyas ile kuzeyde Phrygia ve batıda Karia ile çevrelenmiş olsa da, tam olarak sınırlarını söyleyebilmek oldukça zordur. Buna göre doğuda; Tefenni Ovası, Olbasa antik kenti sınırları, kuzeyde; Acıpayam ovası, güneydoğuda ise Söğüt (Karalitis) Gölü ve Elmalı Platosu bölge sınırlarını oluşturur.

Bu bölge içerisinde özellikle Roma Dönemi'nde yoğunlaşan kaya kabartmaları bölge dini, mitolojisi ve günlük yaşamına dair önemli bilgiler vermektedir.

Söz konusu bölgede Kakasbos, Herakles, Dioskurlar ve Tanrıça başta olmak üzere yoğun olarak atlı tanrı kabartmaları görülmektedir. Bunların dışında Ana Tanrıça, Theoi Dikaioi gibi tanrı ve tanrıça kabartmaları da bulunmaktadır. Bu kabartmalar daha çok kırsal alanlarda bulunmaktadır. Ayrıca bölgede çok sayıda kabartmanın monoblok bir kaya üzerinde görüldüğü kutsal alanlar bulunur.

Bazı kabartmaların ikonografisi hakkında birçok tartışma bulunmasına karşın, bir kısmının kesin olarak kim olduğu henüz çözülememiştir.

Anahtar Kelimeler: Kibyratis, Kaya Kabartması, Atlı Tanrılar, Tanrılar, Tanrıçalar.

BECEREN, Nurhan, *Rock-Cut Reliefs of Kibyratis and the environments*, Master Thesis, Burdur, 2018.

ABSTRACT

Kibyratis, which was called Kabalis in early period, is a significant region which combines four different regions, Karia, Lykia, Pisidia and Phrygia. Even if it was roughly surrounded by Pisidia on the east, Milyas on the south, Phrygia on the north and Karia on the west, it's uneasy to specify its borders. It can be said that the borders of the region start near the Tefenni Plain and the borders of Olbasa on the east, the Acipayam Plain on the north, Söğüt (Karalitis) Lake and the Elmalı Plateau on the south.

In these mentioned region is mainly seen rock-cut reliefs of horse rider gods with horses such as Kakasbos, Heracles, Dioskurides, and Goddess. Out of those, the rock-cut reliefs of Mother Goddess, Theoi Dikaioi can be seen. These reliefs are mostly found in rural area. Furthermore, sanctuaries can be seen in this region, in which one can see rock-cut reliefs on monobloc rocks.

Although there are few arguments about some of the rock-cut reliefs' iconography, some were not even identified clearly.

Keywords: Kibyratis, Rock-cut Relief, Horse Rider Gods, Gods, Goddess.

İÇİNDEKİLER

İÇ KAPAK.....	I
TEZ ONAY SAYFASI.....	II
ETİK BEYAN METNİ.....	III
ÖNSÖZ.....	IV
ÖZET.....	V
ABSTRACT.....	VI
İÇİNDEKİLER.....	VII
KISALTMALAR DİZİNİ	IX
HARİTALAR DİZİNİ.....	X
LEVHALAR DİZİNİ.....	XI
GİRİŞ.....	1

BİRİNCİ BÖLÜM

KİBYRATİS BÖLGESİ

1.1. Kibyratis Bölgesi Tarihi Coğrafyası.....	3
---	---

İKİNCİ BÖLÜM

KİBYRATİS BÖLGESİ KAYA KABARTMALARI

2.1. Atlı Tanrı Kabartmaları.....	6
2.1.1. Kakasbos.....	6
2.1.1.1. Tefenni Atlı Tanrı Kutsal Alanı.....	8
2.1.2. Herakles.....	9
2.1.2.1. Kocataş Herakles Kutsal Alanı.....	10
2.1.3. Dioskurlar ve Tanrıça.....	11
2.1.2.1. Akçayır Dioskurlar ve Tanrıça Kutsal Alanı.....	16
2.1.2.2. Dirmil Kutsal Alanı.....	17
2.1.2.3. Eleyir Mevki Kutsal Alanı.....	18
2.2. Tanrı Kabartmaları.....	19
2.2.1. Zeus/ Iuppiter.....	19

2.1.2. Ares/ Mars.....	21
2.1.3. Dionysos/ Liber.....	23
2.1.4. Herakles/ Hercules.....	25
2.1.5. Theoi Dikaioi/ Theoi Agrioi.....	27
2.1.5.1. Deliğin Yanı Mevki Kutsal Alanı.....	29
2.3. Tanrıça Kabartmaları.....	30
2.3.1. Meter Kadmene.....	31
2.3.2. Artemis	32
2.3.2.1. Artemis Lagbene.....	32
2.3.2.2. Potnia Theron.....	33
2.3.2. 3. Kybele(?).....	34
2.3.3. Nympheler.....	34
SONUÇ.....	37
KAYNAKÇA	41
1. Antik Kaynaklar.....	41
2. Modern Kaynaklar.....	41
KATALOG.....	46
EKLER.....	169
ÖZGEÇMİŞ.....	191

KISALTMALAR DİZİNİ

AST : Araştırma Sonuçları Toplantısı

BIAA : British Institute at Ankara

Bkz. : Bakınız

C. : Cilt

Çev. : Çeviri

Edt.: : Editör

IstMitt : Istanbuler Mitteilungen

Kat. No.: Katalog Numarası

LIMC: Lexicon Iconographicum Mythologiae Classicae

MÖ : Milattan önce

MS : Milattan sonra

Res. : Resim

s. : Sayfa

S. : Sayı

vb. : ve benzeri

Vol. : Volume

HARİTALAR DİZİNİ

Harita 1: Kibyratis ve Çevre Bölgeleri.

Harita 2: Kibyratis Bölgesi.

Harita 3: Kibyratis Bölgesi ve Sınır Bölgeleri.

Harita 4: Kibyra'nın Tetrapolis Kurduğu Kentlerin Konumu.

Harita 5: Kakasbos Kabartmalarının Yayılım Alanı.

Harita 6: Herakles Kabartmalarının Yayılım Alanı.

Harita 7: Dioskurlar ve Tanrıça Kabartmalarının Yayılım Alanı.

Harita 8: Zeus Kabartmalarının Yayılım Alanı.

Harita 9: Ares Kabartmalarının Yayılım Alanı.

Harita 10: Dionysos Kabartması Buluntu Yeri.

Harita 11: Theoi Dikaioi/ Theoi Agrioi Kabartmalarının Yayılım Alanı.

Harita 12: Tanrıça Kabartmalarının Yayılım Alanı.

Harita 13: Kibyratis Bölgesi Kaya Kabartmaları Dağılımı.

LEVHALAR DİZİNİ

Levha I, Res. 1: Düvenkaya Tepesi Atlı Tanrı Kabartmaları Genel Görünüm.

Levha I, Res. 2: Küçük Asarlık Atlı Tanrı Kabartmaları Genel Görünüm.

Levha II, Res. 3: Tefenni Atlı Tanrı Kabartmaları Genel Görünüm

Levha II, Res. 4: Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları Genel Görünüm.

Levha III, Res. 5: Dioskurlar ve Tanrıça Kabartmaları Özellikler Tablosu.

Levha IV, Res. 6: Akçayır Mevki Dioskurlar ve Tanrıça Kabartmaları .

Levha IV, Res. 7: Erenler Mağarası Dioskurlar ve Tanrıça Kabartmaları Genel Görünümü.

Levha V, Res. 8: Eleyir Mevki Geniş Açıdan Görünüm.

Levha V, Res. 9: Burdur İli, Çavdır İlçesi, Anbarcık Köyü, Tandır Mevki, Zeus'un Şimşek Demeti Kabartması Ön ve Arka Yüzü.

Levha VI, Res. 10: Burdur İli, Hisarardı Köyü, Yağpınar Mahallesi Zeus Altarı ve Üyük Mevki Şimşek Demeti Kabartması.

Levha VI, Res. 11: Bulgaristan'da Stara Zagora'da Bulunan Bölge Tarihi Müzesi'nde Sergilenen Dionysos Steli ve Yuvalak Köyü Dionysos Kabartması.

Levha VII, Res. 12: Bulgaristan Varna Arkeoloji Müzesi'nde Bulunan Dionysos ve Herakles Steli.

Levha VII, Res. 13: Suriye'de Bulunan Dura Europos Antik Kenti'nden Herakles Steli ve Soğulgan Tepesi Herakles Kabartması.

Levha VIII, Res. 14-15: Burdur, Düver Yarım Ada Herakles Kabartmaları.

Levha VIII, Res. 16: Theoi Dikaioi/ Theoi Agrioi Kabartmaları Özellikler Tablosu.

Levha IX, Res. 17: Deliğin Yanı Mevki Theoi Dikaioi/ Theoi Agrioi Kabartmaları Genel Görünümü.

Levha IX, Res. 18: Termessos Antik Kenti Theoi Dikaioi Kutsal Alanı.

Levha X, Res. 19: Termessos Antik Kenti Theoi Dikaioi Kabartması.

Levha X, Res. 20: Atlıdere, Karabıyıklar Mevki ve Deliğın Yanı Mevki Artemis Lagbene Kabartması.

Levha XI, Res. 21: Kocayayla Potnia Theron Kabartması Buluntu Yeri Genel Görünüm.

Levha XII, Res. 22: Antalya Müzesi Nympheler Steli.

Levha XII, Res. 23: Kibyratis Bölgesi Kaya Kabartmaları Oransal Dağılımı.

GİRİŞ

Kibyratis Bölgesi kaya kabartmaları açısından oldukça zengin olmasına rağmen bu bölgedeki diğer arkeolojik verilerin yanında az çalışılmış bir konudur. Yapılan araştırmalarda elde edilen bilgiler ise çok önemlidir. Ancak bu çalışmalarda genellikle tek bir kutsal alanda veya bir kentin territoriumunda bulunan kabartmaların dışına çıkılmamıştır. Dolayısıyla daha geniş bir perspektif ve yeni buluntularla birlikte tekrar kabartmaların ele alınarak bir bütün içinde görülmesi gerektiği ortadadır. Bu çalışmaya başlarken sadece Kibyratis Bölgesi'ndeki kaya kabartmaları değil etrafının da göz önünde bulundurularak değerlendirilmesine karar verilmiş, bu sayede araştırma daha geniş bir alanı kapsamıştır. Ancak bu geniş alanda bulunan kaya kabartmalarının sayısının çokluğu bir yüksek lisans tezini aştığı için kabartmalar yayınlanmış eserler ışığında ele alınmıştır.

Kibyratis Bölgesi dağlık bir alan üzerine kurulmuştur. Bu nedenle küçük ama çok sayıda yaylalara sahiptir. Göller Yöresi içinde olan söz konusu bölgedeki kaya kabartmaları yoğun olarak yüksek yaylalarda konumlanırken, daha az sayıda ova yerleşimleriyle bağlantılı kayalık alanlarda tespit edilmiştir. Buradan yola çıkarak tez kapsamında bölgede yapılmış araştırmalardan sağlanan veriler doğrultusunda, kaya kabartmalarının bulunduğu alanın etrafı ile ilişkisine de değinilmiştir.

Kibyratis çok sayıda bölgeyle sınır komşusu olmasıyla kavşak noktası niteliğinde önemli bir bölgedir. Bu nedenle çalışmada ilk olarak bölgenin coğrafyası ve yerleşim tarihi hakkında kısa bilgiler verilmiştir.

Kibyratis Bölgesi'nde çok sayıda farklı amaçlı yapılmış kaya kabartması bulunmaktadır. Tüm bu kabartmalar yoğun bir konu olacağı için tez kapsamında yalnızca adak kabartmaları ele alınmıştır.

Araştırmanın ana konusunu oluşturan kaya kabartmaları atlı tanrılar, tanrılar ve tanrıçalar olmak üzere üç başlık altında incelenmiştir. İlk grup olan atlı tanrılarda bölgede at üzerinde yoğun olarak görülen, yerel özellikler barındıran kabartmalar üzerine yoğunlaşmıştır. Tanrı ve tanrıçalar bölümünde ise yüzey araştırmalarıyla tespit edilen bütün tanrı ve tanrıça kabartmalarına değinilmiştir.

Araştırmanın en önemli kısmını katalog bölümü oluşturmaktadır. Bu bölümde kabartmaların bulunduğu yerler, etrafı ile ilişkileri, ölçüleri, korunmuşluk durumu,

tanımı, tarihlemesi ve kaynakça hakkında bilgiler bulunur. Kabartmaların resimleri ise bilgilerle bütünleşmesi amacıyla hemen yanlarına koyulmuştur.

Katalogda bulunan neredeyse bütün kabartmalar arazi çalışmaları ile yerinde görülmüş, ölçüleri alınmış, fotoğraflanmış ve etrafı ile ilişkileri araştırılmıştır. Günümüzde ne yazık ki yerinde olmayan veya daha önceki araştırmalarda verilen eksik koordinatlar nedeniyle yerleri bulunamayan kabartmalar ise yayınlar yoluyla incelenmiştir.

Kibyrtis Bölgesi kaya kabartmaları hakkındaki en önemli bilgi bu bölgede yapılan yüzey araştırmalarından elde edilmiştir. Bu nedenle yüzey araştırması raporları ve bu raporlardan yola çıkılarak yazılan makaleler çalışmanın temel kaynaklarını oluşturmaktadır.

Çalışmada kullanılan en önemli kaynaklar, uzun yıllardır yüzey araştırmaları yürüten ve bu araştırmalar sonucunda Kibyrtis Bölgesi arkeolojisine büyük katkılar sağlayan Mehmet ve Nesrin Özsait, Thomas Corsten, Oliver Hülnden ve J. J. Coulton gibi önemli bilim insanlarının araştırma sonuçları raporları ve makaleleridir. 2012 yılından itibaren F. Eray Dökü başkanlığında yürütülen “Uylupınar (Erken Kibyra) ve Çevresi Yüzey Araştırmaları” sonucunda yazılan raporlar ise tez için önemli veri kaynağı olmuştur. Ayrıca kültler üzerine yoğun araştırmalar yapmış Peter Talloen ve hem Pisidia hem de Balboursa etrafındaki kaya kabartmalarını yayınlamış olan Tylor Jo Smith bu çalışma için önemli yol göstericiler olmuştur. Tezin konusu ayrıca epigrafik bir araştırmayı da gerektirmiştir. Bu bağlamda Thomas Corsten, N.P. Milner, Christina Kokkinia, J. J. Coulton, A. S. Hall, G. Labarre, Bülent İplikçioğlu ve M. Collignon’un epigrafik çalışmalarından yararlanılmıştır. Ayrıca Akdeniz Üniversitesi Eskiçağ Dilleri ve Kültürleri Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. Murat Arslan ve ekibinin yardım ve görüşleri alınmıştır.

BİRİNCİ BÖLÜM

KİBYRATİS BÖLGESİ

1.1. Kibyratis Bölgesi Tarihi Coğrafyası

MÖ 5. yüzyıl ve muhtemelen bu tarihten daha da erken dönemlerde Kabalia ya da Kabalis olarak adlandırılan bölge, Hellenistik ve Roma Dönemleri'nde bölgede bulunan Kibyra kentinin güçlenmesiyle Kibyratis Bölgesi olarak anılmaya başlamıştır¹. Coğrafya olarak çok önemli bir konumda olan bölge Pisidia'nın güney batısında, güneyde Milyas ile kuzeyde Phrygia ve batıda Karia ile çevrelenmiştir² (**Harita 1**). Bölgenin tam olarak sınırlarını söylemek zordur ancak Milner ve Hall arkeolojik ve epigrafik verilere göre bir tanım yaparlar³. Buna göre, batıda Tefenni Ovası'nda Lysis Irmağı (Eren Çayı), kuzeyde Acıpayam, güneydoğu da ise Söğüt (Karalitıs- Kabalitıs) Gölü bölge sınırlarını oluşturur⁴ (**Harita 2**). Günümüzde ise kabaca Burdur, Denizli ve Antalya illerinin kesiştiği coğrafyayı kapsar⁵. Bölgenin sınırları dönemlere ve tarihi olaylara göre çeşitlilik göstermektedir⁶. Kibyratis Bölgesi dağlık alanda konumlanmış olup, geniş yaylalara sahiptir. Bölgenin denize kıyısı yoktur.

Bölge hakkındaki en erken bilgiler Herodotos ve Strabon'da geçmektedir. Herodotos, Kabalia'nın Pers egemenliği döneminde Sardes Satraplığı'na bağlı olduğunu ve Mysia, Lydia, Lasonia ve Hytenneia ile ikinci hükümeti oluşturup hazineye beş yüz talant gümüş ödediklerini söyler⁷. Ayrıca Kabalların Maionia'da oturup, Lasonialı diye çağırıldıklarından bahsetmektedir⁸. Strabon ise Kabalıların Solymlerle aynı olduklarını, Termessosluların kalelerinin üst tarafında bulunan tepeye Solymos,

¹ David Magie, *Roman Rule in Asia Minor. To the End of the Third Century After Christ- I*, Princeton University Press, 1950, s.38, 241.; Nicolas P. Milner, "An Epigraphical Survey in the Kibyra- Olbasa Region conducted by A.S.Hall", *BIAA Monograph*, No. 24, 1998, Ankara, s. xiii; Şükrü Özudoğru, "Geç Antikçağ'da Kibyra", *Cedrus*, VI, 2018a, s.17.

² Thomas Corsten ve Oliver Hülken, "Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyratis. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer", *IstMitt*, Band 62, 2012, s.7; İsmail Baytak, *Kabalis (Kibyratis) Bölgesi Tarihi Coğrafyası ve Çağlar Boyu Yerleşim Modelleri- Urbanizasyon*, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, Konya, 2014, s.43.

³ Milner, 1998: xiii; Baytak, 2014: 37-39.

⁴ Milner, 1998: xiii.

⁵ Milner, 1998: xiii; Baytak, 2014: 37-39.

⁶ Baytak, 2014: 44.

⁷ Herodotos, *Histories*, Çev: Muntekim Ökmen, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, İstanbul, 2006, s.259 (III-90).

⁸ Herodotos, 2006: 544 (VII-77).

Termesosluların da kendilerine Solymler dediğinden bahseder⁹. Kibyralıların ise Lydia soyundan olduklarını, Kabalis'i ve çevresindeki Pisidialıları ele geçirip ve oraya yerleştikten sonra kenti çok iyi tahkim edilmiş ve çevresi yaklaşık yüz stadia olan başka bir yere taşıdıklarını söyler¹⁰. Bu antik yazarların ve arkeolojik verilerin değerlendirilmesi neticesinde MÖ 5. ya da 4. yüzyıl aralığında tarihi net olmayan bir dönemde, bölgeye Termessos civarından ya da Milyas'tan Solym dilini konuşan Pisidya kökenli halkların göç ettiği ve bölgede hali hazırda bulunan halkla birlikte Kibyra adı altında yeni bir yerleşim kurdukları sonucuna varılmıştır¹¹ (**Harita 3**). Strabon ayrıca bu kent ve çevresinde Lidce, Solymce, Pisidce ve Hellence olmak üzere dört farklı dilin konuşulduğunu da söyler¹². Strabon bunlara ek olarak Kibyra'nın iyi yasaları sayesinde kuvvetlendiğini, sınırlarının genişlediğini ve etrafında kurulan Boubon, Balboursa ve Oinoanda ile Hellenistik Dönem'de bir konfederasyon oluşturduklarını, bunu da Tetrapolis olarak adlandırdıklarını söyler¹³ (**Harita 4**). Kabalia Tetrapolisi'nin tam olarak ne zaman kurulduğu bilinmemektedir. Ancak ele geçen yeni veriler MÖ 2. yüzyılın başlarından itibaren oluştuğunu göstermektedir¹⁴. Hellenistik Dönem boyunca bölgede yoğun faaliyet gösteren Tetrapolis, yaklaşık MÖ 82 yılında, Romalı komutan Murena tarafından feshedilmiş, Boubon, Balboursa ve Oinoanda Lykia Eyaleti'ne, Kibyra ise Asya Eyaleti topraklarına dahil edilmiştir¹⁵.

Yukarıda bahsedildiği gibi bölge antik dönemde, Lykia-Milyas; Phrygia- Lydia; Karia ve Pisidia kültürlerinin kesiştiği noktada bulunur¹⁶ (**Harita 1-3**). Bu bölgenin merkezini etrafı yüksek dağlarla çevrili bir göl havzası oluşturur¹⁷. Gölhisar Gölü, Dalaman Çayı ve onu besleyen Aslanlı, Bayındır, Horzum dereleri gibi küçük derelerle sulanan ovanın etrafında günümüzden yaklaşık 6- 7 bin yıl önce ilk yerleşim izleri

⁹ Strabon, (2000), *Antik Anadolu Coğrafyası XII – XIV*, (Çev. Adnan Pekman), Arkeoloji ve Sanat Yayınları, İstanbul.

¹⁰ Strabon C.631

¹¹ Özudoğru, 2018a: 17.

¹² Strabon C.631

¹³ Strabon C.631

¹⁴ Özudoğru, 2018a: 18.

¹⁵ Özudoğru, 2018a: 18; Strabon C.631.

¹⁶ Milner, 1998: xiii; Şükrü Özudoğru, "Kibyra ve Yakın Çevresinin Erken Dönem Yerleşim Tarihçesi", *Arkeoloji, Tarih ve Epigrafi'nin Arasında: Prof. Dr. Vedat Çelgin'in 68. Doğum Günü Onuruna Makaleler*, Edt: Murat Arslan ve Ferit Baz, Arkeoloji ve Sanat Yayınları, İstanbul, 2018b, s.745-765.

¹⁷ Özudoğru, 2018b: 747.

görülür¹⁸. Gölhisar Ovası coğrafyası, iklimi, tarım alanları, yaylaları ve tatlı su kaynakları sayesinde her dönemde farklı yerleşim tiplerine ev sahipliği yapmıştır¹⁹. Neolithik ve Kalkolitik Dönemlerde yaygın görülen höyüklerin başında Sorkun, Yusufça ve Çavdır höyükleri gelir²⁰. Demir Çağ'da Gölhisar Gölü kıyısında, Uylupınar ve etrafında Erken Kibyra olarak adlandırılan yerleşim bulunur²¹. Hellenistik ve Roma Dönemlerinde ise Kibyra askeri ve ekonomik gücüyle ön plana çıkmış ve kentte yaşam MS 9. yüzyıla kadar devam etmiştir²².

¹⁸ Özudoğru, 2018b: 747.

¹⁹ Özudoğru, 2018b: 747.

²⁰ Bu höyükler ile ilgili detaylı bilgi bkz. J. Melleart ve Mehmet Özsait yüzey araştırmaları sonuçları.

²¹ Detaylı bilgi için bakınız; F. Eray Dökü başkanlığında yürütülen Uylupınar (Erken Kibyra) Yüzey Araştırmaları Sonuçları, Özudoğru, 2018b: 748.

²² Özudoğru, 2018a: 23.

İKİNCİ BÖLÜM

KİBYRATİS BÖLGESİ KAYA KABARTMALARI

Kibyratis Bölgesi kaya kabartmaları genel olarak Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir. Bu dönem içerisinde bölgenin merkezi olan Kibyra' da Apollon, Asklepios, Zeus ve Athena gibi Grek Tanrıları olarak bilinen pagan kültler görülürken, kentin territoriumunda bulunan kırsal kesimde az sayıdaki pagan tanrılarının yanında çok sayıda ve büyük açık hava kutsal alanlarına sahip yerel tanrılar görülmektedir²³. Bunun nedeni bu tanrıların daha çok kırsal ekonomiyle şekillenmesi ve kırsal bereketi simgeliyor olmalarıdır²⁴. Bu tanrı grubuna yerli isimlerle veya Grek isimlerle tapınım mevcuttur²⁵. Bununla birlikte, kırsaldaki Hellence isimleri olan tanrıların çoğunun, aslında, temsillerinden görüldüğü gibi, yerli oldukları aşikardır²⁶.

2.1. Atlı Tanrı Kabartmaları

Atlı Tanrılar başlığı altında iki farklı grup değerlendirilecektir. İlk grup yazıtlar-da Kakasbos, Herakles veya Maseis olarak adlandırılan, at üstünde, bir elinde lobut tutan ve yalnız tasvir edilen, yoğun olarak adak stelleri ve kaya kabartmaları üzerinde Lykia, Pisidia ve Kibyratis Bölgesi'nde görülen figürlerdir²⁷. Diğer grup ise özellikle Pisidia ve Kibyratis Bölgesi'nde yoğun olarak görülen genellikle atlı olarak tasvir edilen Dioskurlar ve onların ortasında ayakta duran Tanrıça'dan oluşur²⁸.

2.1.1. Kakasbos

Kakasbos, at üzerinde, sağ elinde lobutu, sol eli ile atının dizginlerini tutan, çoğunlukla kısa tunik (khitoniskos), pelerinli (khlamys) ve yalnız olarak tasvir edilen, koruyucu tanrı olarak düşünülen figürlerdir²⁹. Genel tasvirleri MS 2. - 3. yüzyıla tarihlenir ve her ne kadar Herakles'in yansıması olarak düşünülse de kökeni hiç

²³ Thomas Corsten, "City and Country in the Kibyratis A Case Study in Rural Acculturation", *III. Uluslararası Likya Sempozyumu*, C.1, 2005, Antalya, s. 141.

²⁴ Özudoğlu, 2018a: 37.

²⁵ Corsten, 2005: 141.

²⁶ Corsten, 2005: 141.

²⁷ J. J. Coulton, *The Balboura Survey and settlement in Highland Southwest Anatolia-I*, BIAA- 43, 2012, s. 149.

²⁸ İnci Delemen, "Lykia- Kabalia-Pisidia Bölgesinden Roma Dönemi Dioskurlar ve Tanrıça Kabartmaları", *Belleten*, C.LIX, S.225, 1995, Ankara, s. 295.

²⁹ Tuba Efendioğlu, *Hellenistik ve Roma Çağlarında Lykia'da Yerel Tanrı ve Tanrıçalar*, Arkeoloji ve Sanat Yayınları, İstanbul, 2008, s. 114; Peter Talloen, "Cult in Pisidia. Religious Practice in Southwestern Asia Minor From Alexander the Great to the Rise of Christianity", *Studies in Eastern Mediterranean Archaeology*, Ku Leuven, 2015, s. 70.

şüphesiz Anadolu'ya aittir³⁰.

Yoğun olarak Lykia, Pisidia ve Kibyratis Bölgesi'nde görülen bu figürün tanımı yazıtında Kakasbos adı geçerse yapılabilir. Aynı tasvire sahip bazı kabartmaların altında Herakles veya Maseis adları yer almaktadır. Kakasbos'un ikonografisine göre bazı araştırmacılar tanrıyı yarı-tanrı Herakles'in yerel bir yansıması olarak düşünmektedirler³¹. Herakles'in dışında tanrı ikonografisiyle Tyriaion'da görülen diğer bir atlı tanrı Maseis ile de özdeşleşmektedir³². Bu tanrıların ayrımı oldukça zordur. Bu nedenle yazıtı olmayan kabartmalarda isim kullanmak yerine atlı tanrı demek daha doğru olacaktır.

Tanrıya adanmış olan adakların dağılımı özellikle dağlık ve kırsal bölgelerde görülmektedir (**Harita 5**)³³. Bu bölgeler Hellenleşmeye çok müsait olmayan bölgelerdir. Bu nedenle bu tanrının yerel olduğu ve bölgenin dini hakkında bilgiler verdiği söylenebilir.

Kat. No. 1'de sağa doğru yönelmiş at üzerinde bulunan figür sol eliyle atın dizginlerini tutmuş, sağ eliyle ise lobutunu arkaya doğru kaldırmıştır. Son derece yıpranmış olan kabartmanın çerçevesi daire formunda olmalıdır. Çerçevenin hemen üstünde ise bir adet sunu çukuruna benzer bir çukur bulunmaktadır.

Kat. No. 2'de ise bir niş içine oturtulmuş kabartmada figür sağa doğru yönelmiş at üzerinde kıyafetli olarak betimlenmiştir. Arkasında uçuşan bir khlamys izi görülür.

Burdur ili, Tefenni ilçesi, Karamusa ile Başpınar köyü sınırları içerisinde yer alan Düvenkaya Tepesi'nin kuzeybatı yamacında monoblok bir kayanın cephesinde dört adet kabartma yer alır³⁴ (**Res.1**). **Kat. No. 3** ile **6** arasında gösterilen bu kabartmalar oldukça aşınmıştır³⁵. **Kat. No. 6** tamamen yok olmuş sadece dış çerçevesi korunmuştur.

³⁰ Louis Robert, "Hellenica", *Recueil d'épigraphie, de numismatique et d'antiquités grecques*, vol. 3, Paris, 1946; G.H.R., Horsley, "The Rider God Steles at Burdur Museum in Turkey", *Museum of Antiquities Maurice Kelly. Lecture 3*, 1999, s. 24-25; Talloen, 2015: 70-71.

³¹ Nuriye Karayaka, *Hellenistik ve Roma Döneminde Pisidia Tanrıları*, Ege Yayınları, İstanbul, 2007, s. 16-17.

³² İnci Delemen, *Anadolu'da Atlı Tanrılar. Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler Üzerine Bir İnceleme*, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, s. 6.

³³ Tuba Efendioğlu, *Hellenistik ve Roma Çağlarında Lykia'da Yerel Tanrı ve Tanrıçalar*, Arkeoloji ve Sanat Yayınları, İstanbul, 2008, 82.

³⁴ F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, "2015 yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması", *34. AST, C. 2*, 2016, s. 655; T.C. Burdur Valiliği, *Kültür Envanteri Ek Kitabı*, 2017, s. 240.

³⁵ Dökü'nün Uylupınar yüzey Araştırmaları'nda bölge halkından öğrendiğine göre, yöre insanı bu görkemli kayalık alanı yağmur duası için halen tapınım amaçlı kullanmaktadır.

Eskiden kabartmaların altında var olan yazıtlar ise günümüzde tamamen silinmiştir. Kabartmalardaki genel ikonografi cepheden betimlenmiş at üzerinde, sağ elinde lobutu, sol eliyle dizginleri tutar vaziyette betimlenen kısa tunikli bir figürdür³⁶.

Kat. No. 7 ile **9** arasında gösterilen, Burdur ili, Tefenni ilçesi, Beyköy’de bulunan Küçük Asarlık mevkide kayalığın doğu yüzünde üç adet atlı tanrıya rastlanır³⁷ (**Res.2**). Kare formundaki çerçevelerin içinde oldukça iyi korunan kabartmalardan **Kat. No. 9**’un üst kısmı ortasından itibaren kırık ve eksiktir. **Kat. No. 8** ‘de ise figürün başı tahrip olmuştur. Kakasbos olduğu düşünülen bu kabartmalarda sağa dönük at üzerindeki giyimli figür sağ kolunu arkaya doğru uzatmış ve elinde lobut benzeri bir nesne tutmaktadır. Sol eliyle ise atın dizginlerini tutar. Figürlerin giyimli olup olmadıkları seçilememektedir.

Kat. No. 10’da iki atlı figür yan yana betimlenmiştir. Bu figürlerin arasında çerçeveye ait bir ayırım çizgisi bulunmamaktadır. Bu nedenle kabartmanın iki Kakasbos’ a mı yoksa Dioskurlar’ a mı adandığı konusunda soru işaretleri bulunur. Ancak bu kabartmalarda iki atlı figür karşılıklı değil birbirini takip ederek sağa doğru yönelmişlerdir ve aralarında bir tanrıça bulunmaz. Dolayısıyla bu kabartma Dioskurlar olarak değil iki farklı atlı tanrı kabartması olarak düşünülmelidir. Aynı zamanda kabartma Tefenni Atlı Tanrı Kutsal Alanı ile çok yakın bir konumda bulunmaktadır. Bu nedenle Corsten da bu kabartmadaki figürleri Kakasbos olarak değerlendirmenin daha doğru olacağını söylemektedir³⁸.

Söz konusu bölgelerdeki kabartmalar Corsten ve Hüliden tarafından MS 2. ve 3. yüzyıllara tarihlendirilmiştir³⁹. Ayrıca bu bölgelerdeki kaya kabartmalarının etrafında Roma Dönemi’ne ait seramikler ve yerleşim izleri görülmüştür. Dolayısıyla Kakasbos/Herakles kabartmaları çevredeki diğer kabartmalarla çağdaş olup Roma İmparatorluk Dönemi’ne tarihlenmektedir.

2.1.1.1. Tefenni Atlı Tanrı Kutsal Alanı

Burdur iline bağlı Tefenni ilçesinde Adalet Lojmanları’nın üst kesimindeki kayalık sırtta önceden 56 adet olan ve tahribat nedeniyle günümüzde sadece 18’i

³⁶ Kabartmaların yaklaşık 200 m. kuzeybatısında Düvenkaya Tepesi’nin alt yamaçlarında ışık yer alır. Baskı kolu yuvası ve ezme yeri günümüze korunarak gelmiştir. Kalıntıların çevresinde yüzeyde Roma Dönemi seramik parçalarına rastlanılmıştır.

³⁷ Mehmet Özseit, “Burdur, Isparta ve Antalya Yüzey Araştırmaları 2007”, *ANMED*, S. 6, 2008, s. 110.

³⁸ Corsten ve Hüliden, 2012: 62.

³⁹ Corsten ve Hüliden, 2012: 7-117.

görülebilen atlı tanrılara ait bir kutsal alan vardır⁴⁰ (**Res.3**). **Kat. No. 11 -28** arası gösterilen atlı figürlerin hepsi aynı yöne ve kuzeydoğuya bakan konumda betimlenmişlerdir. Alandaki kabartmaların neredeyse hepsi aynı ikonografide olup çok küçük farklılıklar bulunur. Kabartmalardaki figürler seyirciye doğru bakmaktadır. Figürler izlerinden anlaşıldığı üzere kısa tunik ve üzerine bir khlamys giymişlerdir. Bir elleriyle atın koşum takımını tutuyor diğer kollarını yana açarak yukarı kaldırmış ve elinde bir lobut tutarlar. Atların bir ayağı yukarıya doğru kalkmıştır. Alanda okunabilen bir yazıt bulunmaz. Genel kanı ise bu kutsal alanın Kakasbos'a ait olduğu yönündedir.

2.1.2. Herakles

Herakles asıl adı Alkides olan, Alkmene ve Zeus'dan olma bir yarı tanrıdır. Yunan ve Roma mitolojilerinde sık sık geçen efsanevi bir kişidir. İnsanın doğaya karşı yenilmez saldırma ve dayanma gücünü simgelediği için gün geçtikçe daha çok kahramanlaşmış ve bir tanrı gibi tapınım alanları genişlemiştir⁴¹.

Kibyratis Bölge'sindeki kaya kabartmalarında iki farklı tipte betimlenen Herakles ile karşılaşmaktayız (**Harita 6**). Birinci ikonografide figür yerli bir kimlikle karşımıza çıkar. Herakles burada atın üstünde, genellikle dizlerine kadar uzanmış bir tunik giymiş, bir eli havada lobut tutarken diğer eliyle atın dizginlerini kavramış bir şekilde betimlenmektedir. Herakles'in bu betimini bölgede sıkça görülen Kakasbos betiminden yalnızca yazıtlar sayesinde ayırabiliyoruz⁴². İkinci ikonografi ise Yunan mitolojisinden gelen ve on iki işi ile tanınmış kahraman Herakles'dir⁴³. Bu tip Tanrılar başlığı altında değerlendirilecektir.

Kibyra'da yapılan kazı çalışmaları sırasında bulunan Herakles heykellerinden⁴⁴ anlaşıldığı üzere kentte bir kahraman veya bir yarı tanrıdan çok bir tanrı gibi tapınım görmüş olan Herakles kırsal bölgede de aynı öneme sahip olmalıdır. Bu öneriyi destekleyen, tekil örnekler dışında, sadece Kocataş Herakles kutsal alanında 81 adet Herakles kabartmasının varlığı açıkça desteklemektedir.

⁴⁰ Corsten ve Hülnden, 2012: 65, Dökü ve Baytak, 2016: 646.

⁴¹ Azra Erhat, *Mitoloji Sözlüğü*, Remzi Kitabevi, İstanbul, 2003, s. 137.

⁴² İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn 1999, s. 6.

⁴³ Erhat, 2003: 137.

⁴⁴ Süleyman Kılıçkaya, *Kibyra'dan Bir Grup Heykeltraşlık Eser*, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Burdur, 2018.

2.1.2.1. Kocataş Herakles Kutsal Alanı

Burdur'un Tefenni ilçesine bağlı Yuvalak köyünün Kocataş mevkinde bulunan monoblok bir kayada çok sayıda atlı tanrı betimi olan bir açık hava tapınağı bulunmaktadır⁴⁵ (**Res.4**). Önceki yıllarda bu kabartmaları çalışan Delemen⁴⁶ sayılarını 67 olarak almışken, daha sonra Corsten⁴⁷ yayınladığı bir makalede sayılarının 81 olduğunu söylemiştir. **Kat. No. 29-75** arası gösterilen kabartmalar daha önceleri Delemen tarafından detaylı olarak incelendiği için yalnızca diğerlerine göre daha iyi durumda olan 47 tanesi kataloğa eklenmiştir. Kabartmaların çoğunda yazıt izine rastlanmamış, bir kaçında bulunan yazıtlar fazlasıyla aşınmıştır. Bu kabartmaların iyi korunmuş olanlarının altında bulunan yazıtta Herakles ismine rastlanılır⁴⁸. Bu nedenle alan Herakles kutsal alanı olarak ele alınmalıdır.

Bu alanda görülen Herakles yerel bir figürdür. Atlı Herakles'in yazıtı olmadığı bir durumda Kakasbos ve Tyriaion'da tapınım gören Maseis/Mases'den ayırmak imkansızdır. Üçü de aynı ikonografik özelliklere sahiptir⁴⁹. Bu tanrılar yerel olarak kırsal yerlerde tapınım görürler.

Kocataş kutsal alanındaki Herakles kabartmaları hemen hemen aynı ikonografiye sahiptir. At üzerinde sağa doğru dönük olan figür sağ elinde, başının yakınında ince bir sopa, sol eliyle ise atın dizginlerini tutmaktadır. Figürlerin kıyafetleri günümüzde görülememektedir, Delemen⁵⁰ belki de çıplak olabileceklerini düşünmektedir. Baş ve gövdesi cepheden verilen figürün yüzü yuvarlak, göğsü üçgen, kolları ise ince uzun işlenmiştir. Atlar ise sol ön bacağı ön tarafa doğru kaldırmış yürüyor gibidir.

M. Collignon alandaki kabartmaları yazıtlarına göre MS 428/30 yıllarına tarihlenmiştir⁵¹. Ancak Delemen bunun kabartmalar için oldukça geç bir dönem olduğunu savunur⁵². Olasılıkla diğer kabartmalarla çağdaş olarak Kocataş kabartmaları Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

⁴⁵ Dökü ve Baytak, 2016: 646.

⁴⁶ Delemen, 1999: 21.

⁴⁷ Corsten, 2012: 54-61.

⁴⁸ Delemen, 1999: 151.

⁴⁹ Karakaya, 2007: 147.

⁵⁰ Delemen, 1999. 21-22.

⁵¹ Maxime Collignon, "Inscription de Cleones", *Bulletin de correspondance Hellenique*, Vol. 4, 1880, no. 1 pl. 9, s. 46 - 47.

⁵² Delemen, 1999: 22.

2.1.3. Dioskurlar ve Tanrıça

Dioskurlar, Eski Yunan dünyasında oldukça sık tasvir edilen iki erkek kardeşir⁵³. ‘Dioskouroi’ sözlük anlamı olarak ‘‘Zeus’un delikanlıları’’ demektir. Kökenleri Lakonia Bölgesi’ne dayanır. Biri ölümlü, biri ölümsüz olan bu kardeşlerin ölümsüz olanı Polydeukes (Polluks), ölümlü olanı ise Kastor olarak adlandırılır. İkisinin de annesi Leda olmakla birlikte birincisinin babası Zeus, ikincisinin babası Tyndareos olduğu söylene de her ikisi de Zeus çocukları olarak görülmektedir⁵⁴.

Heros olarak nitelendirilen ve zamanla tanrısal bir kimlik kazanan Dioskurlar, önceleri koruyuculuk, kurtarıcılık işlevlerine sahipken daha sonra göksel varlıklar olarak değer kazanmışlardır⁵⁵. Dioskurlar, toprağın altında yaşayan, ölümsüz ve kimi zamanda gökyüzünde Zeus’un yanında yer alan varlıklar olarak bilinmektedirler⁵⁶. Bu yüzden de bazı tasvirlerde yeraltını simgeleyen yılan ve gökyüzünü simgeleyen kartal ile birlikte görülmektedirler. Dioskurlar, adak stelleri üzerinde savaşçılık ve yeraltı ile ilgili tasvirleri yanı sıra, bazı örneklerde yer verilen yıldız motifleriyle hem kahramanlık hem de tanrısal özellikleri bir arada vurgulanmıştır. Bu yüzden de genellikle yazıtlar üzerinde kurtarıcı anlamına gelen soter olarak anılmaktadırlar⁵⁷.

Dioskurlar kültü, Yunan sanatından köken alıp çok sonra Roma Dönemi’nde Anadolu’da görülmeye başlamıştır⁵⁸. Anadolu dışında ise yayılım alanı oldukça geniştir⁵⁹. Hellen vazo resimlerinde Dioskurlar ayakta, atsız ve bazen ortada bir tanrıça ile ya da at önünde ayakta duran ve elindeki mızrağa yaslanırken gibi farklı betimlerle karşımıza çıkarlar⁶⁰. Kabartmalarda ise genellikle atlı olarak tasvir edilen Dioskurlar ve Dioskurların ortasında ayakta duran Tanrıça yoğun olarak Anadolu’da Lykia, Pisidia ve Kibyratis bölgelerinde, Roma İmparatorluk Dönemi’nde çok sayıda kaya kabartmasında karşımıza çıkmaktadır. Bu üçlü bulunduğu kabartmalarda yer alan yazıtlarda Dioskurlar olarak nitelenmektedirler.

Genellikle kısa saçlı, sakalsız, üzerlerinde tunik ve omuzlarını örten khlamys ile tasvir edilirler. Özellikle bazı örneklerde kafalarına konik bir başlık (pilos) taktıkları da

⁵³ Erhat, 2003: 96.

⁵⁴ Duman Bayladı, *Mitoloji Tanrıların Öyküsü*, Say Yayınları, İstanbul, 1999, s. 153-154.

⁵⁵ Delemen, 1995: 296.

⁵⁶ Bayladı, 1999: 154-155.

⁵⁷ Delemen, 1995: 298.

⁵⁸ Delemen, 1995: 300.

⁵⁹ Delemen, 1995: 295..

⁶⁰ LIMC, Vol. III, No. 1, Atherion- Eros, Dioskouroi.

görülmektedir.⁶¹ Dioskurlar, çoğu tasvirlerinde silahsız görülürken bazı örneklerde ise kılıç veya mızrakla da görülebirlirler (**Res.5**).

Dioskurlar ve Tanrıça tasvirleri, genel olarak üç farklı tipte görülür. Bunlar, ortada Tanrıça ve iki yanında atlı Dioskurlar, ortada Tanrıça ve iki yanında atlarının önünde ayakta duran Dioskurlar, ortada Tanrıça iki yanında ayakta duran Dioskurlardır⁶². Ancak Pisidia ve Kibyratis Bölgelerinde bulunan Dioskurlar ve Tanrıça kabartmalarında sadece ilk iki tip bulunmaktadır. Üçüncü tipin örneği ise en yakın olarak Milyas Bölgesi'nde bulunmaktadır⁶³.

Dioskurların arasında yer alan kadın figür, onların koruduğu bir Tanrıça olarak düşünülmekte ve kimliği tam olarak bilinmemektedir. Kabartmalarda giyimli olarak tasvir edilen Tanrıçanın ismi yazıtlarda yer almaz. Bu yüzden kimliği hala tartışma konusudur. Ancak tanrıçanın bazı betimlerinde etrafında hilal motifi görülür. Bu nedenle göksel bir görevinin olduğu düşünülür. Tanrıçanın Artemis Ephesia, Hekate, Astarte veya Kastor ve Polluks'un kız kardeşi Helena olabileceğine dair farklı düşünceler bulunmaktadır⁶⁴.

Dioskurlar ve Tanrıça kabartmalarına yoğun olarak Çavdır ve çevresinde rastlanır. Çoğunlukla aynı ikonografide bulunan kabartmalarda tanrıça bazen bir seki üzerinde bazen de ayakta betimlenmektedir. Dioskurlar ise atın üzerinde dizginleri tutarken karşımıza çıkar. Bazı örneklerde Dioskurlar atın yanında, ayakta dururlar.

Kat. No. 76' da iki farklı kabartma bulunur⁶⁵. Seyirciye göre sol tarafta bulunan askeri giyimli figürün Ares olduğu düşünülmektedir. Bu figür Ares başlığı altında detaylı olarak incelenecektir. Seyirciye göre sağ tarafta akroter ve antefikslere sahip üçgen alınlıklı mimari formdaki çerçeve içine yapılmış Dioskurlar ve Tanrıça kabartmasında başı örtülü, uzun kıyafetli tanrıça iki yandaki at üzerindeki Dioskurlar'ın ortasında ayakta durmaktadır. Dioskurlar ise bir elleriyle kısa mızrak veya kılıç benzeri bir nesne tutarken, diğer elleriyle önde, atın dizginlerini kavrarlar. Kabartmanın üçgen alınlığının ortasında basit işlenmiş bir mask bulunur. Kabartmanın hemen seyirciye göre sağ tarafında ise tabula ansata içinde yazıtı bulunmaktadır. Ancak yazıt günümüzde

⁶¹ Karakaya, 2007:135.

⁶² Delemen, 1995: 298.

⁶³ Tylor Jo Smith, Votive Reliefs from Balboura and Its Environs, *Anatolian Studies*, Vol. 47, Ankara, 1997, s.29.

⁶⁴ Delemen, 1995: 296.

⁶⁵ Kültür Envanteri Ek Kitabı, 2017: 164.

defineciler tarafından tamamen yok edilmiştir. Kabartmadan 1842 yılında Schönborn'un gezi yazılarında bahsedilmiştir. Ancak yazıtı hakkında bilgi verilmemiştir.

Kat. No. 77'de bölgedeki diğer kabartmalardan farklı olarak alçak kabartma şeklinde bir işçilik görülür⁶⁶. Kabartma çok iyi korunmuştur ancak üzerinde dinamit delikleri görülür. Atın üstünde birbirine doğru bakan Dioskurlar ve ortada ayakta ve cepheden betimlenen tanrıça bulunmaktadır. Dioskurlar ise başlarında konik bir başlık takmış, kıvrımları izlenebilen uzun elbise giymişlerdir. Elllerinde arkaya doğru tuttıkları lobutlar bulunmaktadır. Yazıtında ise Dioskurlar'a yemin nedeniyle yaptırıldığından bahseder⁶⁷.

Kat. No. 78 iki tane Dioskurlar ve Tanrıça kabartmasının birleşmesinden oluşan ancak yarım kalmış bir kabartmadır. Günümüzde kabartma tamamen yok olmuştur. Etrafında ise taş ocakları bulunur. Her iki kabartmada da başı örtülü, ayaklarına kadar uzanan bir elbise giyen tanrıçanın her iki yanında at üzerindeki Dioskurlar bulunur.

Kat. No. 79 hemen altında stel yuvası bulunan bir kabartmadır. Özellikle tanrıçanın olduğu bölge oldukça aşınmıştır. Ancak yine de ikonografisi belli olmaktadır. Ortada bulunan ve seki üzerine basan tanrıça ayaklarına kadar uzanan bir elbise giymiştir. Dioskurlar ise diğer kabartmalar gibi iki yanda at üstünde giyimli ve omuzlarından bir khlamys uçarken betimlenmişlerdir.

Kat. No. 80 merkezde bir seki üzerinde yükselmiş olan Tanrıça bulunur. Cepheden betimlenmiş olan Tanrıça ayaklarına kadar uzanan bir elbise giymiş ancak ayrıntılar aşınmalardan dolayı kaybolmuştur. Tanrıçanın her iki yanında at üzerinde betimlenmiş, tunika giymiş Dioskurlar bulunur. Dioskurlar burada farklı olarak sırtlarında kalkan taşıırken her iki elleriyle atın dizginlerini kavramıştır. Atlar ise ön bacaklarından birini tanrıçanın bulunduğu seki üzerine kaldırmışlardır⁶⁸.

Kat. No. 81 oldukça yıpranmış, ayrıntıları kaybolmuş bir kabartmadır. Ancak kabartmada izlenebilen konturlara göre Dioskurlar ve Tanrıça'ya ait olduğu çok açık görülür. Tam ikonografiyi seçmenin zor olduğu kabartmada figürlerin başları çerçeveye kadar uzanmıştır. Kabartmanın altında farklı boyutlarda iki adet daire formu çukurlar görülür.

⁶⁶ Dökü, 2017: baskıda.

⁶⁷ Corsten, 2002: 117.

⁶⁸ Mehmet Özsaıt, "2006 Yılı Burdur ve Isparta İlleri Yüzey Araştırmaları", 25. AST, C. 2, 2007, s. 313; Dökü, 2017: baskıda;

Kat. No. 82 diğer kabartmalara göre farklı bir işçilikle yapılmıştır. Figürlerin elbiseleri ve başlıklarında stilize işlemler görülür. Ancak ikonografi olarak diğerleriyle aynıdır. Karşılıklı duran at üzerindeki iki Dioskur'un ortasında bulunan başı örtülü tanrıça figürü uzun, ayak bileklerine kadar uzanan, belinde bir kemer bulunan stilize bir kıyafet giymiştir. Tanrıça bir seki üzerinde yükselmiştir.

Kat. No. 83 ikonografisi diğer kabartmalardan farklıdır. Burada Dioskurlar atın üzerinde değil önünde, ayakta dururken betimlenir. Atlar ise tamamen zıt yönlere dönmüşlerdir.

Kat. No. 84' de bulunan figürlerin boyutlarında bir orantısızlık söz konusudur. Bu haliyle kabartma, konum olarak çok yakın olan **Kat. No. 107** ve **108'** de görülen işçiliği hatırlatır. Podyum üzerinde ayakta ve cepheden betimlenmiş olan başı örtülü Tanrıça ayak bileklerinin biraz üstünde biten kıvrımları belli uzun bir elbise giymiştir. Dioskurlar'da ise ayrıntı izlenmez. Atlar kendilerine göre çok ince ve çok uzun bacaklara sahiptir.

Kat. No. 85, Eleyir Mevki' de **Kat. No. 115- 118** arasında gösterilen mağara üstünde konumlanmış Dioskurlar ve Tanrıça kabartmasına çok yakın bir mesafedeki Kocamağar mevkide, su kaynağının hemen üstünde bulunur (**Res.8**). Kabartmadaki figürler oldukça aşınmıştır. Buna rağmen ikonografi bellidir. Tanrıça cepheden ve ayakta betimlenmiş, başı örtülü ve uzun elbiselidir. İki yanda at üzerinde betimlenmiş olan Dioskurlar kabaca işlenmiştir.

Kat. No. 86' da diğer Dioskurlar ve Tanrıça kabartmalarıyla aynı ikonografi görülürken burada işçilikten kaynaklanan farklılık kabartmanın çerçevesindedir. Düzgün olmayan dikdörtgen bir panel içine yapılmış kabartmada kaba bir işçilik söz konusudur. Panelin sol tarafı sağ tarafına oranla daha fazla oyulmuştur. Bu nedenle kabartmalar panele göre ortalanmamış gözükmektedir. Panelin alt tarafında Tanrıça'nın üzerinde bulunduğu sekinin altında 10x4 cm. ölçülerinde bir oyukluk bulunur.

Kat. No. 87' de yoğun tahribat görülür. Figürlerin neredeyse tümü kırılmıştır. Buna rağmen ikonografi belli olmaktadır. Olasılıkla tanrıça başı örtülü olup, uzun bir elbise giymiştir. Dioskurlar giyimlidir ve omuzlarından geriye kıvrımları kabaca belli edilmiş khlamysler uçmaktadır. Hiçbir ayrıntı izlenmeyen atların boyutlarında ise bir orantısızlık söz konusudur.

Kat. No. 88 diğerleri gibi iki Dioskur'un arasında, ayakta duran Tanrıça'yla beraber üç kişiden oluşur. Ancak bu kabartmada bazı farklılıklar bulunur. İki atlı figürün arasında yer alan, uzun kıyafetli ve ayakta duran, cepheden betimlenmiş tanrıça üzeri kemerli biten mimari bir çerçeve içine yerleştirilmiştir. Ayrıca atlar diğer kabartmalardan farklı olarak şaha kalkmış vaziyette betimlenmişlerdir.

Kat. No. 89' da yarım kalmış bir kabartma görüyoruz. Dikdörtgen bir çerçevenin sınırları çizilmiş, daha sonra sol üst köşeden başlayarak bir atlı tanrı işlenmiştir. Fakat devamı yapılmamıştır. Bu kabartmanın Dioskurlar ve Tanrıça kabartması olduğunu atlı tanrının çerçeveye yerleştirilmesinden anlıyoruz. Köşedeki atlı tanrının yanına usta olasılıkla önce Tanrıça' yı sonra diğer atlı tanrıyı işleyecekti. Nitekim ustanın işlediği tek atlı figürde de detaylar izlenmez.

Dioskurlar ve Tanrıça kabartmalarında figürler bazen Dioskur şapkası olarak verilmektedir. Bunun en güzel örneklerini **Kat. No. 109, 113 ve 114'**de görmekteyiz. Ancak bölgede onlardan farklı olarak üç adet Dioskur şapkasının yan yana betimlendiği bir kabartmaya daha rastlanır⁶⁹. **Kat. No. 90** ile gösterilen bu kabartmada alınlıklı ve akroterli bir yapının orta kısmına resmedilen yan yana üç adet Dioskur şapkası yer almaktadır. Alınlık kısmında ise bir kabartma daha bulunur ancak figürün ne olduğu seçilememektedir.

Kat. No. 91 ve 92 aynı kayalık üzerinde alt alta bulunur⁷⁰. Üst kısımda bulunan kabartma şematik alınlıklı aedacula formu, beşgen şeklinde bir çerçeveye dönüştürülmüş biçimde çukurlaştırılıp, kabartma alanına paralel kazıma çizgiler eklenerek oluşturulmuş çerçeve içinde birbirine dönük iki atlı süvari figürü arasında giyimli cepheden kadın figürü betimlenmiştir⁷¹. Alt tarafta ise çerçeveli dikdörtgen tipteki panel içerisinde birbirine dönük iki atlı süvari figürü arasında giyimli cepheden bir kadın figürü kabartması yer almaktadır. Çerçevenin üst kenarında, ortadan iki yana doğru simetrik gelişen düz girland motifi görülmektedir⁷². Bu iki kabartmayla aynı kayalık üzerinde ancak kayanın yan yüzeyinde bulunan **Kat. No. 93'** de ise yarım işçilik görülür. Merkezde bulunan Tanrıça ayakta ve cepheden betimlenmiştir. Ayrıntıların izlenemediği figür ayaklarına kadar uzanan bir elbise giymiştir. Dioskurlar ise tıpkı

⁶⁹ Kültür Envanteri Ek Kitabı, 2017: 163.

⁷⁰ Kültür Envanteri Ek Kitabı, 2017: 162.

⁷¹ Delemen, 1995: 295-322.

⁷² Delemen, 1995: 295-322.

Kat. No. 83'deki gibi atların yanında ve ayakta durmaktadır. Ancak atlar burada Tanrıça'ya doğru yönelmiştir.

Yüzey araştırmalarından edinilen bilgiler ışığında, Dioskurlar ve Tanrıça kabartmalarının üç farklı yerde konumlandıkları görülmüştür (**Harita 7**). Birinci grup doğal bir su kaynağı yakınında veya bir göle bakar konumda bulunur. İkinci grup mağara içinde veya mağara ağzında konumlanır. Üçüncü grup ise antik yol güzergahları üzerinde bulunmaktadır. İlk iki grubun bulunduğu kayalıkların çevresinde mutlaka Roma veya Doğu Roma'ya ait seramik parçaları, küçük geçici yığma taştan yapılan mekanlar, işlik taşları ve biraz ilerisinde bölgede yaygın görülen aslanlı kapakları olan lahitlerin bulunduğu nekropol alanları görülür⁷³. Yol güzergahları üzerinde bulunan kabartmaların çevresinde ise herhangi bir arkeolojik veriye rastlanmamıştır.

Her ne kadar **Kat. No. 82** gibi bazı kabartmalarda Hellenistik üslup olabilecek detaylar gözlense de kabartmaların çevresindeki arkeolojik veriler göz önünde tutulduğunda en erken Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlendirilmelidir. Ayrıca bu kabartmaların altındaki yazıtların karakterlerine bakıldığında ise en erken MS 2-3. yüzyıla tarihlenmelidir. Kabartmalardaki üslup farklılıkları da ustanın estetik kaygısından kaynaklanıyor olmalıdır.

2.1.2.1. Akçayır Dioskurlar ve Tanrıça Kutsal Alanı

Dioskur ve Tanrıça kabartmaları yukarıda anlatılanlar gibi tek tek veya bir kayanın yüzünde iki üç adet görülürken bazı yerlerde toplu halde görülür. Bunun en güzel örneği Çavdır'ın Kozagacı köyü yaylasında Akçayır mevkie tespit edilmiştir⁷⁴ (**Res.6**). Katalogda **94** ve **110** arasında gösterilen alanda bulunan 18 kabartmanın 8 tanesinin tahrip edildiği gözlenir. Aynı alan içerisinde 2 adet Dioskur başlığı kabartması ve 1 adet tam tanımlanamayan büst kabartması da bulunmaktadır. Kabartmalara ait yazıtlar ise neredeyse kaybolmuştur. Eski kaynaklarda yazıtların okunabilen kısımlarına göre Krateros, Diodotos, Polydeukes ve Mases gibi Yunan isimli erkeklerin ettikleri yemin sonrasında Dioskurlar'a yaptıkları adaklardan bahsedilmektedir⁷⁵.

Kabartmaların 12 tanesinde küçük farklılıklar dışında aynı ikonografi görülür. Bu kabartmalarda alışılmış tarzda iki atlı tanrı birbirine doğru gelirken betimlenmiş ve

⁷³ Thomas Corsten ve Oliver Hülten, "Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2012", 31. AST, C.2, 2014, s. 272; Dökü, 2017: baskıda; Thomas Corsten ve Oliver Hülten, "Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2012", 31. AST, C.2, 2014, s. 272; Dökü, 2018: baskıda.

⁷⁴ Dökü, 2017: baskıda.

⁷⁵ Corsten, 2002: 115-116.

ortada ayakta duran ana tanrıça bulunmaktadır. Tanrıça uzun elbiseli ve başı örtülü betimlenir. **Kat. No. 103'** de farklı olarak tanrıça üzeri kemerli biten bir mimari çerçeve içinde betimlenmiştir. Giyimli Dioskurlar ise atın üzerinde ve dizginleri tutmaktadırlar. Atların ise ön ayaklarından biri havadadır.

İkonografileri aynı olan kabartmaların işçiliklerinde bir takım farklılıklar görülür. Örneğin bazılarında tanrıça ince- uzun oranlarda betimlenirken bazılarında daha kaba çizgilerle işlenmiştir. Bu farklılık atların yapımında da izlenir.

Alanda Dioskurlar ve Tanrıça kabartmalarından hariç iki adet farklı kabartma bulunur. **Kat. No. 107** ve **108'**in hemen altında, dikdörtgen çerçeve içine alınmış yan yana iki adet konik Dioskur başlığı betimi izlenmektedir. Kayalığın sonunda ise oldukça aşınmış durumda ve herhangi bir çerçeve içine alınmamış tanımlanamayan bir adet büst kabartması izlenir.

Kabartmaların bulunduğu mevkide yerleşime dair mekan izleri, yoğun olarak görülen Roma Dönemi seramik ve çatı kiremidi parçalarına rastlanır. Ayrıca bu alanda lahit tekneleri ve lahit kapaklarına rastlanmıştır⁷⁶. Kayalığın hemen yanında ise stel ve kalkan kabartması yer alır. Yazıtlarına göre ise kabartmalar Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenir⁷⁷.

2.1.2.2. Dirmil Kutsal Alanı

Burdur iline bağlı Altınyayla (Dirmil) ilçesinin yaklaşık 6 km. kuzeydoğusunda, Pazargedığı Tepesinin 500 m. güneybatısında, Keçisağıldı Tepesi'nin 500 m. kuzeyinde 500 x 1250 m. genişliğindeki düzlük bir alanda **Kat. No. 111, 112, 113, 114** ve **149** ile gösterilen 5 adet kabartma bulunur⁷⁸. Bunlardan birisi Nympheler'e aittir ve Nymphe Kabartmaları başlığı altında ayrıntılı incelenmiştir. Diğer 4 adeti ise Dioskurlar ve Tanrıça kabartmasıdır.

Alandaki kabartmalardan ikisi Dioskurlar arasında kalan Tanrıça üçlüsüyle, ikisi de iki Dioskur başlığı ortasında Tanrıça ikonografisiyle karşımıza çıkmaktadır. **Kat. No. 111** ve **112'**de at üzerindeki iki Dioskur'un arasında bulunan Tanrıça ayakta ve cepheden betimlenmiştir. Olasılıkla başı örtülü olan tanrıça ayaklarına kadar uzanan bir elbise giymiştir. Dioskurlar'ın da giyimli oldukları ve bir elleriyle atın dizginlerini

⁷⁶ Dökü, 2017: baskıda.

⁷⁷ Corsten, 2002: 115-116.

⁷⁸ T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri Burdur İlçeler*.

kavradıkları görülür.

Kat. No. 113 ve **114'** de ise iki adet konik biçimli Dioskur şapkası ve ortasında Tanrıça figüründen oluşan üçlü bir anlatım söz konusudur. Tanrıça ayakta ve cepheden betimlenmiştir. Başlı örtülü olan tanrıça ayaklarına kadar uzanan bir elbise giymiştir.

Kabartmalar **Kat. No. 149'** a göre tarihlendirilmiş olup olasılıkla Roma İmparatorluk Dönemi içinde yapılmışlardır.

2.1.2.3. Eleyir Mevki Kutsal Alanı

Burdur ili, Çavdır ilçesi Kızıllar köyü yaylasının güneyinde, Eleyir mevkideki kayalık alanda, Erenler adı verilen mağaranın üzerinde, güneydoğuya bakar konumda 4 adet Dioskurlar ve Tanrıça kabartması bulunur⁷⁹ (**Res.7**). Delemen bu kabartmalar içinde sadece **Kat. No. 115'**i bir çalışmada ele almıştır⁸⁰. Bu kabartmaların hemen karşısındaki kayalıkta ise **Kat. No. 138** ile gösterilen Theoi Dikaioi/ Theoi Agrioi kabartması görülür. **Kat. No. 138'** in kuzey yönünde biraz arkada kalan Kocamağar mevkideki su kaynağının hemen üstünde ise **Kat. No. 85** ile gösterilen Dioskurlar ve Tanrıça kabartması bulunur (**Res.8**).

Erenler mağarasının girişinin hemen üzerinde bulunan **Kat. No. 115** alandaki en iyi korunmuş kabartmadır. Kayanın yüzeyinin yıpranmış olmasına rağmen ayrıntılar çok net gözükmemektedir. Tanrıça cepheden ve bir seki üzerinde ayakta dururken betimlenmiştir. Başlı örtülü Tanrıça'nın yuvarlak yüzü, yuvarlak gözleri ve alnına düşen kahkülleri çok net seçilmektedir. Derin kıvrımlı elbisesi ayak bileklerine kadar uzanır. Tanrıça sağ kolunu göğsü üzerine kıvrımış, sol kolunu ise vücuduna paralel olarak aşağı doğru sarkıtmıştır. At üzerinde dizginleri tutan ve başları seyirciye doğru dönük Dioskurlar kısa tuniklerinin üzerine göğüslerinin altına kadar örten bir khlamys giymişlerdir. Arkalarından ise kütleli bir halde khlamyslerinden bir parça uçuşmaktadır. Atların dizginleri ve üzengileri çok net görülmekte, başlarında ise alışılmış tipten farklı olarak sivri bir başlık bulunmaktadır.

Kat. No. 116-117 ve **118** oldukça aşınmıştır. Bu kabartmalarda da **Kat. No. 115** ile aynı ikonografi görülmesine rağmen ayrıntıları onun kadar iyi işlenmemiştir.

Erenler Mağarası ile **Kat. No. 138** arasındaki düz arazide Roma-Doğu Roma Dönemi'ne ait seramik parçaları, çatı kiremitleri, mekan izleri, blok taşlar, dübel delikli

⁷⁹ Dökü, 2018: baskıda.

⁸⁰ Delemen, 1995: 317.

blok parçalar, yivli sütun parçaları ve işlik taşı gözlemlenmiştir⁸¹. Tüm bunlardan yola çıkarak kabartmalar benzerleriyle çağdaş olarak Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmelidir.

2.2. Tanrı Kabartmaları

Bu başlık altında bölgedeki Grek mitolojisinde görülen tanrılar incelenecektir. Ancak bu tanrılar da, her ne kadar mitolojideki tipleriyle karşımıza çıksalar da, temsillerinden de görüldüğü gibi yerel bir düşüncede tapınım görmüşlerdir. Bu durum, her tanrının kendi başlığı altında detaylı değinilecek olan bölgedeki konumlarına, tapınım şekillerine ve amaçlarına bakıldığında daha net görülecektir.

2.2.1. Zeus/ Iuppiter

Zeus, Olymposlu tanrıların en büyüğü ve en kudretlisidir. Latince adı Iuppiter olarak bilinen Zeus, bir titan olan Kronos ile Reia'dan olma gökyüzünün hakimi konumundaki tanrıdır⁸². Hesiodos Theogonia'sında Zeus'tan 'tanrılar ve insanların babası, yıldırımları yeryüzüne gönderen ihtiyatlı Zeus' olarak bahsetmektedir⁸³. Göksel olaylar ondan sorulur ve bu konuda birçok sığata sahiptir. *Nephelegeretes* sıfatıyla 'bulutları devşiren', *asteropaios* ile 'gökten şimşekleri fırlatan, *terpikeraunos* ile yıldırım seven, *Zeus hui* ile 'yağmurları yağdıran' tanrıdır⁸⁴. Erigdoupos 'uzaklardan gürleyen, gök gürültüsü' anlamına gelen diğeri bir sıfatıdır⁸⁵. Soter ise Zeus'un 'kurtarıcı' anlamında Kibyrtis Bölgesi'nde sık karşılaşılan sıfatıdır⁸⁶. Zeus sadece göksel olayları yönetmekle kalmaz aynı zamanda yeryüzünde ve Olympos'da düzenin ve adaletin korunmasını da sağlamaktadır⁸⁷. Zeus'un sıfatları, görevleri ve mitolojik olaylarda oynadığı roller Homeros'un İlyada ve Odysseia destanlarında da sık sık yer almaktadır.

En yaygın atribüleri şimşek demeti, asa ve kartaldır. Zeus kültüne Kibyrtis Bölgesi'nde farklı arkeolojik buluntular üzerinde sık sık rastlıyoruz. Buna en güzel örnek Burdur'un Çavdır ilçesine bağlı Anbarcık köyü yakınlarındaki Tandır mevkide

⁸¹ Dökü, 2018: baskıda.

⁸² Rosa Agizza, *Antik Yunan'da Mitoloji Masallar ve Söylenceler*, (Çev.: Z. Zühre İlkelen), Arkeoloji ve Sanat Yayınları, 2001, İstanbul, s. 29.

⁸³ Hesiodos, *İşler ve Günler Tanrıların Doğuşu*, (Çev. Furkan Akderin), Say Yayınları, İstanbul, 2015, s. 78.

⁸⁴ Bayladı, 1999: 29.

⁸⁵ Erhat, 2003: 293.

⁸⁶ Baytak, 2014: 154; Talloen, 2015: 94.

⁸⁷ Pierre Grimal, *Mitoloji sözlüğü Yunan ve Roma*, Sosyal Yayınlar, İstanbul, 1997, s. 821.

devşirme olarak görülen mimari bir blok üzerindeki şimşek demeti kabartmasıdır⁸⁸ (Res.9).

Burdur'un Çavdır ilçesindeki Karaköy' de bulunan Yıkıklık mevkide büst olarak yapılmış Zeus kabartmasına rastlanmıştır⁸⁹. **Kat. No. 119'** daki bu figür saçlı ve sakallı betimlenmiştir. İri, yuvarlak gözlere sahiptir. Figürün göğsünün sol tarafında orantısız bir şekilde işlenmiş olan elinde ince uzun formda bir şimşek demeti tuttuğu görülür.

Yine Çavdır'ın Kozağaç köyünde, Akçayır mevkinin kuş uçuşu 2 km batısında yer alan Yarıkkaya mevkinde bulunan tepelik alanın kuzey uzanımında, kuzeydoğu istikametine yönelen bir konumda bulunan **Kat. No.120'**de tanrının kendisi değil en önemli atribüsü olan şimşek demeti betimlenmiştir⁹⁰.

Kat. No. 121'de ise yine sadece şimşek demeti kabartması görülür. Ancak kabartma **Kat. No. 120'**den biçim olarak farklıdır. Kabartma derin oyulmuş üzeri kemerli biten bir nişin ortasına yapılmıştır. Alt ve üst kısımda beşer ışın bulunmakta ve bu ışınlar ortada bir tenie ile birleşmektedir. Kabartma bu haliyle 2013 yılı Uylupınar (Erken Kibyra) yüzey araştırmaları sırasında Hisarardı Köyü içinde belgelenen bir altar üzerindeki şimşek demetini anımsatmaktadır⁹¹ (Res.10).

Kabartmaların yazıtı bulunmadığı için tarihlemesi etrafındaki arkeolojik kontekse göre yapılmıştır (Harita 8). **Kat. No. 119'**un üst kodunda akıtma oyuğu ve dübel deliği bulunan işlenmiş blok ve **Kat. No. 144** ile gösterilen Tanrıça büstü kabartması bulunur. **Kat. No. 120** etrafında yapılan incelemelerde ise Roma Dönemi'ne tarihlenebilecek moloz taş kuru duvar örgü ile iz veren mekan kalıntıları ve içlerinde yoğun çatı kiremitleri bulunmuştur. Yapıların güneybatısında Roma Dönemi'ne tarihlenen aslanlı lahit kapakları yer almaktadır. Ayrıca alanda bulunan seramik kalıntılarına bakıldığında rulet bezemeli gövde parçaları ile dışa açık dudaklı kase örnekleri Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir⁹². **Kat. No. 121'**in yer aldığı Üyük mevkisinin üst kodunda çiftlik yerleşimi olarak kullanıldığı düşünülen teras duvarı bulunur. Alanın doğu yükseltisi boyunca yoğun Roma İmparatorluk Dönemi'ne

⁸⁸ Dökü: 2017: baskıda.

⁸⁹ Dökü, 2018: baskıda.

⁹⁰ Dökü, 2017: baskıda, Uylupınar Yüzey Araştırması sırasında bölgede halen yaşayan çobanlardan alınan bilgiye göre, kabartmanın bulunduğu konum günümüzde de bölgedeki en çok yıldırım düşen alandır. Olasılıkla antik dönemde de bu böyle olmuştur.

⁹¹ F. Eray Dökü, 2013 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması, *ANMED-12*, 2014, s. 234.

⁹² Dökü, 2017: baskıda.

tarihlenen yoğun çatı kiremitleri ve seramik parçaları izlenmektedir⁹³. Tüm bu verilerin işaret ettiği gibi Zeus kabartmalarının tarihi Roma İmparatorluk Dönemi'nden olmalıdır.

2.1.2. Ares/ Mars

Latince adı Mars olan tanrı, Hesiodos'da Hera ve Zeus'un birleşmesinden olan, kalkan delen, etrafı yakıp yıkan Ares olarak çok kısa geçmektedir⁹⁴. Ares betimleri genellikle zırlı, miğferli, kalkanıyla, mızrağıyla veya kılıçla tasvir edilmektedir⁹⁵. Homeros çağından beri en büyük savaş tanrısı olarak görülen tanrı, kıyımdan ve kan dökmekten hoşlanan savaşçı kimliği ile betimlenmektedir⁹⁶. Bu nedenle konusu savaş olan Homeros destanlarında bile hor görülmektedir⁹⁷. Yunan tanrılarının içinde en sevilmeyen ve en kötü sıfatlara layık görülen tanrıdır⁹⁸. Ancak Yunan dünyası onu hor görmüş, sevimsiz, giderek gülünç bir kişi olarak canlandırmışsa da Roma dünyasında tanrı bir o kadar değer ve saygı görmüştür⁹⁹. Tanrı bu dönemde Roma'nın iki önemli simgesi olan tarım ve savaş ile tanımlanır¹⁰⁰.

Kibyrtis Bölgesi'ndeki Ares kültüne ait en önemli veriler genellikle yazıtlar üzerinden elde edilmektedir¹⁰¹. Ayrıca Kokkinia Boubon'un 3 km. doğusunda bulunan yazıt levhalarının Ares'in kırsal bir tapınım alanı olarak kullanılan bir yapıya ait olabileceğinden bahsetmektedir¹⁰². Coulton ise Balboursa'da çok net gözükmese de bölgede Ares kültürünün varlığının arkeolojik veriler üzerinden çok net gözüktüğünü söylemektedir¹⁰³.

Kibyrtis Bölgesi'nde aynı ikonografide, askeri giyimli, bir elinde mızrak, bir elinde kalkan tutan ve başında başlığı olan üç adet kabartma bulunur (**Harita 9**). **Kat. No. 122-123** ve **76** (Dioskurlar ve Tanrıça kabartmasının yanında bulunan figür) ile gösterilen figürlerin kim oldukları konusunda günümüzde bir fikir birliği yoktur. Bunun nedeni **Kat. No. 76'** nın yazıtının günümüzde olmaması, **Kat. No. 123'**ün yanında

⁹³ Dökü, 2018: baskıda.

⁹⁴ Hesiodos 925-940. s.100-101.

⁹⁵ Grimal, 1997: 84.

⁹⁶ Grimal, 1997: 84.

⁹⁷ Erhat, 2003: 50.

⁹⁸ Bayladı, 1999: 87.

⁹⁹ Erhat, 2003: 50.

¹⁰⁰ Çiğdem Dürüşken, *Roma Dini*, Türk Eskiçağ Bilimleri Enstitüsü Yayınları, İstanbul, 2003, s.38.

¹⁰¹ Milner, 1998: 3.

¹⁰² Christina Kokkinia, *Boubon*, The Inscriptions and Archaeological remains a Survey 2004-2006, Atina, 2008, s. 102, 172.

¹⁰³ Coulton, 2012: 145.

bulunan kehanet yazıtında kabartmadaki tanrının kimliği hakkında her hangi bir iz olmaması ve **Kat. No. 122'** nin yazıtının okunamaması nedeniyle anlaşılmamasıdır. Ancak bu üç kabartmadaki figürler ikonografik olarak aynı kişiler olmalıdır.

Corsten, **Kat. No. 123'** ü tanımlar, Apollon ya da Hermes olabileceğini, ancak Apollon için daha büyük kehanet merkezleri olduğunu, buranın ise küçük ve kırsal bir yer olmasından dolayı kabartmanın Hermes olmasının daha yakın bir fikir olduğunu söyler¹⁰⁴. Smith, elindeki atribütlerden bu figürün kim olduğunun söylenemeyeceğini vurgularken figürden silahlanmış erkek kabartması olarak bahseder¹⁰⁵. Dökü ise bu üç figürün aynı kişiler olduğunu, **Kat. No. 122'**den yola çıkarak ikonografik ve epigrafik çalışmasının ardından bu kabartmaların Ares olabileceğini savunur¹⁰⁶. Nitekim 2018 Uylupınar (Erken Kibyra) yüzey araştırmaları sırasında Akdeniz Üniversitesi Eskiçağ Dilleri ve Kültürleri Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. Murat Arslan ve ekibi tarafından **Kat. No. 122** ve **123'**ün yazıtları detaylıca çalışılmıştır. Bu çalışmalar sırasında tespit edilen yazıtların da **Kat. No. 122'**nin büyük olasılıkla Ares'e ait olduğu tespit edilmiştir¹⁰⁷.

Kat. No. 122 cepheden betimlenmiş, ayakta duran, giyimli bir figür yer alır. Figürün başında sivri biten bir şapka vardır. Yuvarlak yüz hatlarına sahip figürün badem formu gözleri, büyük bir burnu ve dolgun dudakları görülür. Uzun bir tunik giyen figür, iki kolunu da yanlara doğru açmış ve sol elinde dikdörtgen bir kalkan, sağ elinde ise bir mızrak ile betimlenmiştir.

Kat. No. 123, Ballık mevkiî mağaranın önünde yer alan kehanet yazıtının yanında, cepheden betimlenmiş olup ayakta durmaktadır. Dizine kadar bir giysi ile betimlenmiş olan figürün başında başlık, sol elinde kalkan?, sağ elinde ise phiale? kabartması yer alır. Aşınmalardan dolayı detaylar kaybolmuştur.

Kat. No.76 ile gösterilen Burdur'un Çavdır ilçesi yakınlarında bulunan Geriş mevkide konumlanmış Dioskurlar ve Tanrıça kabartmasıyla bir bütün olarak yapılmış kabartmada askeri giyimli, bir elinde mızrağı, bir elinde kalkanı olan figür işlenmiştir¹⁰⁸. Kabartmanın hemen yanında sağ üstte tabula ansata içinde bir yazıt

¹⁰⁴ Thomas Corsten, *Die Inschriften von Kibyra I*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 2002, s. 127.

¹⁰⁵ Smith, 1997: 3-49.

¹⁰⁶ Uylupınar (Erken Kibyra) Yüzey Araştırması Başkanı Dr. Öğr. Üyesi F. Eray Dökü'den sözlü edinilmiş bilgidir.

¹⁰⁷ Çalışmaların sonucu F. Eray Dökü, ve epigrafi Şenkal Kileci tarafından yayına hazırlanmaktadır.

¹⁰⁸ *Kültür Envanteri Ek Kitabı*, 2017: 164.

bulunmaktadır. Fakat yazıt okunamamış, günümüzde ise defineciler tarafından yok edilmiştir.

Figürlerin üçünde ortak olarak kalkan, ikisinde ise mızrak vardır. **Kat. No 122** ile **123**'de ayrıca bir başlık bulunur. Hermes ve Ares'in ikonografileri karşılaştırıldığında Dökü'nün de dediği gibi Tanrı Ares'in hem atribü olarak hem de savaşı kimliğiyle bu kabartmalardaki figürlere daha çok benzediği görülür¹⁰⁹.

Kat. No. 76 yanındaki Dioskurlar ve Tanrıça kabartması yardımıyla Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmiştir. **Kat. No. 123** yanındaki kehanet yazıtı sayesinde Corsten tarafından aynı şekilde Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenir¹¹⁰. **Kat. No. 122** ise **Kat. No. 123**'ün hemen üzerinde mağaranın içinde yer almaktadır. Bu nedenle bu iki kabartma birbirinin çağdaşı olmalıdır.

2.1.3. Dionysos/ Liber

Dionysos, Bakkhos olarak da adlandırılan, Latince adı Liber olan üzüm bağı, şarap ve mistik özgürlüğün temsilcisi bir tanrıdır¹¹¹. Tanrı mitolojiye göre Kadmos kızı Semele ile Zeus'un birleşmesinden oluşmuş ancak annesi Zeus'un gücüne inanmayıp ona bütün gücünü göstermesini istemesiyle Zeus'un yıldırımları ile ölür. Bunun sonucunda Zeus Semele'nin karnındaki çocuğu alıp kendi baldırına koyar. Böylece Dionysos ikinci bir doğumla meydana gelir¹¹². Ancak Dionysos antik kaynaklara göre Asya'dan gelmiş bir Lydia ve Phrygia tanrısıdır¹¹³.

Dionysos'un Bakkhos ve Liber dışındaki diğer isimleri, Bromios, Euhios, Iakkhos ve Iobakkhos'dur¹¹⁴. İsimleri insanın doğa karşısında çıkardığı seslerden türemiştir. Dionysos bir doğa tanrısıdır. Topraktan çıkan bitkileri simgeler, doğada yabani hayvanlarla beraber yaşar¹¹⁵.

Dionysos bilinen ilk tasvirleri olan siyah figür seramiklerde sakallı ve orta yaşlı tasvir edilmektedir. Onu diğer tanrılardan ayırmak elinde tuttuğu kantharos veya thyrsos sayesinde mümkün olmaktadır¹¹⁶. Kırmızı boyalı seramiklerde ise tanrı sakalı ve orta

¹⁰⁹ Ares betimleri için bkz. LIMC - II, Ares, Res. 5, 14, 233, 431, 442, 447, 455, 467, 468, 521,528.

¹¹⁰ Corsten, 2002: 127.

¹¹¹ Grimal, 1997: 156.

¹¹² Erhat, 2003: 94.

¹¹³ Euripides, *Bakkhalar*, (Çev. Sabahattin Eyüboğlu), İşbankası Kültür Yayınları, İstanbul, 2010.

¹¹⁴ Erhat, 2003: 93.

¹¹⁵ Erhat, 2003: 95.

¹¹⁶ Ulaş Töre Sivrioğlu, *Dionysos Kültü, Kökenleri ve Anlamı Üzerine Bir İnceleme*, Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İzmir, 2005, s. 20.

yaşına ek olarak Thrakialılara özgü bir bot ve kısa khitonla betimlenmeye başlamıştır¹¹⁷. Yunan ve Roma dönemlerinde ise tanrı genellikle çıplak ve genç bir erkek vücuduyla betimlenmiştir.

Kibyratis Bölgesi'ndeki kaya kabartmaları arasında bir adet Dionysos kabartması yer almaktadır (**Harita 10**). **Kat. No.124** Burdur ili, Tefenni ilçesine bağlı Yuvalak köyünün yaklaşık 1 km. batısında, kaynak dibinde, düz bir kaya üzerine yapılmıştır¹¹⁸. Kabartmada hiçbir mimari detay izlenmeyen tonozlu, yüksek olmayan bir niş içerisine, çıplak, ayakta ve cepheden betimlenen erkek figürü sol elinde mızrak ya da thyrsos tutmaktadır. Araştırmacılar, sağ elinde bir kantharos tuttuğundan bahsetmektedirler ancak günümüzde tahrip nedeniyle bu çok açık değildir. Yine günümüzde çok belli olmayan başında gür ve omzuna düşen saçları olduğundan söz ederler. Yüz detaylarında ise badem şeklindeki geniş gözleri ve şematik burun ve ağız işlenmiştir. Figürün üst gövdesi çıplakken, belden aşağısında ayağına kadar düşen uzun bir tunik giyer. Sağ ayağının hemen yanında ise panter kabartması bulunmaktadır. En dışta ise kemerli nişi çevreleyen asma dallarından oluşan bir çerçeve vardır. Bu kabartma halen köye gelen içme suyunun kayadan çıkan kaynağında yer almaktadır ki, bir kaynak koruyucusu ya da kaynağın tanrısı olabilir. Kabartma üzeri çerçevesiz ve hiçbir mimari detay işlenmemiş, Labarre vd. tarafından bu kabartma çerçevesini oluşturan asma ve üzüm sarmalları nedeniyle Dionysos olarak adlandırılmıştır¹¹⁹. Nitekim bu ikonografiye sahip çok sayıda Dionysos kabartması örneklerine rastlıyoruz. Manisa Müzesi'nde bulunan bir adak stelinde Dionysos yarı çıplak halde, etrafını asma dalları sarmış bir şekilde ve sağ ayağının yanında bir panterle betimlenmiştir¹²⁰. Bulgaristan'da Stara'da bulunan Bölge Tarihi Müzesi'nde ise Dionysos sol elinde tuttuğu thyrsosu, etrafını saran üzüm dalları ve sağ ayağının yanındaki panter ile **Kat. No. 124** ile büyük benzerlikler gösterir (**Res. 11**). Yine Bulgaristan'da Varna Arkeoloji Müzesi'nde bulunan bir stelde Dionysos Herakles ile betimlenmiş olmasına rağmen tipi ve atribüleriyle **Kat. No.124'** e benzer (**Res. 12**).

¹¹⁷ Sivrioğlu, 2005: 21.

¹¹⁸ Özşait, 2006: 466; Dökü ve Baytak, 2016: 647.

¹¹⁹ Guy Labarre vd., "D'Askania à Aulutrene. Nouvelles inscriptions et monuments de Pisidie." *Anotolia Antiqua* XIX, 2011, s. 108-109.

¹²⁰ Abdullah Kasım Sonkaya, *Manisa Müzesindeki Philadelphia (Alaşehir) Heykeltıraşlık Eserleri*, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Erzurum, 2008, Kat. No. 7.

MS 2. - 3. yüzyıla tarihlenen bu örnekler ışığında, Kibyrtis Bölgesi kaya kabartmalarının çağdaşı olan kabartma Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlemek yerinde olacaktır.

2.1.4. Herakles/ Hercules

Kibyrtis Bölgesi'ndeki Herakles kabartmaları iki farklı ikonografide karşımıza çıkmaktadır ve Herakles'in mitolojisine Atlı Tanrılar başlığı altında değinilmiştir. Burada ise Herakles Yunan mitolojisinden gelen ve on iki işi ile tanınmış kahraman olarak ele alınacaktır. Bu haliyle genellikle ayakta ve cepheden, olgun yüzü, kabarık uzun saçlı, sakallı, çıplak ve iri vücutlu betimlenirken, bir elinde budaklı sopasını, bir elinde ise Nemea aslanı postu tutmaktadır.

Çavdır ilçesinin Ambarcık köyünde bulunan Ovacık mevkindeki Soğulgan Tepesi'nde kayalık alanın güney yüzünde doğuya bakar şekilde konumlanmış olan bir kabartmada Herakles betimine rastlanmıştır¹²¹. **Kat. No. 125** ile gösterilen bu kabartmada ortada, ayakta duran ve cepheden betimlenmiş, çıplak bir figür bulunmaktadır. Saçları kabarık olan figürün yüzü net olarak gözükmez. Sağ elini havaya kaldırmış ve bir lobut tutmaktadır. Sol kolu vücuduna paralel olarak aşağı sarkan figürün bu elinde bir obje tuttuğu görülmektedir. Ancak aşınmadan dolayı objenin ne olduğu tam olarak görülemez. Muhtemelen bu obje de diğer Herakles kabartmalarında görülen figürlerin sol ellerinde tuttıkları aslan postu olmalıdır. Bu kabartmada diğer Herakleslerden farklı olarak figür sağ elindeki lobutu aşağıda tutup ona yaslanmamış, aksine lobutunu havaya kaldırmıştır. Ancak Herakles'in bu betimlerine de sıkça rastlanılır. En güzel örneği Suriye' de bulunan Dura Europos'dan ele geçmiş bir steldir (**Res.13**). MS 1. ve 3. yüzyıl arasına tarihlenen bu stelde figür **Kat. No.125**'deki gibi sağ elinde tuttuğu lobutu havaya kaldırmıştır. Bu kabartmada yazıt izine rastlanmamıştır. Ancak ikonografileri bakımından figürlerin Herakles olduğu çok açıktır.

Burdur'un Aşağı Müslümler köyünde bulunan Halıkayası'nda benzer ikonografili başka bir Herakles kabartması daha bulunmaktadır¹²². **Kat. No. 126**'da, figür iki yanda bulunan sütunların üzerindeki başlıkların taşıdığı kemerli naiskos biçiminde verilmiş bir nişin içinde bulunmaktadır. Ayrıca figürün biraz üstünde,

¹²¹ Dökü, 217: baskıda.

¹²² Tarkan Kahya, "Düver- Yarım Ada Kaya Kabartmaları", Cedrus The Journal of MCRI- III, 2015, s. 129-139;

başında tacı bulunan ve şehir tanrıçası Tykhe olduğu düşünülen bir büst bulunmaktadır¹²³. Bu kabartma boyut ve atribülerine göre Burdur, Düver – Yarım Adası'nda bulunan iki adet Herakles kabartmasını hatırlatmaktadır¹²⁴. Kabartmalardan adaya çıkan rampanın sol tarafındaki doğuya bakan kayalık üzerinde konumlanmış olanı daha iyi korunmuştur (**Res.14**). Figür ayakta, cepheden ve çıplak betimlenmiş olup kaslı ve heybetli bir görünüşe sahiptir. Kolları iki yanda aşağı doğru sarkarken sağ eliyle budaklı bir sopaya dayanmıştır. Sol elinde ise ağzı açık bir aslan postu taşır. Ayaklarının arasında mesafe bulunan figür vücut ağırlığını sol bacağına verir. Kabarık saçları ve sakalları olan figürün yüzünden olgun bir kişi olduğu anlaşılmaktadır. Adadaki diğer kabartma ise hemen hemen aynı ikonografiye sahiptir (**Res.15**). Ancak oldukça yıpranmış olan kabartmada figürün baş kısmı kırık ve eksiktir. Buna rağmen elinde tuttuğu atribüleriyle Herakles olduğu kesindir. Kabartmalar Waelkens tarafından Yarım Ada konteksiyle uygun olarak Geç Hellenistik-Erken İmparatorluk Dönemine tarihlenmiştir¹²⁵. Tarkan Kahya ise kabartmaları MS 2-3. yüzyıla tarihlemektedir¹²⁶.

Tefenni- Yuvalak köyünün hemen üstündeki su deposunun 20 m. kadar altında kuzeye bakar vaziyette konumlanmış büst şeklinde yüksek kabartma olarak olan bir figür ise Mehmet Özsait tarafından Herakles olarak tanımlanmıştır¹²⁷. **Kat. No. 127**'nin çok fazla aşınmış olmasına rağmen figürün kabarık saçları ve sakalları açıkça görülmektedir. Figür olgun bir yüze, kaslı bir yapıya sahiptir. Burdur Müzesi'nde bulunan Herakles stelleri ile karşılaştırınca figürün kabarık saçları, sakalları, yüz ve üst gövde yapısı bu fikre uygundur¹²⁸. Ancak Yıkıklık mevki Zeus kabartmasını göz önüne aldığımızda **Kat. No. 127** Zeus olarak da düşünülebilir. Bu nedenle hiçbir atribüsü olmayan bu kabartmaya bir kimlik belirlemek yanlış olacaktır.

Kat. No. 125, 126 ve 127'nin çevresinde yerleşime dair izler, yoğun olarak izlenen Roma Dönemi seramikleri ve yine Roma mezarlarına rastlanılmıştır. Bu nedenle bu kabartmalar da Roma Dönemi'nde yapılmış olmalıdır. Kabartmaların ikonografilerine baktığımızda ise stellere göre biraz daha geç bir tarihle

¹²³ Labarre, vd., 2011: 119.

¹²⁴ Kahya, 2015: 129- 139.

¹²⁵ Marc Waelkens, "The Survey and Archaeometrical Research at Sagalassos 1996", *Arkeometri Sonuçları Toplantısı XIII*, 1998, s.1-29.

¹²⁶ Kahya, 2015: 129-139.

¹²⁷ Labarre vd, 2006: 109; Dökü ve Baytak, 2016: 646.

¹²⁸ B. Ayça Polat Becks, "Burdur Müzesi'nden Bir Adak Steli Işığında Pisidia Bölgesi'nde Herakles Kültü", Edt: Hüseyin Metin, B. Ayça Polat Becks, Ralf Becks ve Murat Fırat, *Pisidia Yazıları Hacı Ali İkinci Armağanı*, Ege Yayınları, 2015, İstanbul.

karşılaşmaktayız. Bu nedenle bölge kabartmalarına da uygun olarak bu kabartmaların tarihlerine Roma İmparatorluk Dönemi demek doğru olacaktır.

2.1.5. Theoi Dikaioi/ Theoi Agrioi

Theoi Dikaioi diğer bir ismiyle Adil Tanrılar, üç tane yan yana ve ayakta duran, ellerinde çift taraflı balta tutan eril figürlerdir¹²⁹. Bazı kabartmalarda yanlarında bir tanrıça figürü de görülür. Talloen, Theoi Dikaioi'un çift başlı balta taşıyan üç erkek figür olmasıyla Theoi Agrioi üçlüsüne benzediklerinden bahsetmektedir¹³⁰. Yazıt olmayan yerlerde çoğunlukla üçlü figür olarak adlandırılırlar¹³¹.

Milyas Bölgesi'ndeki Güğü'de bulunan ve Bean tarafından yazıtı çözülen üçlü figürün altında θεοὶς ἀγροί[οις] yazar¹³². Theoi Agrioi'lar bazı yerlerde Acımasız Tanrılar anlamına gelen Theoi Skleroi olarak da geçmektedir¹³³. Kimlikleri konusunda kesin bilgi olmayan bu üçlü tanrı grupları belki de aynı tanrılar olup bölgelere göre farklı sıfatlarda tapınım görmüş olabilirler. Bu nedenle yazıtı olmayan kabartmalar için kesin bir isimlendirme yapmak doğru olmayacaktır.

Theoi Dikaioi/Theoi Agrioi kabartmaları tıpkı diğer kabartmalar gibi Kibyratis Bölgesi'nin kırsal alanlarında, yaylalarda bulunan büyük kayalıklarda konumlanmışlardır (**Harita 11**). Tanrılar bazen yanlarında bir köpekle, bazen sadece çift taraflı balta ile askeri bir kıyafet ya da düz bir tunika giymiş olarak karşımıza çıkarlar (**Res.16**).

Corsten Burdur ili, Çavdır ilçesine bağlı Kozağacı köyünün batısında yer alan Gürleyik mevkinde bir kabartma tespit etmiştir¹³⁴. **Kat. No. 128** seyirciye göre solda, cepheden ayakta duran, başı örtülü, ayak bileğine kadar uzanan elbisesiyle bir kadın figürü bulunmaktadır. Kadının sağ kolu aşağı doğru sarkıyorken sol kol göğüs hizasında kıvrılıyor ve eliyle başını örttüğü elbise parçasını tutuyor. Kadının sağ tarafında ise aynı şekilde cepheden tasvir edilmiş tunikaya benzer bir giysi giymiş üç erkek figürü betimlenmiştir. Onların da sağ kolları aşağı doğru sarkıyor ve sol kolları göğüs hizasında kıvrılıyor ve omuz üzerinde baltaya benzeyen bir nesne tutuyorlar. Büyük

¹²⁹ Talloen, 2015: 193.

¹³⁰ Talloen, 2015: 214.

¹³¹ Coulton, 2012: 148.

¹³² George Ewart Bean, "Journeys in Northern Lycia 1965- 1967", *Osterreichische Akademie der Wissenschaften. Philosophisch-Historische Klasse. Denkschriften*, 1971, no. 47.

¹³³ Coulton, 2012: 148.

¹³⁴ Corsten, 2002: 123-124.

olasılıkla bu nesne çift taraflı balta olmalıdır. Kabartmanın altında ise içinde Θεοῖς Δικαί geçen bir yazıt bulunmaktadır. Yazıtın okunabilen kısmına göre bu kabartmanın bir yeminin yerine getirilmesi için Adil Tanrılar'a adandığı bildirilmektedir¹³⁵.

Yanında tanrıça bulunan bir örnek de Çavdır-Kızıllar köyünde, Yazır Gölü'nün güneyinde kalan İnönü mevkinde bulunmaktadır¹³⁶. **Kat. No. 129** iki stel kabartmasının hemen altına yapılmıştır. Kabartmada **Kat. No. 128** gibi solda giyimli, başı örtülü bir tanrıça, hemen yanında ise yan yana sıralanmış askeri giyimli üç figür yer alır. Bu figürler omuzlarında çift taraflı balta tutmaktadır.

Burdur ili, Çavdır ilçesine bağlı Anbarcık köyünün Çakıryurdu mevkinde bir kayalık üzerinde üç ayrı panel içerisinde üçlü gruplar halinde dizilmiş **Kat. No. 130, 131 ve 132** olarak adlandırılmış kabartmalara rastlanılır¹³⁷. **Kat. No. 130** üzerinde çok iyi okunamayan bir yazıt bulunmaktadır. Bu yazıtlı kabartmada bir çerçeve içerisinde yan yana üç yetişkin erkek figürü betimlenmiştir. Figürler diz üzerinde biten askeri kıyafet ve üzerinde bir kemer ile tasvir edilmiştir. Her birinin arkasında khlamysi bulunmaktadır. Her figürün sol elinde, sol omuzlarına yaslanan çift taraflı balta yer almaktadır. Sağ kolları ise vücutlarına paralel olarak aşağıya doğru sarkıtılmıştır. Sağ ellerinde de bir şey tutuyor olmaları ancak yoğun aşınmadan dolayı net bir şey söylemek mümkün değildir. Çerçeve sınırının dışına taşan alanda bir motif bulunmaktadır. Tylor Jo Smith bu motifin cornucopia olduğunu söylemektedir. Ayrıca bu üçlü grupların Theoi Agrioi olarak adlandırılan Vahşi Tanrılar ile benzeştiğinden bahseder¹³⁸. **Kat. No. 131 ve 132** diğerine göre daha fazla aşınmıştır. Ayrıca bu kabartmalardaki işçilik **Kat. No. 130'** a göre daha kabardır. Bu kabartmalarda da yan yana ayakta betimlenmiş askeri kıyafetli ve omuzlarında çift taraflı balta taşıyan erkek figürleri görülmektedir.

Kat. No. 133,134 ve 135 aynı kayalık üstünde yer alır. Özsait, 2006 yılında yaptığı araştırmada kayalık üzerinde dört adet üçlü kabartmanın bulunduğunu söylemiştir ancak günümüzde dördüncü kabartma tamamen silinmiştir¹³⁹. Bu kabartmalarda dikdörtgen bir panel içerisinde, cepheden verilmiş, giysili üç erkek figürü

¹³⁵ Corsten, 2002: 123.

¹³⁶ Dökü, 2017: baskıda.

¹³⁷ Corsten, 2002: 128; Dökü, 2017: baskıda.

¹³⁸ Smith, 1997: 26.

¹³⁹ Özsait, 2007: 312; Dökü, 2017: baskıda.

yer almaktadır. Üç figürün de üzerinde dizde sonlanan, bele kemerle bağlanmış bir tunik giyili olduğu görülmektedir. Sağ elleri gövdeye yaslı, sol elleri dirsekten kırılmak suretiyle sol omuzlarına yaslanan çift ağızlı balta taşımaktadırlar.

Kat. No. 136 ve **137** de aynı kayalıkta alt alta bulunurlar¹⁴⁰. Tıpkı **Kat. No. 133,134** ve **135** gibi bu kabartmada da askeri giyimli, ellerinde çift taraflı balta taşıyan yan yana üç erkek figürü bulunur. Ancak burada figürler diğerlerinden farklı olarak baltaları sağ ellerinde taşımaktadır. Ayrıca **136** ve **137** kendi arasında üslup farklılığı göstermektedir. **Kat. No. 136'** da figürlerin askeri kıyafetlerinin her detayı işlenmişken **137'**de daha sade bir işçilik görülür. Yine **137'** de bulunan figürlerde oran sorunu bulunmaktadır.

Kat. No. 138 Çavdır'ın Anbarcık köyündeki Ovacık mevkinde bulunan Soğulgan Tepesi'nin alt kodlarında **Kat. No. 125'** deki Herakles kabartmasıyla aynı kayalıkta konumlanmaktadır¹⁴¹. Kabartmadaki figürler oldukça aşınmıştır ancak yanyana, ayakta ve cepheden betimlenmiş, askeri giyimli üç adet erkek figür olduğu görülür. Figürler sağ kollarını omuzdan arkaya doğru götürmüş ve ellerinde çift başlı balta tutmaktadır.

Kat. No. 139 Çavdır'ın Kızıllar köyü yaylasının güneyinde, Eleyir mevkindeki kayalık alanda bulunan Dioskurlar ve Tanrıça kabartmalarının batısındaki kayalık alanda konumlanmıştır¹⁴². Yanyana, ayakta ve cepheden betimlenmiş askeri giyimli figürlerin omuzlarından göğüsleri üzerine kadar uzanan khlamysleri ve bellerinde kemerleri görülür. Sol kollarını omuz hizasında kaldırmış ve sırtlarında çift başlı balta tutarken, sağ kollarını vücutlarına paralel olarak aşağı doğru sarkıtmışlardır. Başlarında bir başlık bulunan figürlerin çeneye doğru sivrilen yüzleri, büyük yuvarlak gözleri vardır. **Kat. No. 130** gibi bu kabartmanın da panelinin dışında bir sembol vardır ancak ne olduğu anlaşılamamıştır.

2.1.5.1. Deliğin Yanı Mevki Kutsal Alanı

Burdur ili, Çavdır ilçesinin 15 km. güneydoğusunda Yazır Gölü'nün 400 m. kuzeybatısında, Bozdağ'ın 300 m. batısında, Deliğin Yanı mevkinde **Kat. No. 147'**de bulunan Artemis Lagbene kabartmasının alt tarafında bulunan kayalıkta 4 adet kabartma

¹⁴⁰ Dökü, 2018: baskıda.

¹⁴¹ Dökü, 2017: baskıda.

¹⁴² Özsaıt, 2007: 312; Dökü, 2018: baskıda.

görülür¹⁴³ (**Res.17**). **Kat. No. 140-143** arası gösterilen kabartmalarda yan yana dizilmiş, cepheden ve ayakta betimlenen, sol elinde, sol omuzlarına yaslanan çift taraflı balta tutan 3 adet askeri giyimli figür bulunur.

Kat. No. 140' daki figürler sağ kollarını vücutlarına paralel olarak aşağıya doğru sarkıtmış ve sağ ayaklarının yanında duran köpeğin bağlı olduğu ipi tutmaktadır. Figürlerin yanındaki bu köpekler Termessos'da bulunan Theoi Dikaioi kabartmasını hatırlatmaktadır. Termessos'da Adil Tanrılar'a ait olduğu bilinen bir kutsal alan bulunmuştur (**Res.18**). Burada kabartmalı figürlerin ve yazıtların olduğu birçok adak nişi bulunmaktadır. Arcosolium biçimindeki bir nişin içinde bulunan kabartmada ayakta duran, cepheden betimlenmiş, askeri giyimli ancak başları tahrip olmuş, sağ ellerinde yılanların su içtiği birer patera, sol ellerinde ise çift taraflı balta tutmakta olan üç erkek figür betimlenmiştir. Sağ bacaklarının yanında yılanlara bakan köpekler vardır (**Res.19**). Aynı ikonografide dört tane daha kabartma bulunur. Bu kabartmalara ait olan yazıtlarda Θεοὶς Δικαί adı geçmektedir¹⁴⁴. Kutsal alanın doğu duvarındaki yazıtta bu tanrılara adakta bulunan kişilerin ismi yazar. Yazıtta bulunan kişilerin bilgilerine göre yazıt MS 120 ile MS 3. yüzyılın sonları arasına tarihlenmektedir¹⁴⁵. Kibyris Bölgesi'ndeki bütün bu Theoi Dikaioi/ Theoi Agrioi kabartmaları da diğer kabartmalarla çağdaş olarak Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

2.3. Tanrıça Kabartmaları

Kibyris Bölgesi'ndeki tanrıça kabartmaları yoğun olarak Meter Kadmene, Artemis Lagbene ve Potnia Theron gibi yerel kimliklerde karşımıza çıkar. Ayrıca bölgede kimliği henüz belirlenemeyen, Labarre vd. tarafından Anadolu Artemis'i tipinde yerel bir Kybele olduğu düşünülen bir tanrıça daha bulunmaktadır¹⁴⁶ (**Harita 12**).

Bu yerel Anadolu Tanrıçaları'ndan başka Yunan mitolojisinde ikincil tanrıçalardan olan ancak uzun kıyafetleri ile ikonografik olarak yerel tanrıçaları anımsatan Nympheler görülür.

¹⁴³ Özşait, 2007: 312; Dökü, 2018: baskıda.

¹⁴⁴ Bülent İplikçioğlu, "ΘΕΟΙ ΔΙΚΑΙΟΙ, Die "Gerechten Götter" in zwei neuen Inschriften aus Termessos", *Anzeiger Der Phil.- Hist. Klasse*, 2006, s. 5-16.

¹⁴⁵ Bülent İplikçioğlu, "Batı Pamphylia ve Doğu Lykia'da Epigrafi Araştırmaları 2002", 21. AST, C.1, 2003, s. 75-76.

¹⁴⁶ Labarre vd., 2006: 109.

Çavdır-Karaköy’ de bulunan Yıkıklık mevkide Zeus’un büst kabartmasının (**Kat. No. 119**) hemen alt kodunda bir kadın büstü kabartması görülmüştür¹⁴⁷. Yüksek kabartma büst olarak yapılmış **Kat. No. 144**’ün başı kırık ve eksiktir. Buna rağmen kulak hizasında toplanmış saçları ve başındaki örtüsü belli olmaktadır. Göğsünün üzerinde ise kıyafetinin kıvrımları izlenir. Figür hiçbir atribüye sahip değildir. Ancak bölgedeki diğer tanrıçalar ile ikonografik benzerlikler göstermektedir. Bu nedenle kim olduğu hakkında kesinlik olmayan bu kadın büstünün bir tanrıçaya ait olduğunu söyleyebiliriz.

2.3.1. Meter Kadmene

Ana Tanrıça Anadolu’da erken dönemlerden beri yoğun olarak tapınım görür. Tapınım gördüğü yerlerde ise genellikle tanrıçanın niteliğine ilişkin isimler alır. Çoğu zaman da bu isimlendirme tapınım gördüğü bölge veya yer adlarından gelmektedir. Bu isimler çoğunlukla “ana” anlamına gelen “Meter” kelimesinin sonuna eklenerek türetilir¹⁴⁸. Bölgede buna örnek olarak Meter Kadmene’yi görüyoruz. Tanrıça burada vahşi hayvanların eğiticisi ve el değmemiş doğanın hâkimi olarak yanı başında aslanlarla resmedilmiştir¹⁴⁹.

Kat. No.145 Yeşilova’ya bağlı Çaltepe köyünün üstündeki yükseklikte bulunan kabartma Meter Kadmene’ye aittir¹⁵⁰. Burada iki yanda yuvarlak sütunlu ve konik sütun başlıklarının taşıdığı üçgen alınlıklı tapınak formun içerisinde, kolçakları görülen bir taht üzerinde oturur vaziyette giyimli, başı örtülü bir tanrıça kabartması izlenir. Tanrıçanın kolları kolçaklara doğru uzanmış ve ayaklarıyla bir seki üzerine basmaktadır. Mimarinin alınlığında merkezde bir boğa başı bulunurken, bu mimari betim çerçevesinin yanında sol üst köşesinde bir erkek büstü bulunmaktadır. Kabartmanın izleyiciye göre sağ yanında tanrıçanın bulunduğu naiskosa doğru ilerleyen vahşi bir hayvan figürü yer alırken, sol tarafta ise karşılıklı birbirine bakan ve olasılıkla sağ taraftaki hayvanla aynı olan iki hayvan figürü daha yer almaktadır. Milner ve Hall bu hayvanın aslan olduğunu söyler¹⁵¹. Tahtta oturan ana tanrıça kabartmasının seyirciye

¹⁴⁷ Dökü, 2018: baskıda.

¹⁴⁸ Karakaya, 2007: 21.

¹⁴⁹ Marvin M. Meyer (ed.), *The Ancient Mysteries. A source Book of Sacred Texts: 3: The Anatolian Mysteries of the Great Mother and Her Lover, and the Syrian Goddess*, University of Pennsylvania Press, Philadelphia, 1987, s. 113.

¹⁵⁰ Milner, 1998: 56; Mehmet Özsait vd., “ Nouveaux témoignages sur le culte de Cybèle en Pisidie occidentale”, *Adalya- IX*, Antalya, 2006, s. 4.

¹⁵¹ Milner, 1998: 56

göre hemen sağ tarafında ise ikinci bir kabartma yer almaktadır. Bu kabartmada ise ayakta betimlenen bir erkek figür bulunur. Figür diğerinden farklı olarak burada sağa doğru, profilden betimlenmiştir. Üzerinde ayaklarına kadar uzanan kaba bir elbise, elinde ise bir düz sopa vardır. Tanrının hemen önünde ona doğru yürüyen aslan figürü bulunur¹⁵². Kabartmada, ‘Hermogas’ın oğlu Hieron Meter Kadmene’ye adadı’ anlamında bir yazıt bulunur. Yazıtta göre kabartma Roma İmparatorluk Dönemi’ne tarihlenmektedir¹⁵³.

2.3.2. Artemis

Yunan mitolojisinde Zeus ve Leto’dan olan, Apollon’un ikizi bu tanrıçanın kaynağının Orta Anadolu’da bulunduğu arkeolojik kazı ve araştırmalardan kesin olarak anlaşılmış ve Ana Tanrıça olarak tanımlanmıştır¹⁵⁴.

Artemis, Anadolu, Yunanistan ve Roma’da her dönemde kesintisiz tapınım görmüş çok yönlü bir tanrıçadır. Bu nedenle antik çağlarda hemen hemen her yerde büyük saygı görmüş ve farklı epitetlerle tapınılmıştır¹⁵⁵. Kibyratis Bölgesi kaya kabartmalarında ise Artemis karşımıza Artemis Lagbene, Potnia Theron ve Efes Artemisi tipinde bir yerel Kybele olarak çıkmaktadır.

2.3.2.1. Artemis Lagbene

Kibyratis Bölgesi’nde Artemis Lagbene kültü Lagbe’nin kuzeydoğu Söğüt’e doğru olan kısmında iki yazıt tarafından kanıtlanmaktadır¹⁵⁶. Aynı bölgede bulunan yazıtlı bir kabartmanın da muhtemelen Artemis Lagbene’nin domuz üzerinde oturur şekilde betimlendiğini göstermektedir. J.J. Coulton Artemis Lagbene’nin kesinlikle yerel bir kült olduğunu söylemektedir¹⁵⁷.

Kat. No. 146 Yazır Yaylası’nda bulunan İnönü mevkinde konumlanmış bir kabartmadır¹⁵⁸. Yarım işçilik olan kabartmada izleyiciye göre sağ taraftaki figürün başı, yüzü ve giysisi net olarak seçilememektedir. Ancak figürün giysisinin ayak bileklerinde sonlandığı, ayakta durduğu ve kollarını yana ayırarak dirsekten kırmak suretiyle ellerinin aşağıya doğru yöneldiği görülmektedir. Figürün önünde ayrıntıları

¹⁵² Milner, 1998: 56

¹⁵³ Milner, 1998: 56.

¹⁵⁴ Erhat, 2003: 56.

¹⁵⁵ Taner Korkut, “Adak Sunaklar Işığında Likya’da Artemis Kültü”, Edt: İnci Delemen, Sedef Çokay Kepçe, Aşkın Özdzibay ve Özgür Turak, “*Euergetes: Prof. Dr. Haluk Abbasoğlu’na 65. Yaş Armağanı*”, Suna-İnan Kıraç Akdeniz Medeniyetleri Araştırma Enstitüsü, Antalya, 2008, s.727.

¹⁵⁶ Coulton, 2012: 145

¹⁵⁷ Coulton, 2012: 145.

¹⁵⁸ Dökü, 2017: baskıda.

izlenemeyen hayvan figürü (koç?) yer alır. Hayvanın arkası figüre dönük ve ileriye doğru adımlar suretinde betimlenir. Bu kadın figürünün ‘potnia theron’ tipolojisine uygun olduğu düşünülmektedir¹⁵⁹.

Kabartmanın bulunduğu yaylanın gölüne doğru mekanlar ve blok taşlar görülür. Ayrıca etrafta Roma Dönemi’ne tarihlenen yoğun miktarda seramiklere, lahit kapaklarına ve lahit teknelerine de rastlanılmıştır¹⁶⁰.

Kat. No. 147 Yazır Gölü’nün 400 m. kuzeybatısında Deliğin Yanı mevkinde bulunmaktadır¹⁶¹. Kabartma sola doğru dönük bir boğa ve üzerinde oturan ayaklarına kadar uzanan ancak ayaklarını örtmeyen uzun elbiseli, her iki kolunu da omuz hizasından yanlara doğru açmış Tanrıça’dan oluşur. Bu kabartmaya benzer örnek Atlidere Karabıyıklar mevkide bulunur¹⁶² (**Res.20**). Ancak burada tanrıça bir domuz üzerine basmaktadır.

2.3.2.2. Potnia Theron

Artemis’in bilinen en eski ve en yaygın sıfatlarından biri “Potnia Theron”dur¹⁶³. Hem bereket tanrıçası, hem dağların ve kayaların hâkimi ve aynı zamanda yabanî hayvanların koruyucusu olan Potnia Theron, aslında Neolitik Çağ’dan beri süregelen, ana tanrıçanın vahşi yaşam üzerindeki kontrollü gücünü ifade eden bir inanıştır¹⁶⁴. Kibyrtis Bölgesi’nde bulunan bir kaya kabartmasında tanrıça bu sıfatla karşımıza çıkar.

Potnia Theron kabartması, Burdur ili, Gölhisar ilinin yaylası olan Kocayayla’da bulunan Doğu Kale Yerleşimi’nden (Kocayaran) ele geçmiştir¹⁶⁵ (**Res.21**). **Kat. No. 148** ile gösterilen kabartma, yaylada bulunan yapı içerisinde olasılıkla kayada bir kabartma iken kayanın parçalanması sonucu dağılmış olan kaya parçalarının içinden bulunmuştur. Ortada ayakta ve cepheden tasvir edilmiş tanrıçanın ayaklarına kadar uzanan elbisesinin birbirine paralel kıvrımları net olarak görülür. Tanrıça hayvanların hakimesi özelliğiyle her iki yanında, yarım oturan aslanların başlarını tutmaktadır.

Kabartma etrafındaki arkeolojik verilere göre Roma İmparatorluk Dönemi’ne tarihlenmelidir.

¹⁵⁹ Dökü, 2017: baskıda.

¹⁶⁰ Dökü, 2017: baskıda.

¹⁶¹ Özsait, 2007: 312, Dökü, 2018: baskıda.

¹⁶² Smith, 1997: 9.

¹⁶³ Korkut, 2008: 727.

¹⁶⁴ Elif Burcu Özkan, “Antik Literatürden Örneklerle Akdeniz Dünyası’nda Kybele Kültü”, Edt. Burak Takmer, Ebru N. Akdoğan Arca ve Nuray Gökalep Özdi, *Vir Doctus Anatolicus Studies in Memory of Sencer Şahin/ Sencer Şahin Anısına Yazılar*, Kabalcı Yayıncılık, İstanbul.659.

¹⁶⁵ Dökü ve Baytak, 2016: 441 - 456.

2.3.2.3. Kybele(?)

Ephesos kazılarında üç adet çok memeli Artemis heykelinin bulunmasından sonra tanrıçanın bu tipinin Efes'e ait olduğu fikri kabul görmüştür¹⁶⁶. Tanrıça bu tipinde ayakta duran, başı taçlı, çok memeli ve gövdesi birçok figürle örtülü olarak karşımıza çıkar¹⁶⁷.

Kibyratis Bölgesi'nde görülen bir kaya kabartması Labarre vd. tarafından silindirik formu ile Efes Artemisi'ne benzetilmiş ve kabartmanın bu tipteki yerel bir Kybele olduğu söylenmiştir¹⁶⁸.

Kat. No.149 ile gösterilen bu kabartma Tefenni Barajı'nın 1 km. güneybatısındaki Tilki Tepe'de yer almaktadır. Giysili, ayakta duran ve kollarını karın üzerinde birleştiren kadın figürü, basit ve dar bir niş içerisinde, detaysız bir kabartmadır. Yuvarlak başında hiçbir saç ve yüz detayı işlenmemiş, geniş omuzdan bele doğru daralan gövdesinin yanından aşağı doğru inen stilize verilmiş kolları karın üzerinde birleşmiştir. Giysili olduğu görülen kabartma ayaklarına kadar inen uzun bir elbise giymiştir. Belde çizgisel ve kalın bir kemer izlenir. Bel altı ise hiçbir detay işlenmediği dikdörtgen formdadır. Gövdenin altında tanrıçaya sunulan sunular için 10 cm yüksekliğinde, 12,5 cm genişliğinde, 8 cm. derinlikte bir niş açılmıştır. Nişin hemen altında gövde yine silindirik formda incelerek yaklaşık 20 cm. kayanın bitiş yerine kadar devam etmekte ve sonra kesilmektedir. Ayaklar görünmemektedir. Kabartmada yazıt izine rastlanmamıştır ve Labarre vd. tarafından Roma İmparatorluk Dönemine ve özellikle MS 2. ve 3. yüzyıla tarihlendirilmiştir¹⁶⁹.

2.3.3. Nympheler

Nymphe kelime anlamı olarak başı örtülü, gelin anlamına gelmektedir¹⁷⁰. Mitolojide ise kırlarda, sularda ve ormanlarda yaşayan periler, ikinci derece tanrıçalar olarak karşımıza çıkarlar. Homeros destanlarında Zeus'un kızları olarak gösterilen Nympheler, İlyada'da korularda, dere kaynaklarında ve çayırlarda oturanlar olarak üçe ayrılmıştır¹⁷¹. Odysseia'da ise yine Nymphelerin pınarlardan, ormanlardan ve denize

¹⁶⁶ Erhat, 2003: 59.

¹⁶⁷ Erhat, 2003: 60.

¹⁶⁸ Labarre vd., 2006: 107-108.

¹⁶⁹ Labarre vd., 2006: 109.

¹⁷⁰ Erhat, 2003: 219.

¹⁷¹ Homeros, *İlyada*, (Çev. Azra Erhat ve A. Kadir), Can Yayınları, İstanbul, 1984, Bölüm- XX/ 5 ve devamı, s. 436.

akan kutsal ırmaklardan doğdukları söylenmiştir¹⁷². Hesiodos Thegonia'sında en erken Nymphelerin Ouranos'un karnından doğan Melialar olarak bahseder. Ayrıca yine aynı eserinde Nymphelerin Okeanos ve Tethys'ten doğan Okeanidler olduğunu söyler¹⁷³. Nereus'un kızları da denizde yaşayan Nymphelerdir¹⁷⁴.

Nymphelerin doğada yaşadıkları yerlere göre adları değişmektedir. Pınarlarda ve akarsularda yaşayanlar Naiaslar, dağlarda yaşayanlar Oreaslar, korularda yaşayanlar Alseidler, belirli bir ağaçta yaşayanlar ise Hamadrydlar olarak adlandırılmaktadır¹⁷⁵. Nymphelerin su sağlayıcı, iyileştirici, kehanette bulunan, evliliğin ve doğumun yardımcısı ve koruyucusu gibi birçok özellikleri vardır¹⁷⁶.

Kibyrtis ve Milyas Bölgesinde iki adet Nympe kabartması görülür. Bunlardan birisi Burdur'un Teke Kozağacı (Tyriaion) köyünün yaylasında, diğeri ise Burdur'un Altınyayla (Dirmil) ilçesinin yaklaşık 6 km. kuzeydoğusunda bulunmaktadır¹⁷⁷. Tyriaion'daki kabartma günümüzde ne yazık ki tamamen yok olmuştur. Bu iki kabartmanın ortak noktası ikisinin de hemen yanında kayanın içinden çıkan kaynak suyu bulunmasıdır. Bu nedenle söz konusu Nympe kabartmalarının buradaki görevi antik dönemdeki gibi su kaynaklarını dolduran tanrıçalar olarak tapınım görmeleridir. Nitekim bunun en güzel örneğini Odysseia'da görmekteyiz. Burada tepedeki kayadan akan suyun yanındaki Nympheler için yapılmış taştan bir sunaktan bahsetmektedir. Destana göre oradan geçen yolcular burada durup Nymphelere adaklar adadarmış¹⁷⁸.

Nympheler bulundukları yerlere göre farklı isimlerle anılırlar. **Kat. No. 150** ile gösterilen Nympheler ise tatlı sulardan sorumlu Naiaslar grubundaki Pegaiai olarak adlandırılan, kaynaklarda yaşayan periler olmalıdır.

Hem **Kat. No. 150** hem de Tyriaion'da bulunan kabartma yüksek yaylalarda konumlanmıştır. Yüksek yaylalar bölgenin hayvancılıkla geçinen insanının ve bölge ekonomisinin bel kemiğidir. Antik dönemde de böyle olmalıdır ki bu kaynakların

¹⁷² Homeros, *Odysseia*, (Çev. Azra Erhat ve A. Kadir), Can Yayınları, İstanbul, 1984, Bölüm- XI/ 345 ve devamı, s.177.

¹⁷³ Hesiodos, 2015, 74.

¹⁷⁴ Erhat, 2003: 220.

¹⁷⁵ Grimal, 1997: 548.

¹⁷⁶ İpek Dağlı, *Nympheler ve Lykia'dan Nymphelere Adanmış Kabartmalar*, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Arkeoloji Anabilim Dalı, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul, 2011, s. 160.

¹⁷⁷ Christiane Naour, *Tyriaion en Cabalide: épigraphie et géographie historique*, Terra Publishing Co. Zutphen, Hollanda, 1980.

¹⁷⁸ Homeros, 1984b: Bölüm- XVII/ 205-210: 274

hemen yanına Nymphé kabartmaları yapılmıştır. Romalılar MS 3.yüzyıla kadar su sağlayan tanrıçalar olarak Nympheleri onurlandırmışlardır¹⁷⁹.

Nymphé tasvirlerine heykeller, kabartmalar, steller ve sikkeler başta olmak üzere birçok arkeolojik veri üzerinde karşılaşılmıştır. İkonografileri ise el ele tutuşan, dans eden, müzik aleti çalan, çocuk taşıyan ve su ile ilişkili motifler olmak üzere birbirinden farklı birkaç gruba ayrılmaktadır¹⁸⁰. Nympheler bazen üç kişilik, bazen dokuz kişilik bir grup olarak, bazen de tek başlarına çeşitli atribüleri ile betimlenir. Dokuz kişilik olan Nymphé betimleri çoğu zaman Musalarla karıştırılmaktadır. **Kat. No. 150** dokuz adet tanrıça yan yana sıralanmış, hepsi de khiton ve himation giymişlerdir. Ancak hem tanrıçaların su kaynağı yanında konumlanmış olmasından hem de ellerinde Musalara ait bir atribü taşımamalarından dolayı Nymphé oldukları düşünülmektedir. Söz konusu kabartmaya en yakın örnek olasılıkla İdebessos yakınlarından bulunmuş olan Antalya Müzesi'ndeki adak stelidir¹⁸¹ (**Res.22**). Stelde dokuz adet yan yana sıralanmış, cepheden betimlenmiş, khiton ve himation giymiş kadın motifleri yer almaktadır. Yine İdebessos'dan bulunmuş başka bir stelin altında iki satırlık yazıtta stelin duaları işiten Nymphelere adandığı yazmaktadır¹⁸².

Nympheler'in benzer örnekleri olan Antalya Müzesi'nde bulunan ve İdebessos'dan bulunmuş yazıtlı steller Geç Roma Dönemi'ne tarihlenmiştir¹⁸³. **Kat. No. 150** aynı kayalık üzerinde bulunan Dioskular ve Tanrıça kabartmaları ve bölgedeki diğer kabartmalarında tarihi göz önünde bulundurularak Roma İmparatorluk Dönemi içinde ele alınmalıdır.

¹⁷⁹ Dağlı, 2011: 51.

¹⁸⁰ Dağlı, 2011: 128.

¹⁸¹ Dağlı, 2011: 117; Gökhan Tiryaki, "Sanctuary with Twelve Gods Relief in the Elmalı Highland: Contribution to the Iconography of " Leto, her children and the Nymphs" in the Southwest Anatolia, baskıda.

¹⁸² Dağlı, 2011: 150-168.

¹⁸³ Tiryaki, baskıda.

SONUÇ

Kibyratis Bölgesi Anadolu'daki farklı bölgelerle olan sınırları sayesinde coğrafi olarak önemli bir konumdadır. Bu nedenle bölge kültüründe komşu bölgelerin, yoğun etkileri bulunurken, coğrafyasının getirdiği zorunluluklarla yerel yaşam biçimleri oluşturmuş ve bu durum dinsel düşüncesine de yansımıştır. Özellikle bölgenin yüksek yaylalarında hayvancılıkla beraber gelişen yaşam, kalıcı ve daha fazla izlenen geçici yerleşimlere, yol ağlarına ve savunma sistemlerinin kurgulanmasına kadar geniş çapta izler bırakmıştır. Bu izlerin en önemlisi ise, kaya kabartmaları ve bu kabartmaların bize anlattıklarıdır.

Kibyratis Bölgesi'nde özellikle dağların eteklerinde ve yüksek yaylalarda yoğunlaşan Roma İmparatorluk Dönemi' ne ait kaya kabartmaları, bizlere bu yayla kültürünün inanç sistemi, ekonomik potansiyeli ve ulaşım ağındaki rolleri üzerine oldukça önemli bilgiler sağlamaktadır.

Bölgede yoğun olarak Atlı Tanrılar, Herakles, Theoi Dikaioi/Theoi Agrioi, Dioskurlar ve Tanrıça' ya ait kabartmalar görülür (**Res.23**). Bunların dışında diğerlerine göre çok daha az sayıda ve dağınık olarak, Zeus, Ares, Dionysos ve farklı sıfatlarla tapınım görmüş tanrıçalar izlenir (**Harita 13**). Tüm bu kabartmalar adak kabartmaları olarak yapılmıştır. Çalışmada ele alınan kabartmalarının çoğunun yanında bir niş veya bir sunu çukuru bulunur. Günümüzde yazıtı okunabilen kabartmaların altında “adandı” anlamına gelen “ἐὐχὴν” yazısı okunmaktadır.

Bölgede en yoğun atlı tanrı kabartmaları görülür. Araştırmacılar, özellikle Tefenni ve çevresinde dağılım gösteren bu atlı tanrıların çoğunun adak stellerinde yazıtıyla beraber sık sık karşımıza çıkan tanrı Kakasbos'a ait olduğunu söylemişlerdir. Fakat tanrı ikonografik açıdan atlı Herakles ve Maseis ile aynıdır. Kakasbos kabartmalarının çoğunda yazıt yoktur, yazıt olan kabartmalarda yoğun aşınmalardan veya insan tahribatları sonucunda yok olmuştur. Bu nedenle kabartmaların hepsinin kesin olarak Kakasbos' a ait olduğunu söylemek imkansızdır.

Herakles bölge kabartmalarında hem at üzerinde yerel tipte hem de Grek şablonunda görülür. Ancak tanrının her iki betimi hem ovalık alanda hem de yüksek yaylada izlenir ki, bir bütünlük arz etmez. Kibyratis'in merkezi olan Kibyra tanrıları arasında da arkeolojik izleriyle görülen Herakles'in, kırsalında da varolması şaşırtıcı olmamalıdır.

Bölgedeki Dioskurlar ve Tanrıça kabartmaları, iki yanda at üzerinde Dioskurlar ve ortada Tanrıça veya iki yanda atın yanında ayakta duran Dioskurlar ve ortada Tanrıça' dan oluşan kompozisyonda görülür. Bu kabartmalar doğal bir su kaynağı yakınında, bir göle bakar konumda, mağara ağzında, tekil ya da bir kutsal alan oluşturacak boyutta aynı kayada çok sayıda izlenir. Dioskur kabartmaları bölgenin yüksek yaylalarında, su kaynakları ve yaylaya çıkan yol güzergahlarında olmaları ya da kutsal alan oluşturacak kadar çok görülenlerin yolların kavşaklandığı alanlarda görülmeleri tesadüf olmamalıdır. Bulunan kabarmaların bazılarının yanında, neredeyse bir yerleşim şablonu olacak kadar net görülen arkeolojik izler ise, küçük moloz taş temelli mekanlar, işlik taşları, çatı kiremitleri, Roma veya geç antikçağ seramik parçaları ve bölgede yaygın görülen yatan aslanlı kapakları olan lahitlerin bulunduğu küçük nekropol alanları görülür. Yol güzergahları üzerinde bulunan kabartmaların çevresinde ise herhangi bir arkeolojik veriye rastlanmamıştır. Bu tanrılar yüksek yaylalarda izlenirken, Kibyra merkezinde yapılan çalışmalarda hiç karşılaşılmamış olması dikkate değerdir.

Kibyra'da Hellenistik Dönem'den beri arkeolojik izler yanında Roma Dönemi'nde yoğun olarak yazıtlarla Zeus Soter'in varlığı izlenir. Aynı zamanda kent çevresi yüzey araştırmalarında blok taşlar ya da sunaklar üzerinde görülen şimşek demetleri Zeus'a ait izler olmasıyla dikkati çeker. Kaya kabartmalarında ise bir adet elinde şimşek demeti tutan Zeus büstü, iki adet Zeus'un atribüsü şimşek demeti kabartması tespit edilmiştir. Tanrının bu kabartmalarda koruyucu ve kurtarıcı kimliği vurgulanmış olmalıdır.

Bölgede, yukarıda detaylı olarak anlatılan, biri mağara içerisinde yer alan, üç adet askeri giyimli kabartma tespit edilmiştir. Bu tanrı kabartmaları ayakta duran, giyimli, bir elinde mızrak, bir elinde kalkan tutan ve başında konik başlığı olan figürlerdir. Daha önce yapılan çalışmalarda Ballık mevkinde mağara içinde yer alan kabartmanın, önündeki kehanet yazıtından dolayı Apollon ve ya Hermes olabileceği söylenirken, Kelerli, Yazılıkaya mevkideki kabartma hakkında bir yorum yapılmamıştır. Ancak yeni arkeoloji ve epigrafik çalışmalarla bu kabartmaların Ares'e ait olduğu tespit edilmiştir. Herodotos'un aktarımlarında bile Kabalis Bölgesi'nde Ares'in varlığı, kehanet verdiği anlatılırken, bölgede karşılaşılan diğer epigrafik verilerle kırsalda Ares kültürünün, Kibyra merkezin tersine yoğun olarak görüldüğü tespit edilmiştir.

Solymce'nin Kibyra'da konuşulan dillerden biri olduğunu söyleyen Strabon'un aktarımlarıyla da, bölgede Solymlerin de yaşadığı anlaşılır ve Solymlerin atası olarak da birçok antik kaynağın Ares'i işaret etmesi bütün bu buluntu bütünüyle uymaktadır.

Bölgede kaya kabartması olarak çok sık rastlanmayan Dionysos figürü Yuvalak köyü örneğinde etrafında üzüm salkımı bulunan asma dallarıyla, elinde tuttuğu thrysosla ve ayağının yanında yer alan hayvan figürüyle betimlenmiştir. Dionysos'un bu betimiyle bölgede şarabın, eğlencenin tanrısı olarak değil de bolluk, bereket ve hayvanlara hakimiyetiyle tapınım görmüş olduğunu düşündürür. Bu kabartma bu gün bile köye su sağlayan kaynağın üzerindedir. Ancak kırsal alanda tüm atribüleri ile Grek tipinde olması yanında, tekil bir kabartma olmasıyla şaşırtıcıdır.

Theoi Dikaioi'lar ise bölgede sık görülen üç figürlü kabartmalardır. Kabartmalarda yan yana duran üç figürün hangi tanrıları temsil ettikleri konusunda kesin bilgi yoktur. Gürleyik mevkinde, Termessos'da olduğu gibi yazıtlarda Adil Tanrılar anlamına gelen Theoi Dikaioi görülür. Milyas Bölgesi, Güğü'de ise görülen üçlü kabartmaların altında Theoi Agrioi yazıtı bulunmaktadır. Bazı kabartmalarda yanlarında yerel bir tanrıça da bulunmaktadır. İkonografileri bakımından Theoi Agrioi veya Theoi Skleroi olarak adlandırılan "Vahşi" ya da "Acımasız" tanrılar ile benzerler. Ayrıca Antalya Müzesi'nde bir örneği olan bu üçlü figürlerin yer aldığı stelde "Ulu Tanrılar" anlamındaki Theoi Megaloi adı geçmektedir. Bu nedenle yazıtı olmayan bu üçlü figürlere kesin olarak, Theoi Skleroi, Theoi Agrioi, Theoi Dikaioi, demek mümkün gözükmemektedir.

Ana tanrıçaya söz konusu bölgede neolitik dönemden itibaren farklı şekillerde tapınım görülmüştür. Ana tanrıça Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenen kaya kabartmalarında ise farklı sıfatlarla karşımıza çıkar. Fakat genel olarak potnia theon olarak, hayvanların hakimi şeklinde betimlenmiştir. Özellikle Kibyratis Bölgesi'nde hayvancılık yapan yüksek yayla yaşamının önemli bir parçası olması şaşırtıcı olmamalıdır.

Bölgede tekli kabartmaların dışında bir kayalıkta birden fazla kabartmanın bulunduğu çok sayıda örnek bulunur. Bu kayalıklar kutsal alanlar olarak anılır. Kibyratis Bölgesi kırsal alanlarında yaşayan yoğun olarak geçici yerleşimler arasında göçer durumda olan küçük topluluklar, Kent Kibyra'nın aksine tapınaklar yerine,

özellikle göç yollarının kavşaklandığı alanlarda, Dioskurlar, Kakasbos'lar, Heraklesler ve Theoi Dikaioi'lardan oluşan açık hava tapınım alanları oluşturmuşlardır.

Kibyrtis Bölgesi'ndeki tüm kabartmaların hemen hemen hepsinin etrafında yerleşim izlerine rastlanmıştır. Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenen bu kaya kabartmaları aslında bölge halkının yaşamına dair inançları ötesinde yaşam biçimlerine dair izleri anlatır. Kibyrtis ovalarında daha çok Kakasbos ve Herakles gibi atlı tanrılar izlenirken, yüksek yaylalarda Dioskurlar ve Theoi Dikaioi/Theoi Agrioi/Theoi Skleroi (?) kabartmaları görülür. Bu ayırım tanrıların insanların onlara bahsettiği görevlerine dair ayrılık mı, yoksa territorium bildiren sınırlar mı yoksa yolların ve su kaynaklarının koruyucuları mı tam bilinmez. Buna karşın artık anlaşılan, kabartmaların tümünün Roma Dönemi Kibyrtis kırsalında, kent Kibyrtis'dan farklı yaşam biçimleriyle şekillenen, ovalarda izlenen yerleşik yaşamla, yüksek yaylaların ihtiyaçlarının farklılaşması ve bunun inanca yansımasıdır.

KAYNAKÇA

1. Antik Kaynaklar

- Euripides, (2010), *Bakkhalar*, (Çev. Sabahattin Eyüboğlu), İşbankası Kültür Yayınları, İstanbul.
- Herodotos, (2006), *Histoires*, Çev: Müntekim Ökmen, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, İstanbul.
- Hesiodos, (2015), *İşler ve Günler Tanrılarının Doğuşu*, (Çev. Furkan Akderin), Say Yayınları, İstanbul.
- Hmeros, (1984a), *İlyada*, (Çev. Azra Erhat ve A. Kadir), Can Yayınları, İstanbul.
- Hmeros, (1984b), *Odyseia*, (Çev. Azra Erhat ve A. Kadir), Can Yayınları, İstanbul.
- Strabon, (2000), *Antik Anadolu Coğrafyası XII – XIV*, (Çev. Adnan Pekman), Arkeoloji ve Sanat Yayınları, İstanbul.

2. Modern kaynaklar

- Bayladı, D., (1999), *Mitoloji Tanrılarının Öyküsü*, Say Yayınları, İstanbul.
- Bean, G. E., (1971), “Journeys in Northern Lycia 1965- 1967”, *Osterreichische Akademie der Wissenschaften. Philosophisch-Historische Klasse. Denkschriften*.
- Collignon, M., (1880), “Inscription de Cleones”, *Bulletin de correspondance Hellenique*, Vol. 4, (46 - 47).
- Corsten, T., (1996), “Kibyra 1995”, *14. AST*, C. 1, (63-73).
- Corsten, T., (2002), *Die Inschriften von Kibyra I*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn.
- Corsten, T., (2005), “City and Country in the Kibyris A Case Study in Rural Acculturation”, *III. Uluslararası Likya Sempozyumu*, C.1, Antalya, (139-144).
- Corsten, T., Hülken, O., (2011), “Forschungen in der Kibyris im Jahre 2010”, *29. AST*, C. 1.
- Corsten, T., Hülken, O., (2012), “Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer”, *IstMitt*, Band 62, (7-117).
- Corsten, T. ve Hülken, O., (2013), “Forschungen in der Kibyris im Jahre 2011”, *30. AST*, C.1, (353-360).
- Corsten, T. ve Hülken, O., (2014), “Forschungen in der Kibyris im Jahre 2012”, *31. AST*, C.2, (272-286).
- Coulton, J. J., (1993), “Balbura Yüzey Araştırmaları”, *11. AST*, (429 - 436).

Coulton, J.J., (2012), *The Balboura Survey and settlement in Highland Southwest Anatolia-I*, BIAA- 43.

Dağlı, İ., (2011), *Nympheler ve Lykia'dan Nymphelere Adanmış Kabartmalar*, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Arkeoloji Anabilim Dalı, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.

Delemen, İ., (1993), *Anadolu'da Atlı Tanrılar. Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler Üzerine Bir İnceleme*, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul.

Delemen, İ., (1995), “Lykia- Kabalia- Pisidia Bölgesinden Roma Dönemi Dioskurlar ve Tanrıça Kabartmaları”, *Belleten*, LIX, S. 225, (295-322).

Delemen, İ., (1999), *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn.

Dökü, F. E., (2014), “2013 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, *ANMED-12*, (230-236).

Dökü, F. E. ve Baytak, İ., (2016), “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması” *34. AST*, C. 2, (641-670).

Dökü, F. E. ve Baytak, İ., (2017), “2016 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, *35. AST*, C. 1, (441 - 456).

Dökü, F. E., (baskıda), “2017 Uylupınar (Erken Kibyra) Yüzey Araştırmaları”.

Dökü, F. E., (baskıda), “2018 Uylupınar (Erken Kibyra) Yüzey Araştırmaları”.

Dürüşken, Ç., (2003), *Roma Dini*, Türk Eskiçağ Bilimleri Enstitüsü Yayınları. İstanbul.

Efendioğlu, T., (2008), *Hellenistik ve Roma Çağlarında Lykia'da Yerel Tanrı ve Tanrıçalar*, Arkeoloji ve Sanat Yayınları. İstanbul.

Erhat, A., (2008), *Mitoloji Sözlüğü*, Remzi Kitabevi. İstanbul.

Grimal, P., (1997), *Mitoloji sözlüğü Yunan ve Roma*, Sosyal Yayınlar. İstanbul.

Horsley, G.H.R., (1999), “The Rider God Steles at Burdur Museum in Turkey”, *Museum of Antiquities Maurice Kelly. Lecture 3*.

İplikçioğlu, B., (2003). “Batı Pamphylia ve Doğu Lykia'da Epigrafiya Araştırmaları 2002”, *21. AST*, C.1, (75-78).

İplikçioğlu, B., (2006), “ΘΕΟΙ ΔΙΚΑΙΟΙ, Die “Gerechten Götter” in zwei neuen Inschriften aus Termessos”, *Anzeiger Der Phil.- Hist. Klasse*, s. 5-16.

- Kahya, T., (2012), “Düver Yerleşim Tarihi Araştırmaları 2012, *ANMED*, S. 10, (148-153).
- Kahya, T., (2013), “Düver Yerleşimi: Dün, Bugün, Yarın”, *Aktüel Arkeoloji Dergisi*, S.34, (60 - 71).
- Kahya, T., (2015), “ Düver- Yarım Ada Kaya Kabartmaları, *Cedrus The Journal of MCRI*, Vol. III, (129 - 139).
- Karayaka, N., (2007), *Hellenistik ve Roma Döneminde Pisidia Tanrıları*, Ege Yayınları. İstanbul.
- Kılıçkaya, S., (2018), *Kibyra'dan Bir Grup Heykeltraşlık Eser*, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Burdur.
- Kokkinia, C., (2008), *Boubon*, The Inscriptions and Archaeological remains a Survey 2004-2006, Atina.
- Korkut, T., (2008), “Adak Sunaklar Işığında Likya'da Artemis Kültü”, Edt. İnci Delemen, Sedef Çokay Kepçe, Aşkın Özdzibay ve Özgür Turak, *Euergetes: Prof. Dr. Haluk Abbasoğlu'na 65. Yaş Armağanı*, Suna-İnan Kırac Akdeniz Medeniyetleri Araştırma Enstitüsü, Antalya.
- Labarre, G.- Özsait M. - Özsait, N ve Güceren, İ., (2011), “D'Askania à Aulutrene. Nouvelles inscriptions et monuments de Pisidie.” *Anatolia Antiqua*, XIX, (113-147).
- Labarre, G.- Özsait, M. ve Özsait, N., (2006), “Les Reliefs Rupestres De Tefenni (Pisidie)”, Edt. Pierre Chuvin ve Aksel Tibet, *Anatolia Antiqua*, XIV, (89-115).
- Magie, D., (1950), *Roman Rule in Asia Minor. To the End of the Third Century After Christ- I*, Princeton University Press, New Jersey.
- Meyer, M. W. (ed.), (1987), *The Ancient Mysteries. A source Book of Sacred Texts: 3: The Anatolian Mysteries of the Great Mother and Her Lover, and the Syrian Goddess*, University of Pennsylvania Press, Philadelphia.
- Milner, N. P., (1998), “An Epigraphical Survey in Kibyra - Olbasa Region Conducted By A. S. Hall”, *The British in Institute of Archeology at Ankara Monograph*, S. 24, (56).
- Naour, C., (1980), *Tyriaion en Cabalide: épigraphie et géographie historique*, Terra Publishing Co. Zutphen, Hollanda.
- Özkan, E. B., (2016), “Antik Literatürden Örneklerle Akdeniz Dünyası'nda Kybele Kültü”, Edt. Burak Takmer, Ebru N. Akdoğu Arca ve Nuray Gökarp Özdil, *Vir Doctus*

Anatolicus Studies in Memory of Sencer Şahin/ Sencer Şahin Anısına Yazılar, Kabalcı Yayıncılık, İstanbul.

Özsait, M., (1997), “1995 yılı Antalya-Korkuteli ve Burdur Yüzey Araştırmaları”, 14. AST, C. 2, (193-214).

Özsait, M., (2005), “2004 Yılı Burdur İli Yüzey Araştırmaları” 23. AST, C. 2, (259-268).

Özsait, M., (2006), “2005 Yılı Burdur İli Yüzey Araştırmaları”, 24. AST, C. 2, (463-478).

Özsait, M., Özsait, N., Labarre G., (2006), “ Nouveaux témoignages sur le culte de Cybèle en Pisidie occidentale”, *Adalya- IX*, Antalya.

Özsait, M., (2007), “2006 Yılı Burdur ve Isparta İlleri Yüzey Araştırmaları”, 25. AST, C. 2, (307-321).

Özsait, M., (2008a), “2007 Yılı Burdur, Isparta ve Antalya İlleri Yüzey Araştırmaları”, 26. AST, C.2, (357-372).

Özsait, M., (2008b), “Burdur, Isparta ve Antalya Yüzey Araştırmaları 2007”, *ANMED*, S. 6, (105-111).

Özsait, M., (2010), “Isparta ve Burdur 2009 Yılı Yüzey Araştırmaları / Surveys in Isparta and Burdur in 2009”, *ANMED*, S. 8, (127-135).

Özsait, M. ve Özsait, N., (2010), “2009 Yılı Isparta ve Burdur Yüzey Araştırmaları”, 28. AST, C. 2, (41-56).

Özüdoğru, Ş., (2018a), “Geç Antikçağ’da Kibyra”, *Cedrus*, VI,(13-64).

Özüdoğru, Ş., (2018b), “Kibyra ve Yakın Çevresinin Erken Dönem Yerleşim Tarihçesi”, *Arkeoloji, Tarih ve Epigrafi’nin Arasında: Prof. Dr. Vedat Çelgin’in 68. Doğum Günü Onuruna Makaleler*, Edt: Murat Arslan ve Ferit Baz, Arkeoloji ve Sanat Yayınları, İstanbul, (745-764).

Polat Becks, B. A., (2015), “Burdur Müzesi’nden Bir Adak Steli Işığında Pisidia Bölgesi’nde Herakles Kültü”, Edt. Hüseyin Metin, B. Ayça Polat Becks, Ralf Becks ve Murat Fırat, *Pisidia Yazıları Hacı Ali Ekinci Armağanı*, Ege Yayınları, İstanbul.

Ramsay, W. M., (1887), “Antiquities of Southern Phrygia and the Border Lands I”, *American Journal of Archaeology*, 3, (362).

Robert, L., (1946), “Hellenica”, *Recueil d’épigraphie, de numismatique et d’antiquités grecques*, vol. 3, Paris.

Sarre, F., (1896), “Reise in Kleinasien (1896)”, *Archaeologisch Epigraphische Mitteilungen aus Oesterreich* 19, No. 26.

- Schürr, D., (2016), “ Likyalıların Komşuları: Solymler, Rodoslular, Milyaslılar, Kabalialılar ve Karialılar”, Edt: Havva İşkan, Erkan Dündar, *Lukka'dan Likya'ya Sarpedon ve Aziz Nikolaos'un Ülkesi*, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul.
- Sivrioğlu, U. T., (2005), *Dionysos Kültü, Kökenleri ve Anlamı Üzerine Bir İnceleme*, Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İzmir.
- Smith, T.J., (1997), “Votive Reliefs from Balboura and Its Environs”, *Anatolian Studies*, Vol. 47, (3-49).
- Sonkaya, A. K., (2008), *Manisa Müzesindeki Philadelphia (Alaşehir) Heykeltıraşlık Eserleri*, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Erzurum.
- T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri Burdur İlçeler*.
- T.C. Burdur Valiliği, (2017), *Kültür Envanteri Ek Kitabı*.
- Talloon, P., (2015), *Cult in Pisidia. Religious Practice in Southwestern Asia Minor from Alexander the Great to the Rise of Christianity*, Sagalassos Archaeological Research Project Ku Leuven, Turnhout.
- Tepebaş, U., (2012), *Silifke Müzesinden Taş Plastik Eserler*, Mersin Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Mersin, 2012.
- Tiryaki, G., (baskıda), “Sanctuary with Twelve Gods Relief in the Elmalı Highland: Contribution to the Iconography of “ Leto, her children and the Nymphs” in the Southwest Anatolia”.
- Tosun, M. ve Aydın, A., (2015), “Fethiye Müzesi'nden İki Ünik Kakasbos/Herakles/Maseis Tasvirli Adak Steli”, *Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yayınları Arkeoloji Dergisi*, S. XX, (197-205).
- Waelkens, M., (1998), “The Survey and Archaeometrical Research at Sagalassos 1996”, *Arkeometri Sonuçları Toplantısı*, S. 13, (1-29).

KATALOG

Kat. No. 1 Çürükin Mevki Atlı Tanrı Kabartması

Buluntu Yeri: Burdur ili, Tefenni ilçesine bağlı Hasanpaşa köyünün 7 km. güneydoğusunda Ayderesi yolu üzerinde yer alan Çürükin mevkinde bulunur. Kabartma geniş bir düzlüğün üzerinde bulunan yükseltinin tam ortasındaki kayalık bir alanda konumlanmaktadır.

Tanım: Kabartmanın bulunduğu kayalık dağıtılmıştır. Tanrının betimlendiği alanın

üzerinde sunu çukuruna benzer bir çukur görülmektedir. Kabartma, görünen ölçüleri 35x30 cm. olan bir çerçeve içine yapılmıştır. Ancak tahribattan dolayı formu belli olmamaktadır. Kabartmadaki figür at üzerinde, sağ elinde lobutu, sol eliyle dizginleri tutar vaziyette betimlenmiştir. At cepheden verilmiş olup sol ön bacağı yukarıda betimlenmiştir. Kabartmadaki detaylar aşınmadan dolayı yok olmuştur.

Yazıt: Yok.

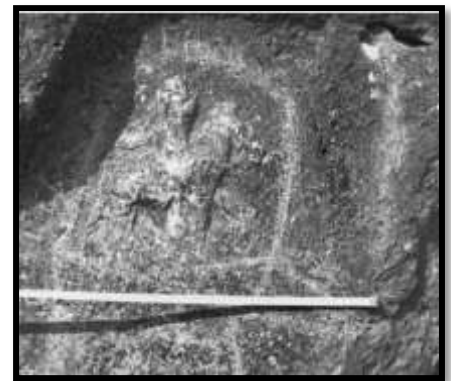
Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: Mehmet Özsaıt, “2005 Yılı Burdur İli Yüzey Araştırmaları”, 24. AST, C. 2, 2006, s. 470.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması” 34. AST, S. 2, 2016, s. 652.

Kat. No. 2 Kaplan Kayası Mevki Atlı Tanrı Kabartması

Buluntu Yeri: Burdur ili, Yeşilova ilçesi, Yarıklı köyünde Asar Tepesi olarak da bilinen Takina kentinin nekropol alanı olan Bedirli köyünde, Bozdağ eteklerinde bulunan Kaplan Kayası mevkinde konumlanmaktadır.

Tanım: Kaya üzeri kemerli bitecek şekilde oyulmuş ve kabartma bu nişin içine oturtulmuştur. Atlı figürün yaklaşık ölçüleri 35x35'dir. Kabartmanın üzerinde aşınmalar mevcut olup ayrıntılar neredeyse kaybolmuştur. At üzerinde sağa doğru dönük olan figürün sağ elinde bir şey tutup tutmadığı hakkında

kesin bir şey söylenememektedir. Sol eliyle ise atın dizginlerini tutmaktadır. Olasılıkla giyimli olan figürün omuzlarından arkaya doğru khlamysi uçmaktadır. Detayları kaybolan at ise sol ön bacağına havaya kaldırmıştır.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: Mehmet Özsait, “2007 Yılı Burdur, Isparta ve Antalya İlleri Yüzey Araştırmaları”, 26.AST, C. 2, 2008, s 362.

Mehmet Özsait, “Burdur, Isparta ve Antalya Yüzey Araştırmaları 2007”, ANMED, S. 21, 2008, s. 109.

Kat. No. 3 Düvenkaya Tepesi Atlı Tanrı Kabartması-I

Buluntu Yeri: Burdur ili, Tefenni ilçesi, Karamusa ile Başpınar köyü sınırları içerisinde yer alan Düvenkaya Tepesi'nin kuzeybatı yamacında monoblok bir kayanın cephesinde dört adet kabartma yer almaktadır. Kabartmaların yaklaşık 200 m. kuzeybatısında Düvenkaya Tepesi'nin alt yamaçlarında ışık yer alır.

Baskı kolu yuvası ve ezme yeri günümüze korunarak gelmiştir. Kalıntıların çevresinde yüzeyde Roma Dönemi seramik parçalarına rastlanılmıştır. Bunun yanında yöre insanı bu görkemli kayalık alanı yağmur duası için halen tapınım amaçlı kullanmaktadır.

Tanımı: Kabartma, hiçbir mimari detayın izlenmediği, 35x35 cm. ölçülerindeki beşgen biçimli bir çerçeve içine yapılmıştır. Atlı figürün yüzeyinin tamamı aşınmış ve kırılmıştır. Kabartmadaki figür at üzerinde, sağ elinde lobutu, sol eliyle dizginleri tutar vaziyette betimlenmiştir. At cepheden verilmiş olup sol ön bacağı yukarıda betimlenmiştir. Kabartmadaki detaylar aşınmadan dolayı yok olmuştur.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması” 34. AST, S. 2, 2016, s. 655.

T.C. Burdur Valiliği, (2017), *Kültür Envanteri Ek Kitabı*. s. 240.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Forschungen in der Kibyris im Jahre 2013”, 32. AST, C. 2, 2014, s. 227.

Kat. No. 4 Düvenkaya Tepesi Atlı Tanrı Kabartması-II

Buluntu Yeri: Kat. No. 3 ile aynı kayalıkta olup onun seyirciye göre sağ tarafında bulunur.

Tanımı: Kabartma günümüzde yok olmaya yüz tutmuştur. Çerçevesinin üstünden derin bir çatlak geçtiği için formu çok net değildir. Ancak ölçülebilen ölçüleri yaklaşık olarak 35 x 35 cm.'dir. Kabartmadaki figür at üzerinde, sağ elinde lobutu, sol eliyle dizginleri tutar vaziyette betimlenmiştir. Figürün başı vücuduna oranla daha büyüktür. Kısa bir tunik giyen figür bacaklarını hafif yukarıya doğru kırmıştır. At ise cepheden verilmiş olup sol ön bacağı havaya kaldırmıştır.

Yazıt: Kabartmanın altında bulunan yazıtlar günümüzde yok olmuştur.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, "2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması" 34. AST, S. 2, 2016, s. 655.

T.C. Burdur Valiliği, (2017), *Kültür Envanteri Ek Kitabı*, s. 240.

Thomas Corsten ve Oliver Hülnden, "Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2013", 32. AST, C. 2, 2014, s. 227.

Kat. No. 5 Düvenkaya Tepesi Atlı Tanrı Kabartması-III

Buluntu Yeri: Kat. No. 3 ile aynı kayalıkta olup, Kat. No. 4 ile yan yanadır.

Tanım: Kabartmanın sadece çerçevesi kalmıştır. Kırık yoktur ancak oldukça yıpranmış kaya ile aynı seviyeye düşmüştür. Bu nedenle figürler günümüzde görülemiyor. Hiçbir mimari detayın bulunmadığı, yaklaşık 34x36 cm. ölçülerinde, beşgen biçimli çerçeve çizgilerinde bozulmalar görülür. Kabartmanın ikonografisi Kat. No. 4 ile aynıdır. Ancak burada figürün başı vücuduna göre orantısız değildir.

Yazıt: Kabartmanın altında bulunan yazıtlar günümüzde yok olmuştur.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması” 34. AST, S. 2, 2016, s. 655.

T.C. Burdur Valiliği, (2017), *Kültür Envanteri Ek Kitabı*, s. 240.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2013”, 32. AST, C. 2, 2014, s. 227.

Kat. No. 6 Düvenkaya Tepesi Atlı Tanrı Kabartması-IV

Buluntu Yeri: Kat. No. 3 ile aynı kayalıkta olup, seyirciye göre en sağda bulunan kabartmadır.

Tanım: Günümüzde sadece düzgün olmayan beşgen biçimli kabartmanın çerçevesi izlenebilmektedir. Kabartma tamamen yok olmuştur. İkonografisi olasılıkla Kat. No. 3 gibi olmalıdır.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi’ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması” 34. AST, S. 2, 2016, s. 655.

T.C. Burdur Valiliği, (2017), *Kültür Envanteri Ek Kitabı*, s. 240.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2013”, 32. AST, C. 2, 2014, s. 227.

Kat. No. 7 Küçük Asarlık Atlı Tanrı Kabartması-I

Buluntu Yeri: Burdur ilinin Tefenni ilçesinde, Beyköy, Küçük Asarlık Kayalığı’nın doğu yüzünde bulunur. Kabartmaların bulunduğu kayalığın çevresinde Roma Dönemi yerleşmesi görülür.

Tanım: Bir alanda, kare çerçeveler içinde birden fazla atlı kabartması bulunur. At üzerinde sağa doğru yönelmiş olan figürlerin giysili olduğuna dair izler görülür. Figürler sağ ellerini geriye doğru getirmiş ve lobuttan biraz daha ince olan sopalarını tutarlar.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: Mehmet Özsait, "2007 Yılı Burdur, Isparta ve Antalya İlleri Yüzey Araştırmaları", 26.AST, C. 2, 2008, s 363.

Mehmet Özsait, "Burdur, Isparta ve Antalya Yüzey Araştırmaları 2007", *ANMED*, S. 21, 2008, s.110.

Kat. No. 8 Küçük Asarlık Atlı Tanrı Kabartması-II

Buluntu Yeri: Kat. No. 7'nin seyirciye göre sağ tarafında bulunur.

Tanım: Kat. No. 7'ye göre biraz daha yıpranmıştır. Ancak aynı betimlemeye sahiptir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: Mehmet Özsait, "2007 Yılı Burdur, Isparta ve Antalya İlleri Yüzey Araştırmaları", 26.AST, C. 2, 2008, s 363.

Mehmet Özsait, "Burdur, Isparta ve Antalya Yüzey Araştırmaları 2007", *ANMED*, S. 21, 2008, s.110.

Kat. No. 9 Küçük Asarlık Atlı Tanrı Kabartması-III

Buluntu Yeri: Kat. No. 7'nin üstünde yer alır.

Tanım: Kabartmanın orta kısmından üstü kırık ve eksiktir. Buna rağmen diğerleriyle aynı betimlemeye sahip olduğu görülür.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: Mehmet Özsait, "2007 Yılı Burdur, Isparta ve Antalya İlleri Yüzey Araştırmaları", 26.AST, C. 2, 2008, s 363.

Mehmet Özsait, "Burdur, Isparta ve Antalya Yüzey Araştırmaları 2007", *ANMED*, S. 21, 2008, s.110.

Kat. No. 10 Tefenni Atlı Tanrı Kabartmaları

Buluntu Yeri: Burdur ili, Tefenni ilçesi, Merkez Sağlık Ocağı'nın batısındaki Koyun Tepesinin doğu eteklerine oturmuş Esen Tepe Mahallesinin yaklaşık 150 metre kuzeyinde konumlanmıştır. Adalet lojmanları

arkasındaki tepenin güney yamacında konumlanmış olan Tefenni kabartmalarının yanında bulunmaktadır.

Tanım: Dikdörtgen bir çerçeve içinde, aynı yöne doğru ilerleyen iki atlı figür işlenmiştir. Figürlerde basit işçilik görülür. Kabartma 45 cm. genişliğinde, 21 cm. yüksekliğinde dikdörtgen bir çerçeve içine yerleştirilmiştir. Atların sol ön ayakları havaya kalkmıştır. Tanrılar sağ elleri havada bir şey tutmaktadırlar ancak bu bir sopa da olabilir şimşek demeti gibi bir şey de olabilir. Figürlerin ikisi de aynı yönde ilerlemektedir. Ortada alışılmış tarzın dışında bir ana tanrıça figürü bulunmamaktadır. Bu nedenle Kakasbos oldukları daha yüksek bir ihtimaldir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: Thomas Corsten ve Oliver Hülten, "Forschungen in der Kibyrtis im Jahre 2010", 29. AST, C. 1, 2011, s. 122.

Thomas Corsten - Oliver Hülten, "Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyrtis. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer", *IstMitt*, Band 62, 2012, s. 62.

Kat. No. 11 Tefenni Atlı Tanrı Kabartmaları-I

Buluntu Yeri: Burdur ili, Tefenni ilçesi, Merkez Sağlık Ocağı'nın batısındaki Koyun Tepesinin doğu eteklerine oturmuş Esen Tepe Mahallesinin yaklaşık 150 metre kuzeyinde, Adalet lojmanları arkasındaki tepenin güney yamacında konumlanmıştır. Günümüzde yerleşim alanı içerisinde kalmıştır.

Tanım: Küçük bir ana kaya üzerinde günümüzde

görülebilen toplam 18 adet atlı tanrı tasviri bulunur. Figürlerin hepsi aynı yöne ve kuzeydoğuya bakmaktadır. Alandaki kabartmalar düzgün dörtgen, üzeri kemerli biten ve üzeri üçgen çatıyla biten olmak üzere üç farklı çerçeve içine yapılmıştır. Figürlerde ayrıntılara yer verilmemiştir. **Kat. No. 11'** de figür, 22x24 cm. ölçülerinde düzgün dörtgen şeklindeki bir panel içine oturtulmuştur. Kabartmada bulunan at üzerindeki figürün belden aşağısı profilden, belden yukarısı ise cepheden verilmiştir. Aşınmalardan dolayı net olarak belli olmasa da figür olasılıkla çıplaktır. Sol eliyle atın koşum takımını tutan figür sağ kolunu ise yana doğru açarak yukarı kaldırmış ve elinde lobut tutmaktadır. Figürün dizginleri çekmesinden dolayı başını hafif öne doğru eğmiş olan at sol ön ayağını havaya kaldırmıştır. Bunun doğrultusunda sol arka ayağı da bir adım kadar öndedir. Kuyruğu ise hafif eğimli olarak aşağı doğru inmektedir.

Yazıt: Her kabartmanın altında eskiden yazıt varmış. Ancak şimdi hiçbirini okunamıyor.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: (1887 yılında A. H. Smith tarafından görülmüş ve Tefenni kabartmaları olarak arkeoloji literatürüne geçmiş.)

Mehmet Özsait, "2005 Yılı Burdur İli Yüzey Araştırmaları", 24. AST, C. 2, 2006, s. 465.

Mehmet Özsait, "2006 Yılı Budur ve Isparta İlleri Yüzey Araştırmaları", 25. AST, C. 2, 2007, s. 310.

Thomas Corsten ve Oliver Hüllden, "Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2010", 29. AST, C. 1, 2011, s. 122.

Thomas Corsten ve Oliver Hüllden, "Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2012", 31. AST, C. 2, 2014, s. 279.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, "2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması", 34. AST, C. 2, 2016, s. 646.

T.C. Burdur Valiliği, (2017), *Kültür Envanteri Ek Kitabı*, s. 226.

Kat. No. 12 Tefenni Atlı Tanrı Kabartmaları-II

Buluntu Yeri: **Kat. No. 11** ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kayanın yüzeyinde yıpranmalar görülür. Kabartma üzeri kemerli biten 20x23 cm. ölçülerinde düz bir çerçeve içine yapılmıştır. Çerçevenin altında yazıtın olduğu 9,5 cm. yüksekliğindeki silme bulunmaktadır. Ancak aşınmalardan dolayı yazıt kaybolmuştur.

Kabartma **Kat. No. 11** ile aynı özelliklere sahiptir. Ancak figürün sağ elinde tuttuğu lobut aşınmalardan dolayı görünmüyor.

Yazıt: Yazıtı okunamamaktadır.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: (1887 yılında A. H. S Smith tarafından görülmüş ve Tefenni kabartmaları olarak arkeoloji literatürüne geçmiş.)

Mehmet Özsait, “2005 Yılı Burdur İli Yüzey Araştırmaları”, 24. AST, C. 2, 2006, s. 465.

Mehmet Özsait, “2006 Yılı Budur ve Isparta İlleri Yüzey Araştırmaları”, 25. AST, C. 2, 2007, s. 310.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2010”, 29. AST, C. 1, 2011, s. 122.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2012”, 31. AST, C. 2, 2014, s. 279.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, 34. AST, C. 2, 2016, s. 646.

T.C. Burdur Valiliği, (2017), *Kültür Envanteri Ek Kitabı*, s. 226.

Kat. No. 13 Tefenni Atlı Tanrı Kabartmaları-III

Buluntu Yeri: Kat. No. 11 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kabartmanın yüzeyinde yıpranmalar görülür. Kabartma 22x27 cm. ölçülerinde, üzeri kemerli biten, düz bir çerçeve içine yapılmıştır. Çerçevenin altında yazıtın olduğu 10 cm. yüksekliğindeki silme bulunmaktadır. Ancak aşınmalardan dolayı yazıt kaybolmuştur.

Kabartma Kat. No. 11 ile aynı özelliklere sahiptir. Ancak Kat. No. 11' e göre figür sağ elindeki lobutu daha yukarıda, başının üst kısmında tutmaktadır.

Yazıt: Yazıtı okunamamaktadır.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: (1887 yılında A. H. S Smith tarafından görülmüş ve Tefenni kabartmaları olarak arkeoloji literatürüne geçmiş.)

Mehmet Özsait, "2005 Yılı Burdur İli Yüzey Araştırmaları", 24. AST, C. 2, 2006, s. 465.

Mehmet Özsait, "2006 Yılı Budur ve Isparta İlleri Yüzey Araştırmaları", 25. AST, C. 2, 2007, s. 310.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, "Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2010", 29. AST, C. 1, 2011, s. 122.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, "Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2012", 31. AST, C. 2, 2014, s. 279.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, "2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması", 34. AST, C. 2, 2016, s. 646.

T.C. Burdur Valiliği, (2017), *Kültür Envanteri Ek Kitabı*, s. 226.

Kat. No. 14 Tefenni Atlı Tanrı Kabartmaları-VI

Buluntu Yeri: Kat. No. 11 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kabartma üzeri kemerle biten görülen ölçüleri 23x18,5 cm. olan bir çerçeve içerisine oturtulmuştur. Çerçevenin altında yazıtın olduğu 5 cm. yüksekliğindeki silme bulunmaktadır. Ancak aşınmalardan dolayı yazıt kaybolmuştur. Kabartmanın

seyirciye göre sağ üst köşesi büyük oranda kırılmıştır. **Kat. No. 11** ile aynı özelliklere sahiptir. Ancak burada atın kuyruğu daha yukarıdan başlayıp aşağı doğru kıvrılmıştır.

Yazıt: Yazıtı okunamamaktadır.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: (1887 yılında A. H. S Smith tarafından görülmüş ve Tefenni kabartmaları olarak arkeoloji literatürüne geçmiştir.)

Mehmet Özsait, “2005 Yılı Burdur İli Yüzey Araştırmaları”, 24. AST, C. 2, 2006, s. 465.

Mehmet Özsait, “2006 Yılı Budur ve Isparta İlleri Yüzey Araştırmaları”, 25. AST, C. 2, 2007, s. 310.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2010”, 29. AST, C. 1, 2011, s. 122.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2012”, 31. AST, C. 2, 2014, s. 279.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, 34. AST, C. 2, 2016, s. 646.

T.C. Burdur Valiliği, (2017), *Kültür Envanteri Ek Kitabı*, s. 226.

Kat. No. 15 Tefenni Atlı Tanrı Kabartmaları-V

Buluntu Yeri: Kat. No. 11 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kabartma 21x22,5 cm. ölçülerindeki üzeri kemerle biten bir çerçeve içerisine oturtulmuştur. Kabartmada bulunan figürün özellikle üst kısmı çok aşınmıştır. Kabartma **Kat. No. 11** ile aynı özelliklere sahiptir.

Yazıt: Yazıtı okunamamaktadır.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: (1887 yılında A. H. S Smith tarafından görülmüş ve Tefenni kabartmaları olarak arkeoloji literatürüne geçmiş.)

Mehmet Özsait, “2005 Yılı Burdur İli Yüzey Araştırmaları”, 24. AST, C. 2, 2006, s. 465.

Mehmet Özsait, “2006 Yılı Budur ve Isparta İlleri Yüzey Araştırmaları”, 25. AST, C. 2, 2007, s. 310.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2010”, 29. AST, C. 1, 2011, s. 122.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2012”, 31. AST, C. 2, 2014, s. 279.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, 34. AST, C. 2, 2016, s. 646.

T.C. Burdur Valiliği, (2017), *Kültür Envanteri Ek Kitabı*, s. 226.

Kat. No. 16 Tefenni Atlı Tanrı Kabartmaları-VI

Buluntu Yeri: Kat. No. 11 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kabartma 21,5x23,5 cm. ölçülerindeki üzeri kemerli biten düz bir çerçeve içine yapılmıştır. Kabartma Kat. No. 11 ile aynı özelliklere sahiptir.

Yazıt: Yazıtı okunamamaktadır.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: (1887 yılında A. H. S Smith tarafından görülmüş ve Tefenni kabartmaları olarak arkeoloji literatürüne geçmiş.)

Mehmet Özsait, “2005 Yılı Burdur İli Yüzey Araştırmaları”, 24. AST, C. 2, 2006, s. 465.

Mehmet Özsait, “2006 Yılı Budur ve Isparta İlleri Yüzey Araştırmaları”, 25. AST, C. 2, 2007, s. 310.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2010”, 29. AST, C. 1, 2011, s. 122.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2012”, 31. AST, C. 2, 2014, s. 279.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, 34. AST, C. 2, 2016, s. 646.

T.C. Burdur Valiliği, (2017), *Kültür Envanteri Ek Kitabı*, s. 226.

Kat. No. 17 Tefenni Atlı Tanrı Kabartmaları-VII

Buluntu Yeri: Kat. No. 11 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kabartma 24x28 cm. ölçülerinden üzeri kırma çatı ile biten düz bir çerçeve içine yapılmıştır. Kabartma Kat. No. 11 ile aynı özelliklere sahiptir.

Yazıt: Yazıtı okunamamaktadır.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: (1887 yılında A. H. S Smith tarafından görülmüş ve Tefenni kabartmaları olarak arkeoloji literatürüne geçmiş.)

Mehmet Özsait, “2005 Yılı Burdur İli Yüzey Araştırmaları”, 24. AST, C. 2, 2006, s. 465.

Mehmet Özsait, “2006 Yılı Budur ve Isparta İlleri Yüzey Araştırmaları”, 25. AST, C. 2, 2007, s. 310.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2010”, 29. AST, C. 1, 2011, s. 122.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2012”, 31. AST, C. 2, 2014, s. 279.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, 34. AST, C. 2, 2016, s. 646.

T.C. Burdur Valiliği, (2017), *Kültür Envanteri Ek Kitabı*, s. 226.

Kat. No. 18 Tefenni Atlı Tanrı Kabartmaları-VIII

Buluntu Yeri: Kat. No. 11 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kabartma 25,5x24,5 cm. ölçülerinde üzeri kemerli biten düz düz bir çerçeve içine yapılmıştır. oldukça aşınmıştır. Kabartma Kat. No. 11 ile aynı özelliklere sahiptir.

Yazıt: Yazıt izine rastlanmamıştır.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: (1887 yılında A. H. S Smith tarafından görülmüş ve Tefenni kabartmaları olarak arkeoloji literatürüne geçmiş.)

Mehmet Özsait, "2005 Yılı Burdur İli Yüzey Araştırmaları", 24. AST, C. 2, 2006, s. 465.

Mehmet Özsait, "2006 Yılı Budur ve Isparta İlleri Yüzey Araştırmaları", 25. AST, C. 2, 2007, s. 310.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, "Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2010", 29. AST, C. 1, 2011, s. 122.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, "Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2012", 31. AST, C. 2, 2014, s. 279.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, "2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması", 34. AST, C. 2, 2016, s. 646.

T.C. Burdur Valiliği, (2017), *Kültür Envanteri Ek Kitabı*, s. 226.

Kat. No. 19 Tefenni Atlı Tanrı Kabartmaları-IX

Buluntu Yeri: Kat. No. 11 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kabartma 21x24 cm. ölçülerinde üzeri kemerli biten düz bir çerçeve içine yapılmıştır. Kabartmanın bulunduğu kayalık çatlamıştır. Fazlasıyla aşınan kabartmada ayrıntılar kaybolmuştur. Kabartma Kat. No. 14 ile aynı özelliklere sahiptir.

Yazıt: Yazıt izine rastlanmamıştır.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: (1887 yılında A. H. S Smith tarafından görülmüş ve Tefenni kabartmaları olarak arkeoloji literatürüne geçmiş.)

Mehmet Özsait, “2005 Yılı Burdur İli Yüzey Araştırmaları”, 24. AST, C. 2, 2006, s. 465.

Mehmet Özsait, “2006 Yılı Budur ve Isparta İlleri Yüzey Araştırmaları”, 25. AST, C. 2, 2007, s. 310.

Thomas Corsten ve Oliver Hülnden, “Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2010”, 29. AST, C. 1, 2011, s. 122.

Thomas Corsten ve Oliver Hülnden, “Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2012”, 31. AST, C. 2, 2014, s. 279.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, 34. AST, C. 2, 2016, s. 646.

T.C. Burdur Valiliği, (2017), *Kültür Envanteri Ek Kitabı*, s. 226.

Kat. No. 20 Tefenni Atlı Tanrı Kabartmaları-X

Buluntu Yeri: Kat. No. 11 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kabartma 25x28 cm. ölçülerindeki üzeri kemerli biten düz bir çerçeve içine yapılmıştır. Çerçevenin altında yazıtın olduğu 8 cm. yüksekliğindeki silme bulunmaktadır. Ancak aşınmalardan dolayı yazıt kaybolmuştur.

Kabartmanın bulunduğu kayalık çatlamıştır. Bu nedenle ayrıntılar kaybolmuştur. Kabartma **Kat. No. 11** ile aynı özelliklere sahiptir.

Yazıt: Yazıt okunamamaktadır.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: (1887 yılında A. H. S Smith tarafından görülmüş ve Tefenni kabartmaları olarak arkeoloji literatürüne geçmiş.)

Mehmet Özsait, “2005 Yılı Burdur İli Yüzey Araştırmaları”, 24. AST, C. 2, 2006, s. 465.

Mehmet Özsait, “2006 Yılı Budur ve Isparta İlleri Yüzey Araştırmaları”, 25. AST, C. 2, 2007, s. 310.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2010”, 29. AST, C. 1, 2011, s. 122.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2012”, 31. AST, C. 2, 2014, s. 279.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, 34. AST, C. 2, 2016, s. 646.

T.C. Burdur Valiliği, (2017), *Kültür Envanteri Ek Kitabı*, s. 226.

Kat. No. 21 Tefenni Atlı Tanrı Kabartmaları-XI

Buluntu Yeri: Kat. No. 11 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kabartmanın çerçevesi oldukça aşınmıştır. Görülebilen ölçüleri 23x21 cm. dir. Kabartma Kat. No. 11 ile aynı özelliklere sahiptir.

Yazıt: Önceden bir yazıt varsa da günümüzde tamamen yok olmuştur.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi’ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: (1887 yılında A. H. S Smith tarafından görülmüş ve Tefenni kabartmaları olarak arkeoloji literatürüne geçmiştir.)

Mehmet Özsait, “2005 Yılı Burdur İli Yüzey Araştırmaları”, 24. AST, C. 2, 2006, s. 465.

Mehmet Özsait, “2006 Yılı Budur ve Isparta İlleri Yüzey Araştırmaları”, 25. AST, C. 2, 2007, s. 310.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2010”, 29. AST, C. 1, 2011, s. 122.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2012”, 31. AST, C. 2, 2014, s. 279.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, 34. AST, C. 2, 2016, s. 646.

T.C. Burdur Valiliği, (2017), *Kültür Envanteri Ek Kitabı*, s. 226.

Kat. No. 22 Tefenni Atlı Tanrı Kabartmaları-XII

Buluntu Yeri: Kat. No. 11 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kabartmanın çerçevesi oldukça aşınmıştır. Görülebilen ölçüleri 23x20 cm. dir. Kabartma Kat. No. 11 ile aynı özelliklere sahiptir.

Yazıt: Yazıt izine rastlanmamıştır.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: (1887 yılında A. H. S Smith tarafından görülmüş ve Tefenni kabartmaları olarak arkeoloji literatürüne geçmiş.)

Mehmet Özsait, “2005 Yılı Burdur İli Yüzey Araştırmaları”, 24. AST, C. 2, 2006, s. 465.

Mehmet Özsait, “2006 Yılı Budur ve Isparta İlleri Yüzey Araştırmaları”, 25. AST, C. 2, 2007, s. 310.

Thomas Corsten ve Oliver Hülnden, “Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2010”, 29. AST, C. 1, 2011, s. 122.

Thomas Corsten ve Oliver Hülnden, “Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2012”, 31. AST, C. 2, 2014, s. 279.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, 34. AST, C. 2, 2016, s. 646.

T.C. Burdur Valiliği, (2017), *Kültür Envanteri Ek Kitabı*, s. 226.

Kat. No. 23 Tefenni Atlı Tanrı Kabartmaları-XIII

Buluntu Yeri: Kat. No. 11 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kabartma oldukça aşınmıştır. Görülebilen ölçüleri 24x26 cm. dir. Kabartma Kat. No. 11 ile aynı özelliklere sahiptir.

Yazıt: Yazıt izine rastlanmamıştır.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: (1887 yılında A. H. S Smith tarafından görülmüş ve Tefenni kabartmaları olarak arkeoloji literatürüne geçmiş.)

Mehmet Özsait, “2005 Yılı Burdur İli Yüzey Araştırmaları”, 24. AST, C. 2, 2006, s. 465.

Mehmet Özsait, “2006 Yılı Budur ve Isparta İlleri Yüzey Araştırmaları”, 25. AST, C. 2, 2007, s. 310.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2010”, 29. AST, C. 1, 2011, s. 122.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2012”, 31. AST, C. 2, 2014, s. 279.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, 34. AST, C. 2, 2016, s. 646.

T.C. Burdur Valiliği, (2017), *Kültür Envanteri Ek Kitabı*, s. 226.

Kat. No. 24 Tefenni Atlı Tanrı Kabartmaları-XIV

Buluntu Yeri: Kat. No. 11 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kabartma 23x26 cm. ölçülerindeki üzeri kırma çatı ile biten düz bir çerçevenin içine yapılmıştır. Diğerlerine göre daha iyi durumdadır. Kabartma **Kat. No. 14** ile aynı özelliklere sahiptir.

Yazıt: Yazıtı bulunmamaktadır.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: (1887 yılında A. H. S Smith tarafından görülmüş ve Tefenni kabartmaları olarak arkeoloji literatürüne geçmiş.)

Mehmet Özsait, “2005 Yılı Burdur İli Yüzey Araştırmaları”, 24. AST, C. 2, 2006, s. 465.

Mehmet Özsait, “2006 Yılı Budur ve Isparta İlleri Yüzey Araştırmaları”, 25. AST, C. 2, 2007, s. 310.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2010”, 29. AST, C. 1, 2011, s. 122.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2012”, 31. AST, C. 2, 2014, s. 279.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, 34. AST, C. 2, 2016, s, 646.

T.C. Burdur Valiliği, (2017), *Kültür Envanteri Ek Kitabı*, s. 226.

Kat. No. 25 Tefenni Atlı Tanrı Kabartmaları-XV

Buluntu Yeri: Kat. No. 11 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kabartma tamamen yok olmuştur. Olasılıkla üzeri üçgen alınlık ile biten ve alınlığın üç köşesinde akroter bulunan 25x26 cm. ölçülerindeki bir çerçeve içine yapılmıştır. Bu çerçeve alandaki tek örnektir. Kabartmadaki figürler tamamen yok olmuştur. Olasılıkla ikonografi **Kat. No. 11** gibi olmalıdır.

Yazıt: Yazıtı bulunmamaktadır.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: (1887 yılında A. H. S Smith tarafından görülmüş ve Tefenni kabartmaları olarak arkeoloji literatürüne geçmiş.)

Mehmet Özsait, “2005 Yılı Burdur İli Yüzey Araştırmaları”, 24. AST, C. 2, 2006, s. 465.

Mehmet Özsait, “2006 Yılı Budur ve Isparta İlleri Yüzey Araştırmaları”, 25. AST, C. 2, 2007, s. 310.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2010”, 29. AST, C. 1, 2011, s. 122.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2012”, 31. AST, C. 2, 2014, s. 279.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, 34. AST, C. 2, 2016, s, 646.

T.C. Burdur Valiliği, (2017), *Kültür Envanteri Ek Kitabı*, s. 226.

Kat. No. 26 Tefenni Atlı Tanrı Kabartmaları-XVI

Buluntu Yeri: Kat. No. 11 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kabartma tamamen yok olmuş yalnız çerçeve konturları kalmıştır. Çerçevenin de aşınmalardan dolayı düzgün bir şekli yoktur. Görülebilen ölçüleri 18x20 cm. dir. Kabartmadaki figürler tamamen yok olmuştur. Olasılıkla ikonografi Kat. No. 11 gibi olmalıdır.

Yazıt: Yok.

Tarihi: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: (1887 yılında A. H. S Smith tarafından görülmüş ve Tefenni kabartmaları olarak arkeoloji literatürüne geçmiş.)

Mehmet Özsait, “2005 Yılı Burdur İli Yüzey Araştırmaları”, 24. AST, C. 2, 2006, s. 465.

Mehmet Özsait, “2006 Yılı Budur ve Isparta İlleri Yüzey Araştırmaları”, 25. AST, C. 2, 2007, s. 310.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2010”, 29. AST, C. 1, 2011, s. 122.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2012”, 31. AST, C. 2, 2014, s. 279.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, 34. AST, C. 2, 2016, s. 646.

T.C. Burdur Valiliği, (2017), *Kültür Envanteri Ek Kitabı*, s. 226.

Kat. No. 27 Tefenni Atlı Tanrı Kabartmaları-XVII

Buluntu Yeri: Kat. No. 11 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Alandaki en iyi korunan kabartmalardan biridir. Üzeri kemerli biten 24x26 cm. ölçülerindeki bir çerçeve içine yapılmıştır. İkonografisi Kat. No. 11 ile aynıdır.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: (1887 yılında A. H. S Smith tarafından görülmüş ve Tefenni kabartmaları olarak arkeoloji literatürüne geçmiş.)

Mehmet Özsait, “2005 Yılı Burdur İli Yüzey Araştırmaları”, 24. AST, C. 2, 2006, s. 465.

Mehmet Özsait, “2006 Yılı Budur ve Isparta İlleri Yüzey Araştırmaları”, 25. AST, C. 2, 2007, s. 310.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2010”, 29. AST, C. 1, 2011, s. 122.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2012”, 31. AST, C. 2, 2014, s. 279.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, 34. AST, C. 2, 2016, s. 646.

T.C. Burdur Valiliği, (2017), *Kültür Envanteri Ek Kitabı*, s. 226.

Kat. No. 28 Tefenni Atlı Tanrı Kabartmaları-XVIII

Buluntu Yeri: Kat. No. 11 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kabartma tamamen yok olmuştur. Gölrülebilen ölçüler 19x23 cm.dir. Kabartmanın sol alt köşesinde atın ayakları bulunur. Bu nedenle ikonografisi **Kat. No. 11** ile aynı olmalıdır. Bunun dışındaki bütün detaylar kaybolmuştur.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: (1887 yılında A. H. S Smith tarafından görülmüş ve Tefenni kabartmaları olarak arkeoloji literatürüne geçmiş.)

Mehmet Özsait, “2005 Yılı Burdur İli Yüzey Araştırmaları”, 24. AST, C. 2, 2006, s. 465.

Mehmet Özsait, “2006 Yılı Budur ve Isparta İlleri Yüzey Araştırmaları”, 25. AST, C. 2, 2007, s. 310.

Thomas Corsten ve Oliver Hlden, “Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2010”, 29. AST, C. 1, 2011, s. 122.

Thomas Corsten ve Oliver Hlden, “Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2012”, 31. AST, C. 2, 2014, s. 279.

F. Eray Dk ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, 34. AST, C. 2, 2016, s. 646.

T.C. Burdur Valiliği, (2017), *Kültür Envanteri Ek Kitabı*, s. 226.

Kat. No. 29 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-I

Buluntu Yeri: Burdur ili, Tefenni ilçesine bağlı Yuvalak köyünün Kocataş mevkisinde bulunur. Monoblok bir kaya üzerinde 81 adet atlı tanrı betimi bulunan bir açık hava tapınağıdır.

Tanım: zeri kemerli biten bir ereve içine yapılmış kabartmanın yüzeyi biraz yıpranmış ve kabuklanmıştır.

Altında bir yazıt bulunmaktadır. Kabartmanın yüksekliği 29 cm., genişliği 32 cm.’dir. At üzerinde sağa doğru dönük olan figür sağ elinde, başının yakınında ince bir sopa, sol eliyle ise atın dizginlerini tutmaktadır. Figürlerin zerindeki kıyafetler günümüzde görülmez. İnci Delemen figürlerin çıplak olabileceğini düşünmektedir. Başı ve gövdesi cepheden verilen figürün yüzü yuvarlak, göğsü üçgen, kolları ise ince uzun işlenmiştir. At ise sol n bacağına n tarafa doğru kaldırmış yürüyor gibidir.

Yazıt: [- -] OPICIO

[- - -] N - -

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi’ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, “Anadolu’da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler zerine Bir İnceleme”, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993, s. 220-243.

Thomas Corsten, “Kibyra 1995”, 14. AST, C. 1, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the*

Late Roman Period, Asia Minor Studien, Band 35, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s.151.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer”, *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, *34. AST*, C. 2, 2016, s. 646.

Kat. No. 30 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-II

Buluntu Yeri: **Kat. No. 29** ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Üzeri kemerli biten düz bir çerçevenin içine yapılan kabartmanın yüzeyi yıpranmış ve kabuklanmıştır. Kabartmanın yüksekliği 27 cm., genişliği 30 cm.’dir. **Kat. No. 29** ile aynı ikonografiyi göstermektedir. Ancak biraz daha küçük oranlara sahiptir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi’ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, “Anadolu’da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme”, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993, s. 220-243.

Thomas Corsten, “Kibyra 1995”, *14. AST*, C. 1, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period*, *Asia Minor Studien*, Band 35, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s.151.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hlden, “Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beitrgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer”, *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dk ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, 34. *AST*, C. 2, 2016, s. 646.

Kat. No. 31 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-III

Buluntu Yeri: Kat. No. 29 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kabartma, çgen alınlıkla biten ve çatısının üzerinde üç köşede akroter bulunan bir çerçeve içine yapılmıştır. Kabartmanın yüksekliği 35 cm., genişliği 30 cm.’dir. Kabartma Kat. No. 29’a benzemektedir. Göğüs kasları vurgulanmış olan figür çıplak betimlenmiştir.

Yazıt: Kabartma alanının altında bulunan yazıt izleri artık okunamamaktadır.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi’ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, “Anadolu’da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler zerine Bir İnceleme”, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993, s. 220-243.

Thomas Corsten, “Kibyra 1995”, 14. *AST*, C. 1, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period*, Asia Minor Studien, Band 35, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s.151.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hlden, “Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beitrgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer”, *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, 34. AST, C. 2, 2016, s. 646.

Kat. No. 32 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-IV
Buluntu Yeri: Kat. No. 29 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kabartma üzeri kırma çatı ile biten düz bir çerçeve içine yapılmıştır. Yüzeyi diğerlerine göre nispeten iyi durumdadır. Kabartmanın tabanında yazıtı bulunur. Ancak günümüzde çok net okunamamaktadır. Kabartmanın yüksekliği 25 cm., genişliği 30 cm.’dir. Yazıtın harf boyutu ise 2,5 cm.’dir. Kat. No. 29 ile aynı ikonografiyi göstermektedir. Figür çıplak ve daha kalın oranlarda betimlenmiştir.

Yazıt: İnci Delemen:

[- -] C HPMOΓE

[- -] Y HPA[- -]

Ramsay:

[Mη] νις Ἑρμογέ-

νου Ἡρακλῆ εὐχῆν.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi’ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: William Mitchell Ramsay, “Antiquities of Southern Phrygia and the Border Lands I”, *American Journal of Archaeology*, 3, 1887, s. 362.

İnci Delemen, “Anadolu’da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme”, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993, s. 220-243.

Thomas Corsten, “Kibyra 1995”, 14. AST, C. 1, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period, Asia Minor Studien, Band 35*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s.151.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hülken, “Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer”, *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, 34. AST, C. 2, 2016, s. 646.

Kat. No. 33 Kocataş Mevki Atlı Herakles
Kabartmaları-V

Buluntu Yeri: Kat. No. 29 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kabartmanın çerçevesi çok net değildir. Olasılıkla kabartma, yanlardan düz gelip yukarıda kemerli biten detaysız bir çerçeve içine yapılmıştır. Yüzeyi çok yıpranmış ve kaya kabuklanmıştır.

Kabartmanın yüksekliği 21 cm., genişliği 23 cm.'dir. Kat. No. 29 ile aynı ikonografiyi göstermektedir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, “Anadolu’da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme”, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, “Kibyra 1995”, 14. AST, C. 1, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period, Asia Minor Studien*, Band 35, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 151.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hülken, “Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyratis. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer”, *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, 34. AST, C. 2, 2016, s. 646.

Kat. No. 34 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-VI

Buluntu Yeri: **Kat. No. 29** ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kabartma iki yanda sütunların desteklediği üçgen çatılı bir mimari içine yapılmıştır. Çerçevenin alınlığında nokta bezeme görülür. Kabartmanın yüzeyi

yıpranmış ve kabuklanmıştır. Kabartmanın alt kısmında bir yazıt bulunur. Ancak eskisi kadar iyi okunamamaktadır. Kabartmanın yüksekliği 40 cm., genişliği 40 cm.'dir. Yazıtın harf yüksekliği 2,4 cm.'dir. **Kat. No. 29** ile aynı ikonografiyi göstermektedir. Figür çıplak betimlenmiştir.

Yazıt: İnci Delemen; Collignon;
 ··O·CΔ A± ETOYCΔAY
 [- - -] NOC [- -] ONOC

Tarih: Collignon tarafından MS 428/30 a tarihlendirilmektedir. Söz konusu kabartmalar içinde bu kabartma geç yapılmış görünüyor.

Kaynakça: Maxime Collignon, "Inscription de Cleones", *Bulletin de correspondance Hellenique*, Vol. 4, 1880, no. 1 pl. 9, s. 46 - 47.

İnci Delemen, "Anadolu'da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme", İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, "Kibyra 1995", *14. AST*, C. 1, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period, Asia Minor Studien*, Band 35, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 151.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, "Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit

Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer”, *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, *34. AST*, C. 2, 2016, s. 646.

Kat. No. 35 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları- VII

Buluntu Yeri: Kat. No. 29 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kare bir çerçeve içine yapılan kabartmanın yüzeyi yıpranmış ve kabuklanmıştır. Kabartmanın yüksekliği 21 cm., genişliği 24 cm.’dir. **Kat. No. 29** ile aynı ikonografiyi göstermektedir.

Yazıt: Kabartmanın altındaki yazıt izleri artık tamamen kaybolmuştur.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi’ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, “Anadolu’da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme”, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, “Kibyra 1995”, *14. AST*, C. 1, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period*, Asia Minor Studien, Band 35, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 151.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hüllden, “Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer”, *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, *34. AST*, C. 2, 2016, s. 646.

Kat. No. 36 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-VIII

Buluntu Yeri: **Kat. No. 29** ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Yüzeyi yıpranmış ve kabuklanmış olan kabartmanın çerçevesi belli değildir. Kabartmanın yüksekliği 21 cm., genişliği 17 cm.'dir. **Kat. No. 29** ile aynı ikonografiyi göstermektedir.

Yazıt: Kabartmanın altındaki yazıt izleri artık tamamen kaybolmuştur.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, “Anadolu’da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme”, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, “Kibyra 1995”, *14. AST, C. 1*, 1996, s. 64, (Daha önceki yüzyıllarda Collignon tarafından bahsedilmiş).

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period, Asia Minor Studien, Band 35*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 151.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hülken, “Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer”, *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, *34. AST, C. 2*, 2016, s. 646.

Kat. No. 37 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-IX
Buluntu Yeri: Kat. No. 29 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Oldukça yıpranmış olan kabartmanın çerçevesi olasılıkla Kat. No. 34 ile aynıdır. Kabartma yüzeyi yıpranmış ve kabuklanmıştır. Kabartmanın yüksekliği 33 cm., genişliği 25 cm.'dir. Kat. No. 29'a benzemektedir. Figür çıplak betimlenmiştir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, "Anadolu'da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme", İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, "Kibyra 1995", 14. AST, C. 1, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period*, Asia Minor Studien, Band 35, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 151.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hülken, "Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer", *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, "2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyris) Yerleşimi Yüzey Araştırması", 34. AST, C. 2, 2016, s. 646.

Kat. No. 38 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-X

Buluntu Yeri: Kat. No. 29 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Oldukça yıpranmış kabartmanın çerçevesi olasılıkla üçgen alınlıklı mimari bir form gösterir.

Yüzeyi yıpranmış ve kabuklanmıştır. Kabartmanın yüksekliği 20 cm., genişliği 24 cm.'dir. **Kat. No. 29** ile aynı ikonografiyi göstermektedir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, "Anadolu'da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme", İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, "Kibyra 1995", *14. AST, C. 1*, 1996, s. 64, (Daha önceki yüzyıllarda Collignon tarafından bahsedilmiş).

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period, Asia Minor Studien*, Band 35, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 154.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, "Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer", *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, "2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması", *34. AST, C. 2*, 2016, s. 646.

Kat. No. 39 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-XI

Buluntu Yeri: **Kat. No. 29** ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Oldukça yıpranmış kabartmanın çerçevesi olasılıkla üçgen alınlıklı mimari bir form gösterir. Yüzeyi yıpranmış ve kabuklanmıştır. Kabartmanın yüksekliği 18 cm., genişliği 22 cm.'dir. **Kat. No. 29** ile aynı ikonografiyi göstermektedir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, “Anadolu’da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme”, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, “Kibyra 1995”, 14. AST, C. 1, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period, Asia Minor Studien*, Band 35, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999, s. 154.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hülken, “Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyratis. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer”, *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, 34. AST, C. 2, 2016, s. 646.

Kat. No. 40 Kocataş Mevki Atlı Herakles

Kabartmaları-XII

Buluntu Yeri: Kat. No. 29 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Oldukça yıpranmış kabartmanın çerçevesi olasılıkla üçgen alınlıklı mimari bir form gösterir. Yüzeyi neredeyse tamamen yok olmuş ve kabuklanmıştır. Kabartmanın yüksekliği 32 cm., genişliği 29 cm.’dir. Sağa doğru yönelmiş olan atlı figürün dış hatları zar zor seçilebilmektedir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, “Anadolu’da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme”,

İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, “Kibyra 1995”, *14. AST, C. 1*, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period, Asia Minor Studien*, Band 35, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 154.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hülde, “Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer”, *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, *34. AST, C. 2*, 2016, s. 646.

Kat. No. 41 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-XIII

Buluntu Yeri: Kat. No. 29 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Düzgün olmayan dikdörtgen bir çerçeve içine yapılmış kabartmanın yüzeyi tahrip olmuş ve kabuklanmıştır. Kabartmanın yüksekliği 27 cm., genişliği 30 cm.’dir. Kabartma farklı bir işçiliğe rağmen ikonografi olarak **Kat. No. 29’** a benzemektedir. Atlı figürün boynu kısa, gövdesi geniş yapılıdır. Sağ kolu dik bir biçimde yana açılmaktadır. Kalın sopası burada da başına doğru eğimlidir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi’ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, “Anadolu’da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme”, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, “Kibyra 1995”, *14. AST, C. 1*, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period, Asia Minor Studien, Band 35*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 156.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer”, *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, *34. AST, C. 2*, 2016, s. 646.

Kat. No. 40 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları- XIV

Buluntu Yeri: **Kat. No. 29** ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Yüzeyi diğer kabartmalara oranla nispeten daha iyi bir konumdadır. Ancak kabartma formu belli olmamaktadır. Kabartmanın yüksekliği 25 cm., genişliği

27 cm.'dir. Yazıtın harf yüksekliği ölçülemedi. **Kat. No. 29** ile aynı poz veran atlı figürün kısa bir tunika giydiği çok açık belli olmaktadır. Figürün başı küçük ve yuvarlaktır. Ayrıca kısa saçlara sahiptir. Kolları dirsekten kıvrılarak yukarıya doğru kalkmış ve ince betimlenmiştir. Sağ eldeki ince sopa diğerlerindeki gibi başa doğru eğilidir. Figür sol eli ile dizginleri tutmaktadır.

Yazıt: ΗΡΑΚΛ[ΕΙ(?) -]

[- - - - -]

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, “Anadolu’da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme”, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, “Kibyra 1995”, *14. AST, C. 1*, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period, Asia Minor Studien, Band 35*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 155.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer”, *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, *34. AST, C. 2*, 2016, s. 646.

Kat. No. 43 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları- XV

Buluntu Yeri: Kat. No. 29 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kabartmanın çerçevesi Kat. No. 34 ile benzerdir. Burada üçgen alınlığın her köşesinde bulunan akroterler çok net görülmektedir. Yüzeyi fazlasıyla yıpranmıştır. Atlı figürün başı artık görünmemektedir. Kabartmanın yüksekliği 26 cm., genişliği 30 cm.’dir. Kat. No. 34’e benzemektedir. Ancak figürün tuttuğu sopa daha kalındır. Atın da bacakları kısa ve vücudu dolgundur.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi’ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, “Anadolu’da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme”, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, “Kibyra 1995”, *14. AST, C. 1*, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the*

Late Roman Period, Asia Minor Studien, Band 35, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 156.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer”, *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, *34. AST, C. 2*, 2016, s. 646.

Kat. No. 44 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-XVI

Buluntu Yeri: Kat. No. 29 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kabartma, akroterleri belirgin üçgen çatıyla biten bir çerçeve içine yapılmıştır. Yüzeyi fazlasıyla yıpranmış ve kabuklanmıştır. Bu yüzden ayrıntılar kaybolmuştur. Kabartmanın yüksekliği 43 cm., genişliği 24 cm.’dir. Kabartma görünüşe göre **Kat. No. 29’** a benziyor olmalıdır. Ancak figür daha kısa yapılıdır.

Yazıt: Kabartmanın alt tarafında bir yazıt olduğuna dair izlere rastlanılmıştır. Fakat yazıt okunabilecek halde değildir.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi’ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, “Anadolu’da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme”, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, “Kibyra 1995”, *14. AST, C. 1*, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period, Asia Minor Studien, Band 35, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 156.*

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer”, *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, *34. AST, C. 2*, 2016, s. 646.

Kat. No. 45 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları- XVII

Buluntu Yeri: Kat. No. 29 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kabartma üzeri kemerli biten bir çerçeve içine yapılmıştır. Yüzeyi fazlasıyla yıpranmış ve kabuklanmıştır. Bu yüzden ayrıntılar kaybolmuştur. Kabartmanın yüksekliği 24 cm., genişliği 22 cm.’dir.

Kabartma Kat. No. 29’e benzemektedir. Figür bir tunika giymiş olmalıdır ve vücudu ince uzun, omuzları geniş betimlenmiştir. At figüre oranla daha küçük gösterilmiştir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi’ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, “Anadolu’da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme”, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, “Kibyra 1995”, *14. AST, C. 1*, 1996, s. 64, (Daha önceki yüzyıllarda Collignon tarafından bahsedilmiş).

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period, Asia Minor Studien*, Band 35, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 156.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hlden, “Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyratis. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beitrgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer”, *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dk ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, 34. *AST*, C. 2, 2016, s. 646.

Kat. No. 46 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-XVIII

Buluntu Yeri: Kat. No. 29 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kabartmanın çerçeve tipi aşınmalardan dolayı artık anlaşılamamaktadır. Yüzeyi aşırı yıpranmıştır. Kabartmanın yüksekliği 26 cm., genişliği 24 cm.’dir. Sağa doğru yönelmiş olan figürün sadece ana hatları belli olmaktadır.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi’ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, “Anadolu’da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler zerine Bir İnceleme”, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, “Kibyra 1995”, 14. *AST*, C. 1, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period, Asia Minor Studien*, Band 35, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 157.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hlden, “Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyratis. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beitrgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer”, *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, 34. AST, C. 2, 2016, s. 646.

Kat. No. 47 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-
XIX

Buluntu Yeri: Kat. No. 29 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kabartmanın yüzeyi aşırı yıpranmış ve kabuklanmıştır. Bu nedenle çerçevesi net olarak anlaşılamaz. Olasılıkla **Kat. No. 37** ile aynı olmalıdır.

Kabartmanın yüksekliği 27 cm., genişliği 25 cm.'dir. Atlı figürün duruşu ve ikonografisi **Kat. No. 29**'a benzemektedir. Olasılıkla arkasında uçan bir khlamys vardır.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, “Anadolu’da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme”, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, “Kibyra 1995”, 14. AST, C. 1, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period, Asia Minor Studien*, Band 35, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 157.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hüllden, “Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer”, *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, 34. AST, C. 2, 2016, s. 646.

Kat. No. 48 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-XX

Buluntu Yeri: **Kat. No. 29** ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Yüzeyi aşırı yıpranmış ve kabuklanmıştır. Kabartma çift sıra yapılmış, üzeri kemerle biten bir çerçeve içinde yer alır. Kabartmanın yüksekliği 22 cm., genişliği 23 cm.'dir. Atlı figürün duruşu ve ikonografisi **Kat. No. 29'** a benzemektedir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, "Anadolu'da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme", İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, "Kibyra 1995", 14. AST, C. 1, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period*, Asia Minor Studien, Band 35, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 157.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hülken, "Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer", *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, "2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması", 34. AST, C. 2, 2016, s. 646.

Kat. No. 49 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-XXI

Buluntu Yeri: Kat. No. 29 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Yüzeyi neredeyse tamamen yok olmuştur. Olasılıkla üzeri kemerli biten bir çerçeve içinde yer almaktadır. Kabartmanın yüksekliği 22 cm., genişliği 24 cm.'dir. Atlı figürün duruşu ve ikonografisi yönünden olasılıkla **Kat. No. 29**'a benzemektedir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, “Anadolu’da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme”, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, “Kibyra 1995”, 14. AST, C. 1, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period, Asia Minor Studien, Band 35*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 157.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hülken, “Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer”, *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, 34. AST, C. 2, 2016, s. 646.

Kat. No. 50 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-XXII

Buluntu Yeri: **Kat. No. 29** ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Yüzeyi yıpranmış, çatlamış ve yoğun bir biçimde kabuklanmış. Çerçeve tipi tam olarak belli değildir. Kabartmanın altında bir yazıt

bulunmaktadır. Kabartmanın yüksekliği 34 cm., genişliği 47 cm.'dir. Yazıtın harf yüksekliği 2,3 cm.'dir. Atlı figürün olasılıkla **Kat. No. 29**'a benzemektedir.

Yazıt: HRAK(?)LEI---

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, “Anadolu’da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme”, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, “Kibyra 1995”, *14. AST, C. 1*, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period, Asia Minor Studien, Band 35*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 158.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hülken, “Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer”, *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, *34. AST, C. 2*, 2016, s. 646.

Kat. No. 51 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-XXIII

Buluntu Yeri: **Kat. No. 29** ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Yüzeyi yıpranmış ve çizilmiştir. Kabartma kare formlu bir çerçeve içine yapılmıştır. Kabartmanın yüksekliği 30 cm., genişliği 26 cm.'dir. Sağa dönük olan atlı figür olasılıkla ince bir sopayı sağ omzuna dayayarak taşımaktadır. Figürün giyinik ya da çıplak olduğu belli olmamaktadır.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, "Anadolu'da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme", İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, "Kibyra 1995", 14. AST, C. 1, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period, Asia Minor Studien, Band 35*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 158.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hülken, "Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer", *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, "2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması", 34. AST, C. 2, 2016, s. 646.

Kat. No. 52 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-XXIV

Buluntu Yeri: **Kat. No. 29** ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kabartma, hiçbir mimari detayın işlenmediği üçgen alınlıklı bir çerçeve içinde bulunmaktadır. Yüzey, alınlık üstünden sağ alt köşeye eğik olarak kırılmış ve genel olarak aşınmıştır; çeşitli bölümlerde kabuklaşma meydana gelmiştir. Kabartmanın yüksekliği 42 cm., genişliği 24 cm.'dir. Sağa dönük olan atlı figür olasılıkla hareket ve ikonografi açısından **Kat. No. 29**'a benzemektedir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, "Anadolu'da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme", İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, "Kibyra 1995", *14. AST*, C. 1, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period, Asia Minor Studien*, Band 35, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 158.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, "Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer", *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, "2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması", *34. AST*, C. 2, 2016, s. 646.

Kat. No. 53 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-XXV

Buluntu Yeri: Kat. No. 29 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Yüzey çok fazla yıpranmış ve kabuklanmıştır. Olasılıkla üzeri kemerli biten bir çerçeve içinde yer almaktadır. Kabartmanın yüksekliği 29 cm., genişliği 24 cm.'dir. Figür hareket ve ikonografi olarak **Kat. No. 29**'a benzemektedir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, “Anadolu’da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme”, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, “Kibyra 1995”, 14. AST, C. 1, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period*, Asia Minor Studien, Band 35, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 158.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hülken, “Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer”, *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, 34. AST, C. 2, 2016, s. 646.

Kat. No. 54 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-XXVI

Buluntu Yeri: Kat. No. 29 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kabartma üzeri kemerli biten bir çerçeve içine yapılmıştır. Yüzey çok fazla yıpranmış ve bazı kısımlar kabuklanmıştır. Kabartmanın yüksekliği 24 cm., genişliği 24 cm.'dir. Sağa dönük atlı figürün sadece dış çizgileri belli olmaktadır.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, "Anadolu'da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme", İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, "Kibyra 1995", 14. AST, C. 1, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period, Asia Minor Studien, Band 35*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 159.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hülken, "Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer", *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, "2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması", 34. AST, C. 2, 2016, s. 646.

Kat. No. 55 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-XXVII

Buluntu Yeri: Kat. No. 29 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kabartma üzeri kemerli bir alınlık ile biten çerçeve içinde yer almaktadır. Yüzey çok fazla yıpranmış, çizilmiş ve

kabuklanmıştır. Kabartmanın yüksekliği 34 cm., genişliği 27 cm.'dir. Sağa dönük atlı figürün elinde tuttuğu sopası daha dik olmakla beraber **Kat. No. 29**'a benzemektedir. Figürün kıyafetli ya da çıplak olduğu anlaşılamamaktadır.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, "Anadolu'da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme", İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, "Kibyra 1995", 14. AST, C. 1, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period, Asia Minor Studien*, Band 35, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 159.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, "Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer", *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, "2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması", 34. AST, C. 2, 2016, s. 646.

Kat. No. 56 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-XXVIII

Buluntu Yeri: **Kat. No. 29** ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Yüzeyi aşınmış, çatlamış ve kabuklanmıştır. Çerçeve tipi **Kat. No. 66** ile benzemektedir. Kabartmanın yüksekliği 30 cm., genişliği 25 cm.'dir. Kabartma hareket ve ikonografi açısından **Kat. No. 29**'a, figür açısından ise

Kat. No. 48'e benzemektedir. Figürün başı vücuda oranla iri, boynu kısa, gövdesi topludur. Sol kolu vücuda bitleştirilmiştir.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, “Anadolu’da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme”, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, “Kibyra 1995”, 14. AST, C. 1, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period, Asia Minor Studien*, Band 35, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 159.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hülken, “Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer”, *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, 34. AST, C. 2, 2016, s. 646.

Kat. No. 57 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-XXIX

Buluntu Yeri: Kat. No. 29 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Yüzeyi diğerlerine göre daha iyi korunmuştur. Ancak aşınmalardan dolayı çerçeve formu tam net değildir. Kabartmanın alt kısmında yazıtı bulunmaktadır.

Kabartmanın yüksekliği 24 cm., genişliği 32 cm.’dir. Yazıtın harf yüksekliği 2,5 cm.’dir. Sağa dönük atlı figürün hareketi Kat. No. 29’daki gibidir. Figürün kıyafetinin olup olmadığı belli olmamasına rağmen sırtından arkaya doğru uçan bir khlamys olduğu rahatlıkla görülmektedir. Khlamysin kıvrımları birbirine paralel yay biçimli çizgiler ile belirtilmiştir. Figürün başı büyük, boynu kısa ve gövdesi dar yapılıdır.

Yazıt: Νέαρχος ΡΑ·ΕΙ[- -]

αρ[χ]ευσ Ἡρακ[λ εἰ - -]

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, “Anadolu’da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme”, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, “Kibyra 1995”, *14. AST*, C. 1, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period, Asia Minor Studien*, Band 35, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 159.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hülken, “Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyratis. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer”, *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, *34. AST*, C. 2, 2016, s. 646.

Kat. No. 58 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-XXX

Buluntu Yeri: Kat. No. 29 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Yüzeyi oldukça tahrip olmuş ve kabuklanmıştır. Çerçeve tipi tam anlaşılamamaktadır. Kabartmanın yüksekliği 24 cm., genişliği 23 cm.’dir. Kabartmadaki atlı figürün hareketi Kat. No.29’u andırır. Ancak gövdesi hafifçe öne eğilmiştir. Figürün giyimli olup olmadığı anlaşılamamaktadır fakat sol omzu ve göğsün sol yanını örten bir khlamys izleri seçilmektedir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, “Anadolu’da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme”,

İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, “Kibyra 1995”, *14. AST*, C. 1, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period, Asia Minor Studien*, Band 35, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 160.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer”, *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, *34. AST*, C. 2, 2016, s. 646.

Kat. No. 59 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-XXXI

Buluntu Yeri: Kat. No. 29 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Yüzeyin üst tarafı kırılmış, oldukça tahrip olmuş ve kabuklanmıştır. Olasılıkla kabartma üzeri kemerli biten bir çerçeve içine yapılmıştır. Kabartmanın yüksekliği 23 cm., genişliği 29 cm.’dir. Kabartma **Kat. No. 29**’a benzemektedir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi’ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, “Anadolu’da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme”, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, “Kibyra 1995”, *14. AST*, C. 1, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period, Asia Minor Studien, Band 35*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 160.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer”, *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, *34. AST, C. 2*, 2016, s. 646.

Kat. No. 60 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-XXXII

Buluntu Yeri: Kat. No. 29 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kabartma üçgen alınlıklı, mimari formda bir çerçeve içine yapılmıştır. Yüzey yıpranmış ve çatlamıştır. Kabartmanın alt kısmında yazıtı bulunmaktadır. Kabartmanın yüksekliği 31 cm., genişliği 25 cm.’dir.

Yazıtın harf yüksekliği 2 cm.’dir. Kabartmadaki figürün duruşu Kat. No. 29’a benzemektedir. Figür tunika ve khlamys giymiş olmalıdır. Boyun altında kavisli yaka çizgisi göze çarpar. İnce uzun oranlar dikkati çekmektedir.

Yazıt: ··ΑΔΥΔΙC[- -]

K··‘H[ρ]ακ[λ εĩ

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi’ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, “Anadolu’da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme”, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, “Kibyra 1995”, *14. AST, C. 1*, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period, Asia Minor Studien, Band 35*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 160.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer”, *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, *34. AST, C. 2*, 2016, s. 646.

Kat. No. 61 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-XXXIII

Buluntu Yeri: Kat. No. 29 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kabartma üzeri kemerli biten bir çerçeve içine yapılmıştır. Yüzey yıpranmış ve çatlamıştır. Kabartma alana göre küçüktür, çevresinde boşluk kalmıştır. Kabartmanın yüksekliği 32 cm., genişliği 32 cm.’dir.

Kabartmadaki atlı figürün duruşu **Kat. No. 60**’a benzemektedir. Figür giyimlidir. At ise profilden verilmiş, başı burna doğru incelmektedir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi’ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, “Anadolu’da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme”, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, “Kibyra 1995”, *14. AST, C. 1*, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the*

Late Roman Period, Asia Minor Studien, Band 35, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 161.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer”, *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, *34. AST, C. 2*, 2016, s. 646.

Kat. No. 62 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-XXXIV

Buluntu Yeri: Kat. No. 29 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Yüzeyi yıpranmış ve çatlamış olan kabartma üzeri kırma çatı şeklinde biten hiçbir mimari detayın işlenmediği bir çerçeve içinde yer alır. Kabartmanın yüksekliği 30 cm., genişliği 30 cm.’dir. Kabartmadaki atlı figürün duruşu **Kat. No. 29**’a benzemektedir. Figürün khlamysi omzundan arkaya doğru uçuşmaktadır.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi’ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, “Anadolu’da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme”, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, “Kibyra 1995”, *14. AST, C. 1*, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period, Asia Minor Studien, Band 35, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 161.*

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hlden, “Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer”, *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dk ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, *34. AST, C. 2*, 2016, s. 646.

Kat. No. 63 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-XXXV

Buluntu Yeri: Kat. No. 29 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Yüzeyi yıpranmış ve çatlamış olan kabartma, olasılıkla üzeri kemerli biten düz bir çerçevenin içinde yer almaktadır. Kabartmanın yüksekliği 22 cm., genişliği 20.5 cm.’dir. Kabartmadaki atlı figürün duruşu **Kat. No. 29’a**

benzetmektedir. Ancak sağ kol dirsekte bklmeksizin yana ve yukarıya doğru kaldırılmıştır. Figür ata oranla büyüktür. Özellikle gövdesi uzundur.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi’ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, “Anadolu’da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler zerine Bir İnceleme”, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, “Kibyra 1995”, *14. AST, C. 1*, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period, Asia Minor Studien*, Band 35, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 161.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hlden, “Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit

Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer”, *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, *34. AST*, C. 2, 2016, s. 646.

Kat. No. 64 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-XXXVI

Buluntu Yeri: Kat. No. 29 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kabartma iki yanda başlıklı sütunların desteklediği üçgen çatılı ve çatısının ortasında bir bezeme olan çerçeve içinde betimlenmiştir. Yüzey yıpranmış ve çatlamıştır. Kabartmanın yüksekliği 30 cm., genişliği 25 cm.’dir. Kabartmadaki atlı figürün duruşu **Kat. No. 62**’ye benzemektedir. Olasılıkla figür bir tunika giymiştir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi’ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, “Anadolu’da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme”, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, “Kibyra 1995”, *14. AST*, C. 1, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period*, *Asia Minor Studien*, Band 35, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 161.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hüllden, “Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer”, *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, 34. AST, C. 2, 2016, s. 646.

Kat. No. 65 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-XXXVII

Buluntu Yeri: Kat. No. 29 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Yüzey tahrip olmuş ve kabuklanmıştır. Bu nedenle çerçevenin tipi hakkında yorum yapılamaz. Kabartmanın yüksekliği 26 cm., genişliği 26 cm.’dir. Atlı kabartma Kat.

No. 63’ deki gibi hareket etmektedir. Figürün giyimli ya da çıplak olduğu belli olmamaktadır.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi’ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, “Anadolu’da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme”, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, “Kibyra 1995”, 14. AST, C. 1, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period, Asia Minor Studien, Band 35*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 161.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hülken, “Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer”, *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, 34. AST, C. 2, 2016, s. 646.

Kat. No. 66 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-XXXVIII

Buluntu Yeri: Kat. No. 29 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Yüzey tahrip olmuş ve kabuklanmıştır. Kabartma üzeri kemerle biten bir çerçeve içine yapılmıştır. Kabartmanın yüksekliği 21 cm., genişliği 20 cm.'dir. Atlı kabartma Kat. No. 29' daki gibi hareket etmektedir. Fakat figür bir tunik giymiştir. Elinde tuttuğu sopası ise daha diktir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, "Anadolu'da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme", İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, "Kibyra 1995", 14. AST, C. 1, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period, Asia Minor Studien*, Band 35, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 162.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hüllden, "Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer", *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, "2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması", 34. AST, C. 2, 2016, s. 646.

Kat. No. 67 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-XXXIX

Buluntu Yeri: Kat. No. 29 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kabartma dikdörtgen bir çerçeve içine yapılmıştır. Yüzey tahrip olmuş ve kabuklanmıştır. Figürün kolları ve bacakları kopmuştur. Kabartmanın alt kısmında yazıtı bulunmaktadır. Kabartmanın yüksekliği 24 cm., genişliği 31 cm.'dir. Yazıtın harf yüksekliği 2 cm.'dir. Atlı kabartma **Kat. No. 29'** daki gibi hareket etmektedir.

Yazıt: 'Η ρ ακ λ εῖ [- - -]
 .. QI· A [- - -]

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, "Anadolu'da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme", İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, "Kibyra 1995", 14. AST, C. 1, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period, Asia Minor Studien*, Band 35, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 162.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, "Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer", *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, "2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması", 34. AST, C. 2, 2016, s. 646.

Kat. No. 68 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-XL

Buluntu Yeri: **Kat. No. 29** ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kabartmanın çerçevesi net olmamakla beraber üst tarafının üçgen bittiği görülür. Yüzey tahrip olmuş, kabuklanmış ve üst taraf çatlamıştır. Kabartmanın yüksekliği 28 cm., genişliği 27 cm.'dir. Atlı kabartma **Kat.**

No. 29' daki gibi hareket etmektedir. Fakat muhtemelen bir tunika giymiş ve arkasında bir khlamysi olmalıdır.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, "Anadolu'da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme", İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, "Kibyra 1995", *14. AST, C. 1*, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period, Asia Minor Studien, Band 35*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 162.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, "Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer", *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, "2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması", *34. AST, C. 2*, 2016, s. 646.

Kat. No. 69 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-XLI

Buluntu Yeri: **Kat. No. 29** ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Yüzey tahrip olmuş, kabuklanmış ve atın bacakları boyunca çatlamıştır. Kabartma üzeri kemerli biten düz bir çerçeve içine yapılmış ve çerçevenin alt kısmında yazıt izlerine rastlanmıştır. Kabartmanın yüksekliği 40 cm., genişliği 33 cm.'dir. Yazıtın harf yüksekliği 2 cm.' dir. Atlı kabartma **Kat. No. 29'** daki gibi hareket etmektedir. Fakat oranları biraz uzatılmıştır. Dirseklerdeki bükülme azdır.

Yazıt: [- -]OCH[- -]

A[--]A[--]C

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, "Anadolu'da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme", İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, "Kibyra 1995", 14. AST, C. 1, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period, Asia Minor Studien*, Band 35, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 162.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, "Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer", *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, "2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması", 34. AST, C. 2, 2016, s. 646.

Kat. No. 70 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları- XLII

Buluntu Yeri: Kat. No. 29 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Yüzey tahrip olmuş, kabuklanmış ve çizilmiştir. Kabartma üzeri kemerli biten bir çerçeve içine yapılmıştır. Kabartmanın yüksekliği 34 cm., genişliği 32 cm.'dir. Kabartma Kat. No. 69' a benzemektedir. Sağ kol dirsekten daha az bükülmüştür.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, "Anadolu'da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme",

İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, “Kibyra 1995”, *14. AST, C. 1*, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period, Asia Minor Studien*, Band 35, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 162.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer”, *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, *34. AST, C. 2*, 2016, s. 646.

Kat. No. 71 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-XLIII

Buluntu Yeri: Kat. No. 29 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kabartma üzeri kemerle biten bir çerçeve içine yapılmıştır. Yüzey yoğun şekilde tahrip olmuş ve kabuklanmıştır. Kabartmanın yüksekliği 21 cm., genişliği 18 cm.’dir. Figür **Kat. No.68’** e benzer. Figürün arkasında bir khlamys uçmaktadır. Delemen, figürün çıplak olduğunu söyler.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi’ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, “Anadolu’da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme”, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, “Kibyra 1995”, *14. AST, C. 1*, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period, Asia Minor Studien, Band 35*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 162.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer”, *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, *34. AST, C. 2*, 2016, s. 646.

Kat. No. 72 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-XLIX

Buluntu Yeri: Kat. No. 29 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kabartma üzeri kemerli biten bir çerçeve içine alınmıştır. Yüzey tahrip olmuş, çatlamış ve kabuklanmıştır. Kabartmanın yüksekliği 21 cm., genişliği 15.5 cm.’dir. Kabartmadaki atlı figür, kayalık üzerindeki diğer figürlerle aynı özelliklere sahiptir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi’ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, “Anadolu’da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme”, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, “Kibyra 1995”, *14. AST, C. 1*, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period, Asia Minor Studien, Band 35*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 163.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer”, *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, 34. *AST*, C. 2, 2016, s. 646.

Kat. No. 73 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-L

Buluntu Yeri: Kat. No. 29 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kabartma üzeri kemerli biten bir çerçeve içine yapılmıştır. Yüzey tahrip olmuş ve çatlamıştır. Kabartmanın yüksekliği 22 cm., genişliği 18 cm.’dir. Kabartma Kat. No. 69’ a benzemektedir. Ancak ayrıntılar kaybolmuştur.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi’ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, “Anadolu’da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme”, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, “Kibyra 1995”, 14. *AST*, C. 1, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period, Asia Minor Studien*, Band 35, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 163.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer”, *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, 34. *AST*, C. 2, 2016, s. 646.

Kat. No. 74 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-LI
Buluntu Yeri: Kat. No. 29 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kabartma üzeri kemerli biten bir çerçeve içine yapılmıştır. Yüzey tahrip olmuş ve çatlamıştır. Kabartmanın yüksekliği 26 cm., genişliği 24 cm.'dir. Kabartma Kat. No. 72' ye benzemektedir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, "Anadolu'da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme", İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, "Kibyra 1995", 14. AST, C. 1, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period, Asia Minor Studien*, Band 35, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 163.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, "Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer", *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, "2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması", 34. AST, C. 2, 2016, s. 646.

Kat. No. 75 Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları-LII

Buluntu Yeri: Kat. No. 29 ile aynı kayalık üzerinde bulunur.

Tanım: Kabartma üzeri kemerli bir çerçeve içine yapılmıştır. Çerçevenin alt kısmında yazıtın bulunduğu

silme vardır. Yüzey tahrip olmuş ve çatlamıştır. Kabartmanın yüksekliği 29 cm., genişliği 29 cm.'dir. Kabartma **Kat. No. 73'** e benzemektedir.

Yazıt: Okunamıyor.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, “Anadolu’da Atlı Tanrılar; Lykia, Pisidia, Lykaonia, Isauria, Phrygia, Lydia ve Karia Bölgelerinde Taş Eserler üzerine Bir İnceleme”, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, 1993.

Thomas Corsten, “Kibyra 1995”, *14. AST, C. 1*, 1996, s. 64.

İnci Delemen, *Anatolian Rider- Gods, A Study on Stone Finds from the Regions of Lycia, Pisidia, Isauria, Lycaonia, Phrygia, Lydia and Caria in the Late Roman Period, Asia Minor Studien, Band 35*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 1999. s. 163.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri*, s.214.

Thomas Corsten ve Oliver Hülken, “Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyris. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, Mit Beiträgen von Jörg Gebauer und Kathrin B. Zimmer”, *IstMitt*, Band 62, 2012, s.54-61.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyris) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, *34. AST, C. 2*, 2016, s. 646.

Kat. No. 76 Yazılı Kaya Mevki Ares?, Dioskurlar ve Tanrıça Kabartması

Buluntu Yeri: Burdur ili, Çavdır ilçesi, Yazır köyünün 2,5 km, kuzeydoğusunda Kelerli Pınarı yakınında, Yazılı Kaya mevkide

konumlanmıştır. Yol güzergahı üzerinde bulunan kabartmanın doğusunda Kızıllar Barajına su tahliyesi sağlayan bir dere mevcuttur.

Tanım: Doğuya doğru bakan kabartma üç bölümden oluşur ancak günümüzde kabartmaların bulunduğu kaya defineciler tarafından çok yoğun şekilde tahribata

uğramış, tabula ansatanın olduğu kısım tamamen yok olmuştur. Bu tahribattan sonra ise kabartmaların üzeri mavi boyayla boyanmıştır.

Ana bölümde, 84 cm. yüksekliğinde, 88 cm. genişliğinde akroter ve antefikslere sahip üçgen alınlıklı mimari bir formlu çerçeveye içine oturtulmuş Dioskurlar ve Tanrıça kabartması yer alır. Kabartmanın merkezinde ayakta duran ve cepheden betimlenmiş tanrıça figürü bulunur. Başlı örtülü olan tanrıça, kıvrımları oldukça belirgin ve ayaklarına kadar uzanan ancak ayaklarını kapatmayan khiton üzerine himation giymiştir. Tanrıça sağ kolunu göğsü üzerinde kıvrımış, eliyle ise olasılıkla başörtüsünün aşağı sarkan kısmını tutmaktadır. Sol kolunu vücuduna paralel olarak aşağıya sarkıtmış ve eteğinin bir parçasını kavramıştır. Tanrıçanın her iki yanında at üzerinde, birbirine paralel kıvrımları oldukça belirgin tunika giymiş, bir elleriyle atın dizginlerini kavramış, diğer elleriyle ise arka aksda kılıç?, lobut? tutan Dioskurlar bulunur. Koşum takımları net olarak görülebilen atlar ön bacaklarından birini havaya kaldırmıştır. Kuyrukları ise kabartmanın çerçevesine paralel olarak aşağı doğru sarkar.

Dioskurlar ve Tanrıça kabartmasının bulunduğu mimari formlu çerçevenin alınlığında ise 20 cm. uzunluğunda ve 16 cm. genişliğinde bir mask görülür. Basit bir işçiliği olan maskda, sivri yüz formu, şapka gibi duran kütsel saçlar, badem formu gözler, düz burun ve yuvarlak ağız dikkati çeker.

Dioskurlar ve Tanrıça kabartmasının seyirciye göre sol tarafındaki çerçeve kenarını ortak kullanan, 64x78 cm. ölçülerinde, üzeri kırma çatılı bir niş içine yapılmış ikinci kabartma görülür. Bu kabartmada ayakta ve cepheden betimlenmiş askeri giyimli, başında konik formda başlığı olan bir figür bulunur. Figür sağ elinde 1.5x 38 cm. ölçülerinde ince uzun formlu bir mızrak, sol elinde ise 5x9 cm. ölçülerinde dikdörtgen formlu bir kalkan tutmaktadır. Figürün yüz hatları dioskurlar ve Tanrıça kabartmasındaki mask ile benzer özellikler gösterir. Kıyafetinin ise birbirine paralel kıvrımlarının detayı net bir şekilde görülür.

Kabartmaların hemen sağ üst tarafında ise tabula ansata içinde bir yazıt bulunmaktadır. Günümüzde defineciler tarafından tamamen yok edilen yazıtın sadece tabula ansataya ait sol köşesi korunmuştur.

Yazıt: Günümüzde olmadığı için okunamamıştır.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: (1842'de Schönborn tarafından yazılmıştır.)

John James Coulton, “Balboursa Yüzey Araştırmaları” *11. AST*, 1993, s. 430.

Tylor Jo Smith, “Votive Reliefs from Balboursa and Its Environs”, *Anatolian Studies*, Vol. 47, 1997, s. 3 - 49.

T.C. Burdur Valiliği, (2017), *Kültür Envanteri Ek Kitabı*, s. 164.

Kat. No. 77 Ballık Mevki Dioskurlar ve Tanrıça Kabartması

Buluntu Yeri: Burdur ili, Çavdır ilçesi, Anbarcık köyünde bulunan Ballık mevkiinde, vadinin sağ tarafına düşen kaya oyuğunun içinde bulunur. Kabartma, Ballık mevkinde bulunan mağara içindeki kabartma ve yazıtının karşısında yer alırken, etrafında herhangi bir yerleşim izi görülmemiştir. Olasılıkla yol güzergahı üzerindedir.

Tanım: Dikdörtgen bir panel içerisinde bulunan kabartmada 6 adet dinamit için oluşturulmuş delik bulunmaktadır. Kabartması üzerinde karşılıklı iki Dioskur arasında betimlenen Tanrıça figürü yer almaktadır. Kabartmanın çerçevesinin üst genişliği 50 cm, alt genişliği 60 cm, sağ yan yüksekliği 35 cm ve sol yan yüksekliği ise 40 cm'dir. Dioskur figürlerinin yüksekliği 31 cm ve Tanrıça kabartmasının yüksekliği ise 27 cm'dir. Alçak kabartma şeklinde yapılmış, atın üstünde birbirine doğru bakan Dioskurlar ve ortada ayakta ve cepheden betimlenmiş tanrıça bulunmaktadır. Elbisesinin belden altında diagonal kıvrımlar kabaca işlenmiştir. Bir polos ve üzerinde örtüsü olan bu tanrıça uzun bir elbise giymiştir. Dioskurlar ise başlarında konik bir başlık takmış, kıvrımları izlenebilen uzun elbise (?) giymişlerdir. Ayrıca ellerinde arkaya doğru tuttıkları lobutlar bulunmaktadır. Atların yeleleri ince kısa ve dik olarak verilirken, ağızlarının üzerine bağlı at koşumları ve dizginler izlenmektedir. Bu dizginleri Dioskurlar bir elleriyle tutmaktadır. Atların kuyrukları çerçeveye paralel olarak dik açıyla inmektedir.

Yazıt: Kabartmaların hemen altında iki satırdan oluşan, harf yüksekliği 3 cm olan yazıt bölümü yer almaktadır. Yazıtta ‘EPMEC APTEMWVCOC ΔIOC KOPOC EYXHA’

harfleri görünmektedir. “Artemon’un oğlu Hermes, Dioskurlar’a yemin nedeniyle yaptırdı.”

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi’ ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: Thomas Corsten, *Die Inschriften von Kibyra I*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 2002,s.117.

F.Eray Dökü, “2017 Uylupınar Yüzey Araştırmaları”, baskıda.

Kat. No. 78 Kapılıkaya Mevki
Dioskurlar ve Tanrıça Kabartması

Buluntu Yeri: Burdur, Altınyayla;
Çavdır Kozağacı beldesinin
yaylasında bugün ki Kozağacı
barajının güneyindeki Kapılıkaya
mevkinde bulunmaktadır.

Kabartmanın bulunduğu konumun çok yakın mesafelerinde antik dönem yerleşim izlerine rastlanmıştır.

Tanım: Ana kayanın güney yamacına dikdörtgen, alınlıklı metop içerisine yapılmış kabartmalardır. Kapılıkaya tepesinin güney yamacında kırmızımsı kayanın güney kısmında ana kaya düzleştirilerek yapılmış üçgen alınlıklı alan içerisinde bulunan iki adet kabartmada, ortada tanrıça iki yanda Dioskurlar tasvir edilmiştir. Kabartmanın seyirciye göre en solundaki Dioskur’ da yarım işçilik görülmektedir. Kabartmanın yüksekliği 52 cm., genişliği ise 105 cm.’dir. Tanrıça cepheden betimlenmiştir ve ayak uçlarına kadar uzanan bir elbise giymiş, başını örtmüştür. At üzerindeki Dioskurlar ise 3/1 oranında güneye dönük vaziyette, bacaklar vücuda göre kısa ve kalındır. Dioskurlar uzun kollu, diz altına kadar uzanan, bol kıvrımlı tunikler giymişlerdir. Arkalarından khlamysleri uçuşmaktadır ve başlarında Dioskur başlıkları bulunur. Atlar ise profilden, boyun vücuda göre orantısız bir uzunlukta betimlenmişlerdir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi’ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: T.C. Burdur Valiliği, (2017), *Kültür Envanteri Ek Kitabı*, s. 98.

Kat. No. 79 Kızıllar Yaylası Dioskurlar ve Tanrıça Kabartması

Buluntu Yeri: Burdur ili, Çavdır ilçesi, Kozağaç köyünün yaylasında bulunan Akçayır mevkinin 500 m. güneyinde, Kızıllar yaylasında bulunmaktadır. Akçayır mevkiinde gırtlantı lahit tekneleri, aslanlı lahit kapakları ve tamamlanmamış lahit teknesi görülmektedir. Alanda kaçak kazı tahribatı olsa da mekanlar izlenmiştir. Nekropol ile yerleşim iç içe ve lahitlerin bu alanda yapıldığı anlaşılmıştır. Ayrıca kaba Roma Dönemi seramikleri gözlemlenmektedir. Kabartmanın bulunduğu kayada yarım işçilikli alanlar görülmektedir.

Tanım: Bir kaya parçası üzerine, dikdörtgen bir panel içerisine işlenmiş olan Dioskurlar ve Tanrıça kabartmasının hemen altında bir stel deliği bulunmaktadır. Ayrıca kayada yarım işçilikli alanlar da görülmektedir. Kabartma 70x40 cm.lik bir panel içerisine işlenmiştir. Dioskurların uzunlukları ise 26 cm.'dir. Dioskurlar ve Tanrıça üçlemesinden oluşan kabartmanın orta kısmında bulunan tanrıça uzun, ayaklarını örten bir elbise giymiştir. Bir seki üzerine basan tanrıça ayakta durmaktadır. Yoğun aşınmadan dolayı tanrıçanın belden üstü net seçilememektedir. Dioskurlar alışılmış tarzda atın üzerinde oturmakta ve atın dizginlerini tutmaktadırlar. Dioskurların üzerinde dizlerine kadar uzanan bir tunik ve onun üzerinde arkalarından uçuşan bir khlamys bulunmaktadır. Atlar ise profilden ve heybetli işlenmiştir. Ön bacaklarından biri havada olan atın kuyrukları çerçeveye paralel bir şekilde aşağı doğru sarmaktadır.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: F.Eray Dökü, "2017 Uylupınar Yüzey Araştırmaları", baskıda.

Kat. No. 80 Yağbasan Dağı Dioskurlar ve Tanrıça Kabartması

Buluntu Yeri: Burdur ili, Çavdır ilçesi, Anbarcık köyünün yaylasında, Yağbasan Dağı'nın Küçükova mevkiine bakan kayalık üzerinde bulunan kabartma yol kenarına yapılmıştır.

Yağbasan Dağı'nın kuzey yamacında lahit teknesi ve teknenin 10 m. üst kodunda mimari parçalar belgelenmiştir. Ayrıca alanda bir adet aslanlı lahit kapağı ve mimari blok parçası bulunmuştur.

Tanım: 50x63 cm. ölçülerinde, belli belirsiz işlenmiş üçgen çatılı, derin oyulmuş dikdörtgen bir panel içerisindeki kabartmada Dioskurlar ve Tanrıça betimi yer almaktadır. Merkezde bir seki üzerinde yükselmiş olan, 25x9 cm. ölçülerindeki Tanrıça bulunur. Cepheden betimlenmiş olan Tanrıça ayaklarına kadar uzanan bir elbise giymiş ancak ayrıntılar aşınmalardan dolayı kaybolmuştur. Tanrıçanın her iki yanında at üzerinde betimlenmiş, tunika giymiş ve sırtlarında kalkan olan Dioskurlar bulunur. Figürler her iki eliyle atın dizginlerini kavramıştır. Atlar ise ön bacaklarından birini tanrıçanın bulunduğu seki üzerine kaldırmışlardır.

Kabartmadaki figürler oldukça aşınmış olup bulunduğu kayalığın ön kısmı defineciler tarafından kazılmıştır.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: Mehmet Özsait, "2006 Yılı Burdur ve Isparta İlleri Yüzey Araştırmaları", 25. AST, C. 2, 2007, s. 313.

F.Eray Dökü, "2017 Uylupınar Yüzey Araştırmaları", baskıda.

T.C. Burdur Valiliği, (2017), *Kültür Envanteri Ek Kitabı*, s. 161.

Kat. No. 81 Ovacık Mevki Dioskurlar ve Tanrıça Kabartması

Buluntu Yeri: Burdur ili, Çavdır ilçesi, Anbarcık köyünde bulunan Ovacık mevkinde konumlanmaktadır. Ovacık mevki etrafında mimari parçalara, khamasorion mezarlara, lahit kapaklarına ve teknelerine rastlanmıştır.

Tanım: Dikdörtgen bir panel içerisindeki kabartma yoğun şekilde aşınmıştır. Figürler net olmasada kabartmadaki betimlerin Dioskurlar ve Tanrıça ait olduğu açıktır. Kabartmaların hemen altında iki adet sunu çukuru olduğu düşünülen delik bulunmuştur. Kabartma 57x42 cm. ölçülerindeki bir panel içerisine yapılmıştır. Figürlerin yükseklikleri ise yaklaşık olarak 33 cm.'dir. Hemen altında

bulunan deliklerin çapları 5-10 cm'dir. Kabartma oldukça aşınmış olduğu için ayrıntılar net olarak görülememektedir. İki yanda at üzerindeki Dioskurların ortasında Tanrıça betimi yer almaktadır. Tanrıça tamamen aşınmıştır. Muhtemelen bir seki üzerinde durmaktadır. Dioskurların kıyafetleri net değildir. Ancak başlarında bir şapka olabilir. Atların dizginleri ise Dioskurlar tarafından tutulmaktadır. Bu nedenle atların boynu geriye doğru çekilmiş şekilde betimlenmiştir.

Yazıt: Yazıt izine rastlanmamıştır.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: F.Eray Dökü, "2017 Uylupınar Yüzey Araştırmaları", baskıda.

Kat. No. 82 Köy Gediği Mevki Dioskurlar ve Tanrıça Kabartması

Buluntu Yeri: Burdur ili, Çavdır ilçesi, Anbarcık köyünün girişinde bulunan Köy Gediği mevkinde yer alan eski su kaynağının girişinde konumlanmaktadır.

Köy Gediği mevkinde günlük kullanım kaplarına ait Roma Dönemi seramik parçaları bulunmuştur. Seramikler yoğun olarak alanın batı yamacında tespit edilmiştir. Olasılıkla alan teraslar üzerine kurulmuş küçük bir çiftlik yerleşimidir. Ayrıca alanın yine batı yamacında bulunan alanda mezara ait olduğu düşünülen kiremit parçaları ve pithos parçaları bulunmaktadır.

Tanım: Kabartma 59x42cm. ölçülerinde, dikdörtgen bir panel içerisine işlenmiştir. Figürlerin hemen üzerinde iki satırdan oluşan yazıt bölümü vardır. Kabartmadaki figürler kabaca işlenmiş olmasına rağmen detaylar oldukça belirgindir. Merkezde bulunan, yaklaşık 30 cm. ölçülerindeki başı örtülü Tanrıça bir seki üzerinde yükselmiş ve ayak bileklerine kadar uzanan, belindeki kemeri ile stilize bir kıyafet giymiştir. Tanrıça kollarını önde, göğsünün altında birleştirmiştir. Yüzü aşınmış olan Tanrıça'nın yuvarlak formda gözleri vardır. Ortalama yükseklikleri 29 cm. olan Dioskurlar seyirciye dönmüş şekilde betimlenmiştir. Seyirciye göre sol taraftaki Dioskur'un yüzü çok net gözükmemektedir. Kısa saçları, badem formu gözleri ve küçük bir burnu vardır. Dioskur figürleri kısa bir tunik ve üzerine khlamys giymişlerdir. Dioskurlar atların dizginlerini

tutmaktadır. Bu nedenle atların başları aşağıya doğru eğik durmaktadır. Atların profilden verilmiş başlarında iri, badem formlu gözleri ve ağızlarında takılı olan gem çok net gözükmetedir. Yeleleri ise kütsel bir şekilde betimlenmiştir. Atlar ön bacaklarından birini havaya kaldırmış Tanrıçanın üzerinde bulunduğu sekiye basarlar.

Yazıt: Yazıtta yer alan harflerin yüksekliği 3 cm'dir.

Ερμαῖος Διογένοϋς Δι-

2 οσκόροις εὐχῆν

Diogenes oğlu Hermaios Dioskurlara adağını (sundu).

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: F.Eray Dökü, "2017 Uylupınar Yüzey Araştırmaları", baskıda.

Kat. No. 83 Taş Yol Mevki Dioskurlar ve Tanrıça Kabartması

Buluntu Yeri: Burdur ili, Çavdır ilçesi, Söğüt kasabasında bulunan Taşyol mevkide bulunur. Kabartma doğuya bakmaktadır. Kabartmanın yer aldığı mevkide kayalık bir yükselti üzerinde yer alan yerleşim yeri ve nekropol bulunmaktadır. Ayrıca söz konusu kabartmanın etrafında başka kabartmalarda saptanmıştır.

Tanım: Kabartmanın bulunduğu kayalığın hemen alt tarafında 6 adet dinamit deliği bulunur. Figürler oldukça tahrip olmuştur.

Kabartma, üzeri belli belirsiz üçgen alınlıkla biten, 63x74 cm. ölçülerinde, birden fazla çizgiyle oluşturulmuş 8 cm. kalınlığındaki dikdörtgen bir çerçeve içine alınmıştır. Merkezde 50x6.5 cm. ölçülerinde cepheden ve ayakta betimlenmiş, başında poloslu olan tanrıça, yere kadar uzanan, etek kıvrımları çok net gözükten bir elbise giymiştir. Tanrıçanın her iki yanında ise atın önünde ayakta durup bir elleriyle atı tutan giyimli Dioskurlar bulunur. Bu kabartmada atlar diğerlerinden farklı olarak birbirinden ters yöne doğru hareket etmektedir.

Yazıt: Kabartmanın seyirciye göre sol alt tarafında yer alan 27x40 cm. ölçülerindeki dikdörtgen bir panel içine yazılmış olan yazıtın harf karakterleri ortalama 4 cm. yüksekliğindedir. Oldukça yıpranmış olan yazıt okunamamıştır.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: Thomas Corsten ve Oliver Hülten, "Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2012", 31. AST, C.2, 2014, s, 272.

F.Eray Dökü, "2018 Uylupınar Yüzey Araştırmaları", baskıda.

Kat. No. 84 Kızıllar Yaylası Dioskurlar ve Tanrıça Kabartması

Buluntu Yeri: Burdur ili, Çavdır ilçesi, Kızıllar köyünün yaylasında bulunan, Armutlu Dağı'na bakan taraftaki tarım arazisi içinde bulunan kayalıkta konumlanmaktadır.

Kabartma Akçayır Mevki Dioskurlar ve Tanrıça kutsal alanına giden yol güzergahı üzerinde bulunur. Hemen 20 m. yan tarafında ise su kaynağı vardır.

Tanım: 55x35 cm. ölçülerindeki dikdörtgen bir panel içine yapılmış olan kabartma oldukça aşınmıştır. Bulunduğu kayalığın üzerinde yer yer kabuklanmalar görülür. Kabartmada bulunan figürlerin boyutlarında bir orantısızlık söz konusudur. Bu haliyle kabartma, konum olarak çok yakın olan **Kat. No. 107** ve **108**'i anımsatmaktadır.

Merkezde, 7x8 cm.lik bir podyum üzerinde ayakta ve cepheden betimlenmiş olan, 25x7 cm. ölçülerindeki başı örtülü Tanrıça ayak bileklerinin biraz üstünde biten kıvrımları belli uzun bir elbise giymiştir. Sağ elini göğsünün üzerine doğru kıvrımış, sol elini ise vücuduna paralel bir şekilde aşağı doğru sarkıtmaktadır. 34x21 cm. ölçülerinde, at üzerindeki Dioskurlar'da ise ayrıntı izlenmez. Atlar kendilerine göre çok ince ve çok uzun bacaklara sahiptir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: F.Eray Dökü, "2018 Uylupınar Yüzey Araştırmaları", baskıda.

Kat. No. 85 Kocamağar Mevki Dioskurlar ve Tanrıça Kabartması

Buluntu Yeri: Burdur ili, Yazır köyü yaylasında bulunan Kocamağar mevkide, su kaynağı üzerindeki kayalıkta, doğuya bakar pozisyonda konumlanmaktadır.

Kabartmanın bulunduğu konumun çok yakınında Eleyir Mevki Dioskurlar ve Tanrıça kutsal alanı ve Theoi Dikaioi/ Theoi Agrioi kabartması bulunur.

Tanım: 65x35 cm. ölçülerindeki dikdörtgen bir panel içine yapılmış kabartma oldukça aşınmış, ayrıntılar yok olmuştur. Bulunduğu kayalığın üzeri kabuklanmıştır.

Merkezdeki 33x10 cm. ölçülerindeki Tanrıça cepheden ve ayakta betimlenmiş, başı örtülü ve uzun elbiselidir. İki yanda at üzerinde betimlenmiş olan Dioskurlar kabaca işlenmiştir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: F.Eray Dökü, "2018 Uylupınar Yüzey Araştırmaları", baskıda.

Kat. No. 86 Veliler Taşı Dioskurlar ve Tanrıça Kabartması

Buluntu Yeri: Burdur ili, Yazır köyü yaylasında bulunan Beşkavak mevkinde, Pürenli kaya mezarlarının batısında, Velilertaşı'ndaki kayalık alanda konumlanır.

Kabartmanın bulunduğu alanda yoğun seramik parçaları, çatı kiremitleri ve mekan izlerine rastlanılmıştır.

Tanım: Ortalama 68x31 cm. ölçülerinde düzgün olmayan dikdörtgen bir panel içine yapılmış kabartmada kaba bir işçilik söz konusudur. Panelin sol tarafı sağ tarafına oranla daha fazla oyulmuştur. Bu nedenle kabartmalar panele göre ortalanmamış gözükmektedir. Panelin alt tarafında Tanrıça'nın üzerinde bulunduğu sekinin altında

10x4 cm. ölçülerinde bir oyukluk bulunur. Seyirciye göre sağ taraftaki Dioskur'un başı kırık ve eksiktir.

Ayrıntıların belli olmadığı kabartmanın merkezinde 23x7 cm. ölçülerinde, cepheden ve bir seki üzerinde ayakta betimlenen Tanrıça bulunur. Tanrıça ayaklarına kadar uzanan bir elbise giymiştir. Ortalama ölçüleri 23x25 olan at üzerindeki Dioskurlar atın dizginlerini çekmekte bu nedenle de atların başı daha aşağıda durmaktadır.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: F.Eray Dökü, "2018 Uylupınar Yüzey Araştırmaları", baskıda.

Kat. No. 87 Sarıgüllük Mevki Dioskurlar ve Tanrıça Kabartması

Buluntu Yeri: Burdur ili, Çavdır ilçesi, Yazır köyünün güneyinde, Sarıgüllük mevkide, doğuya bakar pozisyonda konumlanmıştır. Köy içinde konumlanan kabartmanın hemen yakınında su kaynağı bulunur.

Tanım: Kabartma 40x79 cm. ölçülerinde dikdörtgen bir panel içine yapılmıştır. Yoğun tahribat izleri görülen kabartmada ana tanrıça, seyirciye göre sol taraftaki atlı dioskur ve sağ taraftaki atın başı kırık ve eksiktir. Kaya üzerinde yer yer kabuklanmalar görülür.

Merkezde bulunan 26x12 cm. ölçülerindeki Tanrıçanın tahribat nedeniyle yalnızca dış konturları görülebilmektedir. Olasılıkla tanrıça başı örtülü olup, uzun bir elbise giymiştir. Ortalama 35x27 cm. ölçülerindeki Dioskurlar giyimlidir ve omuzlarından geriye kıvrımları kabaca belli edilmiş khlamysler uçuşmaktadır. Hiçbir ayrıntı izlenmeyen atların boyutlarında ise bir orantısızlık söz konusudur.

Kabartmanın altında 3 satırlık yazıt fragmanı bulunmaktadır.

Yazıt: Toplam uzunluğu 11. 5 cm. olan yazıtın harf yüksekliği ortalama 2 cm.'dir.

[M]άνης Μίδ[ου καὶ]

Ἀρτείμας [Μίδου]

Θεοῖς εὐχήν

"Midas oğlu Manes ve Midas oğlu Arteimas tanrılara adağını (sundu)".

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: <https://epigraphy.packhum.org/text/283525?hs=97-108>

F.Eray Dökü, “2018 Uylupınar Yüzey Araştırmaları”, baskıda.

Kat. No. 88 Kırnaz Mevki
Dioskurlar ve Tanrıça Kabartması

Buluntu Yeri: Burdur ili, Çavdır ilçesi, Anbarcık köyünün güneybatısındaki Kırnaz mevkinde bulunmaktadır. Kabartmalar mağara girişindeki kayalık alanda

bulunmuştur. Bu alanın hemen önünden kaynak suyu akmaktadır.

Tanım: Üçlünün yer aldığı kabartmada iyi bir işçilik kullanılmış, atlar ve biniciler iyi işlenmiştir. Ancak kayanın üzerinde oluşan kabuklaşmalar ve aşınma ikonografisini görmeyi zorlaştırmıştır. Kabartma 60x30 cm. ölçülerindeki dikdörtgen bir panel içerisine yerleştirilmiştir. Kabartmada alışılmış tarzda Dioskurlar ve Tanrıça üçlüsü betimine rastlanmaktadır. İki atlı figürün arasında yer alan, üzeri kemerli biten mimari bir çerçeve içine yerleştirilmiş, uzun kıyafetli ve ayakta duran tanrıça cepheden betimlenmiştir. Tanrıçanın sağ kolu vücuduna paralel bir şekilde aşağı doğru inmekte ve eline yoğun aşınmadan dolayı belirlenemeyen bir obje tutmaktadır. Sol kolunu ise karnına doğru kıvrımıştır. İki yandaki Dioskurlar ise atların üstünde, dizginleri tutarken betimlenmişlerdir. Olasılıkla kısa bir tunik giyiyor olmalıdırlar. Burada diğer kabartmalardan farklı olarak atlar şaha kalkmış vaziyette betimlenmişlerdir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: F.Eray Dökü, “2017 Uylupınar Yüzey Araştırmaları”, baskıda.

Kat. No. 89 Kırnaz Mevki Yarım Kalmış
Dioskurlar ve Tanrıça Kabartması

Buluntu Yeri: Burdur ili, Çavdır ilçesi, Anbarcık köyünün güneybatısındaki Kırnaz mevkinde bulunmaktadır. Kabartmanın konumu **Kat. No. 88** ile aynıdır.

Tanım: Kat. No. 88' de bulunan Dioskurlar ve Tanrıça üçlüsünün yer aldığı kabartmanın hemen 40 cm. yanında tamamlanmamış, içerisinde tek bir atlı Dioskur bulunan başka bir kabartma daha yer almaktadır. Kaya dikdörtgen formda düzleştirilmiş ve sol üst köşeden başlanıp Dioskur figürü işlenmiştir. Ancak kabartma yarım kalmıştır. Bu yüzden sağdaki Dioskur ve Tanrıça motifi gözükmez. Figür 60 x 40 cm. ölçülerindeki dikdörtgen bir panel içerisinde işlenmiştir.

Dioskur figüründe ayrıntılar izlenmez. Kabartma figürlerinin işleneceği çerçevenin düzenlenmiş ve sınırları belli edilmiş olmasına rağmen kabartmaların tamamlanmadığı görülmektedir. İşlenen tek figür at üzerindeki Dioskur' dur. Dioskurun başı aşınmıştır. Üzerinde kısa bir tunik ve arkasında uçuşan khlamysi seçilebilmektedir. Dioskurun bindiği at kaba bırakılmıştır. Sol ön ayağı havada olan atın kuyruğu panele paralel olarak aşağı inmektedir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: F.Eray Dökü, "2017 Uylupınar Yüzey Araştırmaları", baskıda.

Kat. No. 90 Kara Tepe Dioskur Başlıkları Kabartması

Buluntu Yeri: Burdur ili, Çavdır ilçesi, Yazır köyü, Çavdır-Kızıllar barajından ulaşılan karayolun batısında köy yerleşim yerinin yaklaşık 250 metre kuzeybatısında olan Kara Tepe olarak adlandırılan parçalı kayaç kütesinin güneydoğu yamacına yontulmuştur.

Tanım: Kabartma, yerden 2 m. yükseklikte, üzeri üçgen alınlık ile biten çerçeve içinde betimlenmiştir. Alınlığın üç köşesinde de akroterler bulunur. Kabartmanın bulunduğu kayalıkta dinamit izleri görülür. Kabartmanın toplam yüksekliği 51 cm., genişliği ise 48 cm.'dir. Bir mimarinin içinde ortalama ölçüleri 12-13 cm. olan üç adet Dioskur şapkası kabartması yer almaktadır. Alınlık kısmında ise bir kabartma daha bulunmaktadır ancak figürün ne olduğu seçilememektedir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: T.C. Burdur Valiliği, *Kültür Envanteri Ek Kitabı*, 2017, s.163.
F.Eray Dökü, “2018 Uylupınar Yüzey Araştırmaları”, baskıda.

Kat. No. 91 Gözlengiç Tepe Dioskurlar ve Tanrıça Kabartması-I

Buluntu Yeri: Burdur ili, Çavdır ilçesi, Kızıllar köyünün 2,5 km. güneydoğusunda Kızıllar Baraj Göleti'nin güneyindeki yamaçta, Gözlengiç Tepede bulunan bir kayanın kuzeye (baraj gölüne) bakan yüzünde, Küçük Kılıçkaya mevkiide 3 adet

ayrı panel içinde yapılmış Dioskurlar ve Tanrıça kabartmaları bulunmaktadır. Kabartmalar baraj gölüne doğru bakar konumda yapılmıştır.

Tanım: Kuzeydoğu yönüne bakan, 49x61 cm. ölçülerinde, beşgen formu ve 10 cm. içe doğru çukurlaştırarak oluşturulmuş ve etrafında birbirine paralel kazıma çizgiler bulunan bir çerçeve içine Dioskurlar ve Tanrıça kabartması işlenmiştir. Yüzeyinde tahribat izleri bulunan kabartmadaki Tanrıçanın başı kırık ve eksiktir.

Merkezde, bir seki üzerinde, ayakta ve cepheden betimlenmiş olan tanrıça ayaklarına kadar uzanan khiton ve üzerine himation giymiştir. Elbisesinin birbirine paralel kıvrımları çok net görülür. Tanrıça sağ elini göğsü üzerine yerleştirmiş, sol elini ise vücuduna paralel olarak aşağı doğru sarkıtmıştır. Atın dizginlerini tutan Dioskurlar başlarını izleyiciye doğru çevirmiştir. Kısa tunikalarının üzerindeki khlamys omuz ve göğsü örtmekte, hafifçe arkaya uçmaktadır.

Yazıt: Yazıtın harf yüksekliği 1,7 cm.'dir.

---]OPETON KAPΦWNOC Διοσκόροις εύχήν.

(Dioskurlara adandı...)

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, “Lykia- Kabalia- Pisidia Bölgesinden Roma Dönemi Dioskurlar ve Tanrıça Kabartmaları”, *Belleten*, LIX, S. 225, 1995, s. 295 - 322.

Thomas Corsten, *Die Inschriften von Kibyra I*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 2002, s.117-118.

Mehmet Özseit, “2006 Yılı Burdur ve Isparta İlleri Yüzey Araştırmaları”, AST-25/2, s. 312.

T.C. Burdur Valiliği, (2017), *Kültür Envanteri Ek Kitabı*, s. 162.

F.Eray Dökü, “2018 Uylupınar Yüzey Araştırmaları”, baskıda.

Kat. No. 92 Gözlengiç Tepe Dioskurlar ve Tanrıça Kabartması-II

Buluntu Yeri: Kat. No.91’ in yaklaşık 50 cm. altındadır.

Tanım: Kabartma kuzeydoğu yönünde, 36x58 cm. ölçülerinde, 0,7 cm derinliğindeki dikdörtgen bir panel içerisine yapılmıştır.

Çerçevenin üst kenarında, ortadan iki yana doğru simetrik gelişen düz girland motifi görülmektedir. Yüzey aşınmış, figürlerin başı tahrip olmuştur. Merkezde bulunan tanrıça bir seki üzerinde ayakta ve cepheden betimlenmiştir. Khiton üzerinde himation giyen Tanrıça’nın elbise kıvrımları çok net belli olmaktadır. Dioskurlar başlarını izleyiciye doğru çevirmişlerdir. Kısa tunikaların üzerindeki khlamys omuz ve göğsü örtmekte, hafifçe arkaya uçmaktadır. Atların bir ayağı Tanrıça’nın bulunduğu sekiye dayanır.

Yazıt: Yazıtın harf yüksekliği 1.5- 2.5 cm.’dir.

---]C NHIOC H ρ ακλέωνος Διοσκόροισ ε ύχήν.

(Herakleon oğlu, Dioskurlara adadı...)

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi’ ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, “Lykia- Kabalia- Pisidia Bölgesinden Roma Dönemi Dioskurlar ve Tanrıça Kabartmaları”, *Belleten*, LIX, S. 225, 1995, s. 295 - 322.

Thomas Corsten, *Die Inschriften von Kibyra I*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 2002, s.117-118.

Mehmet Özseit, “2006 Yılı Burdur ve Isparta İlleri Yüzey Araştırmaları”, AST-25/2, s. 312.

T.C. Burdur Valiliği, (2017), *Kültür Envanteri Ek Kitabı*, s. 162.

F.Eray Dökü, “2018 Uylupınar Yüzey Araştırmaları”, baskıda.

Kat. No. 93 Gözlengiç Tepe Dioskurlar ve Tanrıça Kabartması-III

Buluntu Yeri: Kat. No. 91 ve 21 ile aynı kayalık üzerinde, onların sağ alt köşesinde olup kuzeye bakmaktadır.

Tanım: Kabartma 40x65 cm. ölçülerindeki, 0,6 cm derinliğindeki, 8 cm. kalınlığındaki dikdörtgen bir panel içerisinde bulunur. Yüzey fazlaca aşınmış, figürlerde yoğun tahrip bulunmaktadır. Kabartmada yarım işçilik görülür.

Merkezde bulunan Tanrıça ayakta ve cepheden betimlenmiştir. Ayrıntıların izlenemediği figür ayaklarına kadar uzanan bir elbise giymiştir. 34x10 cm. ölçülerindeki Dioskurlar atların yanında ve ayakta durmaktadır. Dizlerinin altında sonlanan tunik giymiş Dioskurlar'ın sırtında uçuşan kaba işçilikli khlamysleri bulunur. Olasılıkla hem Tanrıça hem de Dioskurlar başlarına sivri bir başlık giymiştir.

Yazıt: Yazıtı okunamayacak kadar aşınmıştır.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi' ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, "Lykia- Kabalia- Pisidia Bölgesinden Roma Dönemi Dioskurlar ve Tanrıça Kabartmaları", *Belleten LIX*, S.225, 1995, s.295-322.

Mehmet Özseit, "2006 Yılı Burdur ve Isparta İlleri Yüzey Araştırmaları", *AST-25/2*, s. 312.

F.Eray Dökü, "2018 Uylupınar Yüzey Araştırmaları", baskıda.

Kat. No. 94 Akçayır Mevki Dioskurlar ve Tanrıça Kabartmaları- I

Buluntu Yeri: Burdur ili, Çavdır ilçesi, Kozağacı köyünün yaylasında bulunan Akçayır mevkisinde kayalık alanın güneye bakan kısmında yer alırlar.

Kabartmaların bulunduğu mevkide yerleşime dair mekan izleri, yoğun olarak görülen Roma Dönemi seramik ve yapı kiremidi parçalarına rastlanır. Ayrıca bu alanda nekropolise dair lahit tekneleri, lahit kapaklarına rastlanmıştır. Aynı kayalıkta bir stel ve kalkan kabartması yer alır.

Tanım: Dioskurlar ve Tanrıça; 18 kabartmanın 8 i tahrip olmuş, şu anda ise Dioskur başlıkları ve tanımlanamayan büst kabartmasıyla beraber 16 adet kabartma görülebilmektedir. Görülebilen kabartmaların 5 adetinde yoğun tahribat izlenir. Bütün kabartmalar dörtgen panel içerisinde işlenmiş ancak bir tanesi üçgen alınlıklıdır. Aynı alan içerisinde 2 adet Dioskur başlığı kabartması ve 1 adet tanımlanamayan büst kabartması incelenmiştir.

Bütün kabartmalar alışılmış tarzda iki atlı tanrı birbirine doğru gelirken betimlenmiş ve ortada ayakta duran ana tanrıça bulunmaktadır. Tanrıça uzun elbiseli ve başı örtülü betimlenmiştir. Giyimli Dioskurlar ise atın üzerinde ve dizginleri tutmaktadırlar. Atların ise ön ayaklarından biri havada betimlenmiştir.

Dioskurların yanında, dikdörtgen çerçeve içine alınmış yan yana iki adet konik Dioskur başlığı betimi izlenmektedir. Kayalığın sonunda ise oldukça aşınmış durumda ve herhangi bir çerçeve içine alınmamış tanımlanamayan bir adet büst kabartması izlenir.

Kabartmaların bulunduğu alanın hemen önünde kayaya oyulmuş sunu çukuru bulunur.

Kat. No. 94 68x34 cm. ölçülerindeki dikdörtgen bir panel içerisine alınmıştır. Panelin sağ tarafı atın kuyruğuyla beraber kırık ve eksiktir. Dioskurların başları ve atların bacakları tahrip olmuştur. Tanrıçanın yüzündeki detaylar kaybolmuştur.

Kat. No. 94'de Dioskurların arasında betimlenmiş olan 25x9 cm. ölçülerindeki tanrıça bir seki üzerinde ve ayakta durmasına rağmen atların boyunu geçmemiştir. Cepheden tasvir edilmiş tanrıçanın başı örtülüdür. Ayaklarını kapatan uzun bir elbise giymiştir. Elbisenin kıvrımları oldukça belirgindir. Tanrıça sağ elini göğsünün üzerinde, sol elini ise gövdesinin üzerinde birleştirmiştir. Dioskurlar atın üzerinde yüksek ihtimalle dizlerine kadar uzanan bir tunik ile betimlenmişlerdir. Sol elleriyle atın dizginlerini çeken Dioskurlar atların boynunu geriye doğru çekmelerine sebep olmuşlardır. Atlar oldukça heybetli betimlenmişlerdir. Seyirciye göre sağ taraftaki atın yelelerindeki detaylar net olarak gözükmemektedir. Atlar ön ayaklarından birini hafif havaya doğru kaldırmışlardır. Kuyrukları ise çerçeveye paralel bir şekilde aşağıya doğru inmektedir.

Yazıt: Bu kabartmaların altında olasılıkla yazıtları var olması gerekirken, günümüzde sadece birkaç yazıt fragmanı izlenir. Yazıtların okunabilen kısımlarına göre erkeklerin ettikleri yemin sonrasında Dioskurlar’a yaptıkları adaklardan bahsetmektedir.

a. [Κρ]άτερ[ο]ς [- - - - -] Διοσκόροις [εὐχὴν].

Krateros, [---nın oğlu] Dioskurlar’ a bir adak nedeniyle yaptırdı?.

b. Κράτερος Τρωίλου Διοσκόροις
εὐχὴν.

Krateros, Troilos’un oğlu, Dioskurlar’ a bir adak nedeniyle yaptırdı?.

c. Διόδοτος Κρ[- - -] ου[- - - -

Διοσκόροις εὐχὴν.

Diodotos, [---nın oğlu] Dioskurlar’ a bir adak nedeniyle yaptırdı?.

d. [- - - - -] Διοσκόροις ε[ὐ]χ[ή]ν.

-----, ----nın oğlu, Dioskurlar’ a bir adak nedeniyle yaptırdı?.

e. [- - - - - Τρ]οίλου Διοσ
[κ]όροις εὐχὴν.

-----, Troilos’un oğlu, Dioskurlar’ a bir adak nedeniyle yaptırdı?.

f. Πολυδ[εὐκ]ης - - - - -]

Διοσ[κ]όροις [εὐχὴν].

Polydeukes, ---nın oğlu, Dioskurlar’ a [bir adak nedeniyle] yaptırdı?.

g. Μασης [.ΓΙΩ]ΙAC Διοσκόροις

εὐχὴν.

Mases(?), ---nın oğlu, Dioskurlar’ a bir adak nedeniyle yaptırdı?.

h. Εὐχὴν

Διοσκόροις.

Dioskurlar’ a bir adak nedeniyle yaptırdı?.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi’ ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: Thomas Corsten, *Die Inschriften von Kibyra I*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 2002, s. 115 - 116.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2011”, 30. AST, C. 1, 2013, s. 353.

F.Eray Dökü, “2017 Uylupınar Yüzey Araştırmaları”, baskıda.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri Burdur*, s.129.

Kat. No. 95 Akçayır Mevki Dioskurlar ve Tanrıça Kabartmaları- II

Buluntu Yeri: **Kat. No. 94** ile aynı kayalık üzerinde bulunmaktadır.

Tanım: Kabartma düzgün olmayan 70x32 cm. ölçülerindeki dikdörtgen bir panel

içerisine yapılmıştır. Figürlerin üzerinde yer yer tahribat izleri görülür.

Dioskurlar'ın arasında yer alan 24x5.5 cm. ölçülerindeki tanrıça oldukça yıpranmıştır. Detaylar neredeyse hiç gözükmemektedir. Ancak tanrıça cepheden betimlenmiş olup, bir seki üzerinde yükselmiş, boyu atlardan biraz daha uzundur. Olasılıkla ayaklarını örten uzun bir elbise giymiştir. Tanrıçanın oranları diğer kabartmalara göre daha ince ve uzundur. At üzerindeki yaklaşık 26x21 cm. ölçülerindeki Dioskurlar'ın başları, seyirciye göre sağ taraftakinin gövdesi, atların başları ve yine sağ taraftaki atın arka ayağı kırılmıştır. Bu nedenle detaylar net değildir. Atların ve Dioskurlar'ın ikonografisi **Kat. No. 94** ile aynıdır.

Yazıt: **Kat. No. 94'** de detaylı bilgi verilmiştir.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi' ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: Thomas Corsten, *Die Inschriften von Kibyra I*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 2002, s. 115 - 116.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, "Forschungen in der Kibyris im Jahre 2011", *30. AST, C. 1*, 2013, s. 353.

F.Eray Dökü, "2017 Uylupınar Yüzey Araştırmaları", baskıda.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri Burdur*, s.129.

Kat. No. 96 Akçayır Mevki Dioskurlar ve Tanrıça Kabartmaları- III

Buluntu Yeri: **Kat. No. 94** ile aynı kayalıkta bulunmaktadır.

Tanım: Görünen kısmı 41x28 cm. ölçülerindeki dikdörtgen bir panel içine yapılmış olan kabartma yoğun tahribata uğramıştır. Tanrıçanın seyirciye göre sağ tarafı kırık ve eksiktir. Yine dikdörtgen panelin sol

alt köşesi kırık ve eksiktir. Ayrıca sol üst köşesinden ise büyük bir çatlak aşağı doğru inmektedir. Kabartmadaki figürler stilize işlenmiştir. Olasılıkla at üzerindeki iki Dioskur'un arasında betimlenmiş olan 20x8 cm. ölçülerindeki tanrıça bir podyum üzerinde ayakta durmaktadır. Aşınmalardan dolayı ayrıntılar seçilemese de tanrıçanın başı örtülü olmalıdır. Tanrıça ayaklarını örten uzun bir elbise giymiştir. Tanrıçanın boyu attan biraz daha kısa kalmıştır. At ve Dioskur figürü kabaca işlenmiştir. İkonografileri **Kat. No. 94** ile aynıdır.

Yazıt: Kabartmanın altında iki satırlık yazıt izleri görülür. **Kat. No. 94'** de detaylı bilgi verilmiştir.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi' ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: Thomas Corsten, *Die Inschriften von Kibyra I*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 2002, s. 115 - 116.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, "Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2011", *30. AST, C. 1*, 2013, s. 353.

F.Eray Dökü, "2017 Uylupınar Yüzey Araştırmaları", baskıda.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri Burdur*, s.129.

Kat. No. 97 Akçayır Mevki Dioskurlar ve Tanrıça Kabartmaları- IV

Buluntu Yeri: **Kat. No. 94** ile aynı kayalık üzerinde bulunmaktadır.

Tanım: Kabartma Dikdörtgen bir panel içerisine yapılmıştır. Dioskurlar'ın başının kırık ve eksik olması dışında başka tahribat izine rastlanmamıştır. Ancak kabartmanın yüzeyi biraz aşınmıştır. Bu nedenle detaylarda bozulmalar görülür. Dioskurlar'ın ortasında yer alan tanrıça cepheden ve ayakta betimlenmiştir. Boyu hemen hemen atlarla aynı hizadadır. Tanrıçanın başında sivri bir başlık bulunmaktadır. Bu başlığın üzerinde de olasılıkla bir örtü bulunmalıdır. Örtünün uçları tanrıçanın başının her iki yanından aşağı doğru sarkmaktadır. Aşınmalardan dolayı kolları net gözükmeyen tanrıça olasılıkla kollarını gövdesi üzerinde birleştirmiştir. Ayak bileklerine kadar uzanan kemerli bir elbise giymiştir. At üzerindeki Dioskurlar'ın başları kırılmıştır ve ikonografileri **Kat. No. 94** ile aynıdır.

Yazıt: Kabartmanın hemen altında bulunan yazıt aşınmalardan dolayı yok olmuştur. **Kat. No. 94'** de yazıtla ilgili detaylı bilgi verilmiştir.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi' ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: Thomas Corsten, *Die Inschriften von Kibyra I*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 2002, s. 115 - 116.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, "Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2011", *30. AST, C. 1*, 2013, s. 353.

F.Eray Dökü, "2017 Uylupınar Yüzey Araştırmaları", baskıda.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri Burdur*, s.129.

Kat. No. 98 Akçayır Mevki Dioskurlar ve Tanrıça Kabartmaları- V

Buluntu Yeri: **Kat. No. 94** ile aynı kayalık üzerinde bulunmaktadır.

Tanım: Kabartma görünen kısmına göre 50x33 cm. ölçülerinde dikdörtgen bir panel içerisine yapılmıştır. Ancak panelin seyirciye göre sol tarafı atlı figürü de alarak sadece atın başı ve bir ayağı kalacak şekilde kırık ve eksiktir. Bunun dışında tanrıçanın başı ve seyirciye göre sağ tarafta kalan atın gövdesinin yarısı ayaklarıyla beraber kırılmıştır. Kabartmanın ikonografisi **Kat. No. 94** ile aynıdır. Ancak tanrıçada bir takım farklılıklar görülür. 26x6 cm. ölçülerindeki Tanrıça ayağına kadar uzanan khiton üzerine himation giymiştir. Kollarını ise gövdesinin üzerinde birleştirmiştir. Tanrıçanın boyu hemen hemen atlarla aynı hizadadır. Korunan Dioskur'un giyimli olduğu görülmektedir. Sırtında ise bir khlamys bulunmaktadır.

Yazıt: Kabartmada yazıt izine rastlanmamıştır. **Kat. No. 94'** de yazıtlarla ilgili detaylı bilgi verilmiştir.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi' ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: Thomas Corsten, *Die Inschriften von Kibyra I*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 2002, s. 115 - 116.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, "Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2011", *30. AST, C. 1*, 2013, s. 353.

F.Eray Dökü, "2017 Uylupınar Yüzey Araştırmaları", baskıda.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri Burdur*, s.129.

Kat. No. 99 Akçayır Mevki Dioskurlar ve Tanrıça Kabartmaları- VI

Buluntu Yeri: **Kat. No. 94** ile aynı kayalık üzerinde bulunmaktadır.

Tanım: Kabartma 52x33 cm. ölçülerindeki dikdörtgen bir panel içine yapılmıştır. Dioskurlar'ın başlarından başka kırık görülmez.

25x6 cm. ölçülerindeki Tanrıça atlı figürlerin ortasında ayakta ve cepheden betimlenmiştir. Bir seki üzerine basmaktadır. Tanrıçanın boyu atlardan biraz daha uzundur. Baş örtülü olan tanrıça ayaklarına kadar uzanan uzun bir elbise giymiştir. Elbisesinin etek kıvrımları çok net görülmektedir. Tanrıçanın kolları aşınmalardan dolayı belli olmamaktadır. Dioskurlar ve atların ikonografisi **Kat. No. 94** ile aynıdır. Fakat burada özellikle seyirciye göre sol taraftaki Dioskur'un arkasında uçan khlamysi belli olmaktadır.

Yazıt: **Kat. No. 94'** de detaylı bilgi verilmiştir.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi' ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: Thomas Corsten, *Die Inschriften von Kibyra I*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 2002, s. 115 - 116.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, "Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2011", *30. AST, C. 1*, 2013, s. 353.

F.Eray Dökü, "2017 Uylupınar Yüzey Araştırmaları", baskıda.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri Burdur*, s.129.

Kat. No. 100 Akçayır Mevki Dioskurlar ve Tanrıça Kabartmaları- VII

Buluntu Yeri: **Kat. No. 94** ile aynı kayalık üzerinde bulunmaktadır.

Tanım: Kabartma 5 cm. kalınlığında, görülen ölçüleri 50x29 cm. olan dikdörtgen bir panel içine yapılmıştır. Kabartmada yoğun tahribat görülür. Seyirciye göre sağ

tarafındaki atlı figür hariç kabartmadaki figürlerin olduğu yerler kırık ve eksiktir. Kalan atlı figürde ise yer yer aşınmalar görülür. Kabartmada görülen yoğun tahribat nedeniyle ikonografisindeki detaylar açıkça görülememektedir. Ancak bu kabartmada diğerleri gibi iki Dioskur'un arasında ayakta duran tanrıçadan oluşmaktadır. Kabartmanın tek sağlam kalan parçası olan at üzerindeki Dioskur'da ayrıntılar ince işçilikle betimlenmiştir. Atın koşum takımı ve dizginleri çok net bir şekilde gözükmemektedir. Dioskur'un arkasında ise uçan bir khlamys betimlenmiştir.

Yazıt: Kat. No. 94'de detaylı bilgi verilmiştir.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi' ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: Thomas Corsten, *Die Inschriften von Kibyra I*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 2002, s. 115 - 116.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, "Forschungen in der Kibyris im Jahre 2011", 30. AST, C. 1, 2013, s. 353.

F.Eray Dökü, "2017 Uylupınar Yüzey Araştırmaları", baskıda.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri Burdur*, s.129.

Kat. No. 101 Akçayır Mevki Dioskurlar ve Tanrıça Kabartmaları- VIII

Buluntu Yeri: Kat. No. 94 ile aynı kayalık üzerinde bulunmaktadır.

Tanım: Kabartma, alandaki diğer kabartmalardan farklı olarak dikdörtgen bir panel yerine 57x42 cm. ölçülerindeki, üzeri kırma çatılı bir çerçeve içine yapılmıştır. Figürlerdeki tahribatlar dışında kabartmada fazla eksik yoktur. Atların başları kırılmıştır. Kabartmada tanrıça atlardan uzun, Dioskurlar ise tanrıçadan uzun betimlenmişlerdir.

25x6 cm. ölçülerindeki Tanrıça ortada, ayakta ve cepheden betimlenmiştir. Başında miğfer? gibi uzun bir başlığı, üzerinde ayak bileklerine kadar uzanan khiton üzerine himation görülür. Elbisenin etek kıvrımları çok net bir biçimde gözükmemektedir. Dioskurlar ve atların ikonografileri diğer kabartmalarla aynıdır. At üzerinde 25x22 cm. ölçülerindeki Dioskurlar kısa bir tunik giymiştir. Arkasında uçan khlamysleri bulunur. Bacaklarını ise hafif kıvrımışlardır. Ancak burada bir orantısızlık söz

konusudur. Seyirciye göre sol taraftaki at sol ön ayağını abartılı bir şekilde yukarı kaldırmıştır. Sağ taraftaki at ise figürlere oranla çok daha küçüktür.

Yazıt: Kabartmanın alt tarafında 6 cm.lik bir panel içinde yazıt bulunur. **Kat. No. 94**'de yazıtlarla ilgili detaylı bilgi verilmiştir.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi' ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: Thomas Corsten, *Die Inschriften von Kibyra I*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 2002, s. 115 - 116.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, "Forschungen in der Kibyris im Jahre 2011", *30. AST, C. 1*, 2013, s. 353.

F.Eray Dökü, "2017 Uylupınar Yüzey Araştırmaları", baskıda.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri Burdur*, s.129.

Kat. No. 102 Akçayır Mevki Dioskurlar ve Tanrıça Kabartmaları- IX

Buluntu Yeri: **Kat. No. 94** ile aynı kayalık üzerinde bulunmaktadır.

Tanım: Kabartma 58x32 cm. ölçülerindeki dikdörtgen bir panel içine yapılmıştır. Panelin seyirciye göre sol alt köşesinde çerçevenin küçük bir kısmı kırılmıştır. Bunun dışında kabartmada başka kırık görülmez. Ancak oldukça aşınmıştır.

25x6 cm. ölçülerindeki Tanrıça ortada, cepheden ve ayakta betimlenmiştir. Baş örtülü olan tanrıça ayaklarına kadar uzanan khiton üzerine himation giymiştir. Birbirine paralel elbise kıvrımları açıkça görülür. Elleri ise gövde üzerinde birleşmiş olmalıdır. Tanrıça bu kabartmada diğer figürlerden kısa gösterilmiştir. Dioskurlar ve atlar oldukça aşınmıştır. Ancak ikonografileri **Kat. No. 94**'e benzemektedir. Arkalarında khlamyse ait izler görülür.

Yazıt: Yok. **Kat. No. 94**'de yazıtlar ile ilgili detaylı bilgi verilmiştir.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi' ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: Thomas Corsten, *Die Inschriften von Kibyra I*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 2002, s. 115 - 116.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2011”, 30. AST, C. 1, 2013, s. 353.

F.Eray Dökü, “2017 Uylupınar Yüzey Araştırmaları”, baskıda.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri Burdur*, s.129.

Kat. No. 103 Akçayır Mevki Dioskurlar ve Tanrıça Kabartmaları- X

Buluntu Yeri: Kat. No. 94 ile aynı kayalık üzerinde bulunmaktadır.

Tanım: Kabartma 65x30 cm. ölçülerindeki dikdörtgen bir panel içerisine yapılmıştır. Ancak kabartmadaki tüm figürler bu panelin içine sığmamış bu nedenle atların kuyrukları panelin üzerine denk gelmiştir. Dioskurlar’ın başı ise panelin üst kısmına değmektedir. Kabartmada genel olarak büyük kırıklar olmasa da figürlerin üzerinde eksiklikler görülür. 17x5 cm. ölçülerindeki Tanrıça 11x9 cm., üzeri kemerli biten bir mimari çerçeve içinde ayakta ve cepheden betimlenmiştir. Ayak bileklerine kadar khiton üzerine himation giymiştir. Elbisenin etek kıvrımları çok net görülür. Tanrıçanın baş kısmı kırılmıştır. Dioskurlar kısa bir tunik giymişler ve bacaklarını kıvrıp yukarı doğru çekmişlerdir. Bu özelliklerin dışında kabartma ikonografik olarak diğerlerine benzer.

Yazıt: Kabartmanın altında iki satır yazıt bulunmaktadır. Kat. No. 94’de detaylı bilgi verilmiştir.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi’ ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: Thomas Corsten, *Die Inschriften von Kibyra I*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 2002, s. 115 - 116.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, “Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2011”, 30. AST, C. 1, 2013, s. 353.

F.Eray Dökü, “2017 Uylupınar Yüzey Araştırmaları”, baskıda.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri Burdur*, s.129.

Kat. No. 104 Akçayır Mevki Dioskurlar ve Tanrıça Kabartmaları- XI

Buluntu Yeri: Kat. No. 94 ile aynı kayalık üzerinde bulunmaktadır.

Tanım: Korunan kısma göre kabartma 43x31 cm. ölçülerindeki dikdörtgen bir panel içerisine yapılmıştır. Seyirciye göre panelin sol tarafı atlı figürün yarısından itibaren kırık ve eksiktir. Sağ tarafında ise derin bir çatlak vardır. Figürlerin üzerinde yer yer kırılmalar vardır.

24x6 cm. ölçülerinde, ortada, ayakta ve cepheden betimlenmiş olan tanrıça bir seki üzerine basmaktadır. Tanrıçanın boyu bu kabartmada figürlerden daha kısadır. Baş örtülü olan tanrıça, ayaklarını kapatan bir elbise giymiştir. Elbisesinin eteğinin kıvrımları belli olmaktadır. Tanrıçanın kolları Kat. No. 94'deki gibi betimlenmiştir. Görünen Dioskur'un arkasında uçuşan khlamysi vardır.

Yazıt: Kat. No. 94'de detaylı bilgi verilmiştir.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi' ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: Thomas Corsten, *Die Inschriften von Kibyra I*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 2002, s. 115 - 116.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, "Forschungen in der Kibyris im Jahre 2011", 30. AST, C. 1, 2013, s. 353.

F.Eray Dökü, "2017 Uylupınar Yüzey Araştırmaları", baskıda.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri Burdur*, s.129

Kat. No. 105 Akçayır Mevki Dioskurlar ve Tanrıça Kabartmaları- XII

Buluntu Yeri: Kat. No. 94 ile aynı kayalık üzerinde bulunmaktadır.

Tanım: Kabartma görünen kısmın ölçülerine göre 25x22 cm. ölçülerindeki

dikdörtgen bir panel içerisinde bulunmaktadır. Fazlasıyla tahribata uğramıştır. Seyirciye göre sağ taraftaki Dioskur dışındaki bütün kabartma kırık ve eksiktir. Tek figür olan 20x13 cm. ölçülerindeki Dioskur'un yüzünde de aşınmalar görülür. Kabartma **Kat. No.**

106 ile iç içe geçmiştir. Kabartmada bulunan Dioskur figürünün ikonografisi **Kat. No. 104** ile aynıdır.

Yazıt: Kabartmada yazıt izine rastlanılmamıştır. **Kat. No. 94**'de detaylı bilgi verilmiştir.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi' ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: Thomas Corsten, *Die Inschriften von Kibyra I*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 2002, s. 115 - 116.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, "Forschungen in der Kibyris im Jahre 2011", *30. AST, C. 1*, 2013, s. 353.

F.Eray Dökü, "2017 Uylupınar Yüzey Araştırmaları", baskıda.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri Burdur*, s.129.

Kat. No. 106 Akçayır Mevki Dioskurlar ve Tanrıça Kabartmaları- XIII

Buluntu Yeri: **Kat. No. 94** ile aynı kayalık üzerinde bulunmaktadır.

Tanım: Kabartma 44x32 cm. ölçülerinde dikdörtgen bir panel içine yapılmıştır.

Kabartmanın çerçevesi **Kat. No. 105** ile iç içe girmiştir. Panelin seyirciye göre sol alt köşesinden başlayarak alt kesimin tamamı kırık ve eksiktir. Ayrıca atların bacakları ve Dioskurlar'ın başları da kırılmıştır. Kabartmanın aşınmasından dolayı figürlerdeki detaylar yok olmuştur. Kabartmada diğerleri gibi atlı Dioskurlar ve ortada cepheden, ayakta betimlenmiş uzun elbiseli bir tanrıça bulunur. Olasılıkla tanrıçanın başı örtülüdür. Kabartmanın ikonografisi **Kat. No. 94** ile aynı olmalıdır.

Yazıt: Yazıt izine rastlanılmamıştır. Yazıtlarla ilgili **Kat. No. 94**'de detaylı bilgi verilmiştir.

Tarih Roma İmparatorluk Dönemi' ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: Thomas Corsten, *Die Inschriften von Kibyra I*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 2002, s. 115 - 116.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, "Forschungen in der Kibyris im Jahre 2011", *30. AST, C. 1*, 2013, s. 353.

F.Eray Dökü, "2017 Uylupınar Yüzey Araştırmaları", baskıda.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri Burdur*, s.129.

Kat. No. 107 Akçayır Mevki Dioskurlar ve Tanrıça Kabartmaları- XIV

Buluntu Yeri: Kat. No. 94 ile aynı kayalık üzerinde bulunmaktadır.

Tanım: Kabartma 67x37 cm. ölçülerinde dikdörtgen bir panel içine yapılmıştır. Panelin seyirciye göre sol üst köşesinden ve sağ alt köşesinden derin çatlaklar geçmektedir. Ayrıca seyirciye göre sol taraftaki Dioskur ile tanrıçanın başı kırılmıştır. Kabartmadaki figürler ince uzun formda yapılmıştır.

Ortada bulunan 29x6 cm. ölçülerindeki tanrıça bir seki üzerinde ayakta durmaktadır. Tanrıçanın ikonografisi Kat. No. 94 ile benzerken, at üzerindeki Dioskurlar'ın ikonografileri ise Kat. No. 99 ile benzemektedir.

Yazıt: Kabartmanın altında birkaç satırlık yazıt vardır. Ayrıntılı bilgi Kat. No. 94'de verilmiştir.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi' ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: Thomas Corsten, *Die Inschriften von Kibyra I*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 2002, s. 115 - 116.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, "Forschungen in der Kibyratis im Jahre 2011", 30. AST, C. 1, 2013, s. 353.

F.Eray Dökü, "2017 Uylupınar Yüzey Araştırmaları", baskıda.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri Burdur*, s.129.

Kat. No. 108 Akçayır Mevki Dioskurlar ve Tanrıça Kabartmaları- XV

Buluntu Yeri: Kat. No. 94 ile aynı kayalık üzerinde bulunmaktadır.

Tanım: Kabartma diğerleri gibi 58x38 cm. ölçülerindeki dikdörtgen bir panel içine yapılmıştır. Kabartmada büyük kırıklar bulunmaz. Ancak oldukça aşınmıştır.

Kabartmanın köşelerinde çatlaklar mevcuttur.

27x6 cm. ölçülerindeki Tanrıça ortada, cepheden ve ayakta betimlenmiştir. Ayaklarını kapatan uzun bir elbise giymiştir. Ancak elbisesinde kıvrımlar bulunmaz. Tanrıça diğer figürlere oranla daha kısadır. 29x22 cm. ölçülerindeki atlı Dioskurlar'ın ikonografileri ise **Kat. No. 107** ile aynıdır.

Yazıt: Kabartmanın altında birkaç satırlık yazıt izine rastlanmıştır. **Kat. No. 94**'de yazıtlarla ilgili detaylı bilgi verilmiştir.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi' ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: Thomas Corsten, *Die Inschriften von Kibyra I*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 2002, s. 115 - 116.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, "Forschungen in der Kibyris im Jahre 2011", 30. AST, C. 1, 2013, s. 353.

F.Eray Dökü, "2017 Uylupınar Yüzey Araştırmaları", baskıda.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri Burdur*, s.129.

Kat. No. 109 Akçayır Mevki Dioskurlar ve Tanrıça Kabartmaları- XVI

Buluntu Yeri: **Kat. No. 94** ile aynı kayalık üzerinde bulunmaktadır.

Tanım: Kabartma 44x35 cm. ölçülerindeki dikdörtgen bir panel içerisindedir. Ancak panelin çizgileri aşınmalardan dolayı her yerde belli değildir. Panelin seyirciye göre sol üst köşesinden büyük bir çatlak geçmektedir. Sağ alt tarafı ise tamamen kırık ve eksiktir.

Kabartmada iki adet Dioskur şapkası yan yana durmaktadır. Şapkalar 12x14 cm. ölçülerinde ve konik bir formdadır. Ancak uçları o kadar sivri değildir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi' ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: Thomas Corsten, *Die Inschriften von Kibyra I*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 2002, s. 115 - 116.

Thomas Corsten ve Oliver Hülten, "Forschungen in der Kibyris im Jahre 2011", 30. AST, C. 1, 2013, s. 353.

F.Eray Dökü, “2017 Uylupınar Yüzey Araştırmaları”, baskıda.

Kat. No. 110 Akçayır Mevki Dioskurlar ve Tanrıça Kabartmaları- XVII

Buluntu Yeri: **Kat. No. 94** ile aynı kayalık üzerinde bulunmaktadır.

Tanım: Kabartmada kırık gözlenmez. Ancak yoğun bir şekilde aşınmış ve hiçbir detay kalmamıştır. 22x37 cm. ölçülerinde çok belli olmayan bir çerçeve içine yapılmıştır. Kabaca görünen göğsünden alt tarafı olmayan büst şeklinde bir kabartma olmasıdır. Figürün sivri bir yüze sahip başı, boynu ve kollarının yapışık verildiği bir gövdesi bulunur. Figür seyirciye göre hafif sol tarafa doğru dönmüştür.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi’ ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: F.Eray Dökü, “2017 Uylupınar Yüzey Araştırmaları”, baskıda.

Kat. No. 111 Dirmil Kabartmaları-I

Buluntu Yeri: Kabartmalar Burdur ili, Altınyayla (Dirmil) ilçesinin yaklaşık 6 km. kuzeydoğusunda, pazargeddiği tepesinin 500 m. güneybatısında, Keçisağıldı tepesinin 500 m. kuzeyinde 500 x 1250 m. genişliğindeki düzlük bir alanda konumlanmışlardır.

Dioskurlar ve Tanrıça kabartmalarının bulunduğu bu kayalıkta aynı zamanda Nympheler kabartması da (**Kat. No.150**) bulunur.

Kabartmaların olduğu alanın batısında, kayalığın doğu tarafında iki yerden çıkan Kırkpınar su kaynağı vardır. Bu kaynaktan bol miktarda su çıkmaktadır. Sular bir dere şeklinde doğuya doğru akar. Kabartmalar her iki su kaynağı üzerinde kayaların doğuya bakan yüzlerinde konumlanmışlardır. Kabartmaların bulunduğu konumun çevresinde Roma Dönemi yapı kalıntılarına ve nekropol izlerine rastlanılmıştır.

Tanım: Kabartma dikdörtgen bir panel içine yapılmıştır. Kayanın bazı bölümlerinde kırılmalar gözlemlenirken, bazı bölümlerinde ise kabuklaşmalar görülmüştür. Figürler

aşınmıştır. Çerçevenin seyirciye göre sağ tarafı boş kalmış figürler sola doğru yaklaştırılarak yapılmıştır. At üzerindeki iki Dioskur'un arasında bulunan Tanrıça ayakta ve cepheden betimlenmiştir. Olasılıkla başı örtülü olan tanrıça ayaklarına kadar uzanan bir elbise giymiştir. Dioskurlar'ın da giyimli oldukları ve bir elleriyle atın dizginlerini kavradıkları görülür.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri Burdur*.

Kat. No. 112 Dirmil Kabartmaları-II

Buluntu Yeri: Kat. No. 111 ile aynı konumda bulunur.

Tanım: Kabartma dikdörtgen bir panel içine yapılmıştır. Figürler oldukça aşınmıştır. Bu nedenle detaylar yok olmuştur. Figürler ince uzun bir formda yapılmıştır. At üzerindeki iki Dioskur'un arasında bulunan Tanrıça ayakta ve cepheden betimlenmiştir. Olasılıkla seki üzerinde olan Tanrıça ayaklarına kadar uzanan bir elbise giymiştir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri Burdur*.

Kat. No. 113 Dirmil Kabartmaları-III

Buluntu Yeri: Kat. No. 112'nin yaklaşık 50 cm. sol tarafında bulunur.

Tanım: Kabartma mimari bir çerçeve içine yapılmıştır. Alınlığın ortasında yuvarlak kalkan kabartması, tepesinde ise akroter bulunur. Kabartmanın etrafında farklı boyutlarda dinamik delikleri gözlemlenmiştir. Figürlerin üzeri aşınmıştır.

Kabartmada iki adet konik biçimli Dioskur şapkası ve ortasında tanrıça figüründen oluşan üçlü bir anlatım söz konusudur. Seyirciye göre sağdaki şapkanın tepesinde

püskül bulunur. Sol taraftakinin üst kısmı aşınmıştır. Bu nedenle onda aynı püskül görünmemektedir. Tanrıça ayakta ve cepheden betimlenmiştir. Başlı örtülü olan tanrıça ayaklarına kadar uzanan bir elbise giymiştir. Tanrıça olasılıkla iki kolunu da havaya doğru kaldırmıştır. Ancak elinde ne tuttuğu belli olmamaktadır.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri Burdur*.

Kat. No. 114 Dirmil Kabartmaları-III

Buluntu Yeri: Kat. No. 111 ile aynı konumda yer alır.

Tanım: Kabartma oldukça aşınmış oluğ, üçgen alınlıklı mimari bir çerçeve içine işlenmiştir. Figürlerdeki detaylar kaybolmuştur. Kabartmanın ikonografisi **Kat. No. 113** ile aynıdır. Ancak burada figürler daha geniş işlenmiştir. Bu kabartmada tanrıçanın elleri havada değil, vücuda paralel bir şekilde aşağı doğru sallanmıştır. Dioskur başlıklarının üzerinde de püskül izine rastlanmamıştır.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri Burdur*.

Kat. No. 115 Eleyir Mevki Dioskurlar ve Tanrıça Kabartması-I

Buluntu Yeri: Burdur ili, Çavdır ilçesi Kızıllar köyü yaylasının güneyinde, Eleyir mevkindeki kayalık alanda, Erenler adı verilen mağaranın üzerinde, güneydoğuya bakar konumda 4 adet kabartma bulunur.

Kabartmaların hemen alt kodunda Roma- Doğu Roma Dönemi'ne ait seramik parçaları, çatı kiremitleri ve mekan izleri görülür.

Tanım: 58x34 cm. ölçülerindeki dikdörtgen bir panel içine işlenmiş kabartmanın yüzeyi aşınmış, gözenek ve çatlaklar oluşmuştur. Ancak ayrıntılar iyi görülmektedir. Kabartmalar üzerinde boya izleri mevcuttur.

Merkezde bulunan yaklaşık 30x8 cm. ölçülerindeki Tanrıça cepheden ve bir seki üzerinde ayakta dururken betimlenmiştir. Başlı örtülü Tanrıça'nın yuvarlak yüzü, yuvarlak gözleri ve alnına düşen kakhülleri çok net seçilmektedir. Derin kıvrımlı elbisesi ayak bileklerine kadar uzanır. Tanrıça sağ kolunu göğsü üzerine kıvrımış, sol kolunu ise vücuduna paralel olarak aşağı doğru sarkıtmıştır. At üzerinde dizginleri tutan ve başları seyirciye doğru dönük Dioskurlar kısa tuniklerinin üzerine göğüslerinin altına kadar örten bir khlamys giymişlerdir. Arkalarından ise kütleli bir halde khlamyslerinden bir parça uçuşmaktadır. Atların dizginleri ve üzengileri çok net görülmekte, başlarında ise alışılmış tipten farklı olarak sivri bir başlık bulunmaktadır.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi' ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: İnci Delemen, "Lykia- Kabalia- Pisidia Bölgesinden Roma Dönemi Dioskurlar ve Tanrıça Kabartmaları", *Belleten*, LIX, S. 225, 1995, s. 295 - 322.

Mehmet Özsaıt, "2006 Yılı Burdur ve Isparta İlleri Yüzey Araştırmaları", 25. AST, C.2, 2007, s. 312.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri Burdur İlçeler*, s.128.

F.Eray Dökü, "2018 Uylupınar Yüzey Araştırmaları", baskıda.

Kat. No. 116 Eleyir Mevki Dioskurlar ve Tanrıça Kabartması-II

Buluntu Yeri: Kat. No. 115 ile aynı kayalık üzerinde bulunmaktadır.

Tanım: 56x32 cm. ölçülerinde dikdörtgen bir panel içine yapılmış olan kabartma oldukça aşınmış ve ayrıntılar kaybolmuştur.

Tanrıça'nın başı ve seyirciye göre sol taraftaki atın gövdesinin bir kısmı kırık ve eksiktir. Panelin alt kısmında 5 cm. kalınlığında olasılıkla yazıt için yapılmış bir silme bulunur.

Merkezde bulunan 28x8 cm. ölçülerindeki Tanrıça cepheden ve ayakta betimlenmiştir. 25x21 cm. ölçülerindeki at üzerindeki Dioskurlar'da ayrıntı izlenemiyor.

Yazıt: Okunamıyor.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi' ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: Mehmet Özsait, “2006 Yılı Burdur ve Isparta İlleri Yüzey Araştırmaları”, 25. AST, C.2, 2007, s. 312.

F.Eray Dökü, “2018 Uylupınar Yüzey Araştırmaları”, baskıda.

Kat. No. 117 Eleyir Mevki Dioskurlar ve Tanrıça Kabartması-III

Buluntu Yeri: Kat. No. 115 ile aynı kayalık üzerinde bulunmaktadır.

Tanım: 30x60 cm. ölçülerindeki düzgün olmayan dikdörtgen formlu bir panel içine işlenmiş kabartma oldukça aşınmıştır. Kayalığın üzerinde yer yer kabuklanmalar görülür. Ancak figürlerin hareketleri çok net belli olmaktadır.

Merkezde bulunan 27x7 cm. ölçülerindeki Tanrıça cepheden ve 2 cm. yüksekliğindeki bir sekinin üzerinde ayakta dururken betimlenmiştir. Tanrıçanın başı kırık ve eksiktir. Ancak başörtüsünün konturları belli olmaktadır. Uzun elbisesinin ayrıntıları izlenemiyor. At üzerindeki Dioskurlar dizginleri tutarlar. Arkalarında ise kabaca işlenmiş khlamysleri uçmaktadır.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi' ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: Mehmet Özsait, “2006 Yılı Burdur ve Isparta İlleri Yüzey Araştırmaları”, 25. AST, C.2, 2007, s. 312.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri Burdur İlçeler*, s.128.

F.Eray Dökü, “2018 Uylupınar Yüzey Araştırmaları”, baskıda.

Kat. No. 118 Eleyir Mevki Dioskurlar ve Tanrıça Kabartması-IV

Buluntu Yeri: Kat. No. 115 ile aynı kayalık üzerinde bulunmaktadır.

Tanım: Kabartma kayalığın en kırıklı bölgesinde bulunur. 57x23 cm. ölçülerindeki dikdörtgen bir panel içine

yapılmış olan kabartmanın altından ve üstünden derin kırıklar geçmektedir. Kayalığın yüzünde ise yer yer kabuklanmalar görülür.

Merkezde 20x7 cm. ölçülerinde ayakta ve cepheden betimlenmiş olan Tanrıça'nın başı örtülüdür ancak detaylar kaybolmuştur. Dioskurlar Kat. No. 115 ile aynı tiptedir. Atların çizgisel yapılmış yeleleri çok net görülür.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi' ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: Mehmet Özseit, "2006 Yılı Burdur ve Isparta İlleri Yüzey Araştırmaları", 25. AST, C.2, 2007, s. 312.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri Burdur İlçeler*, s.128.

F.Eray Dökü, "2018 Uylupınar Yüzey Araştırmaları", baskıda.

Kat. No. 119 Yıkıklık Mevki Zeus Kabartması

Buluntu Yeri: Burdur ili, Çavdır ilçesi, Karaköy' de bulunan Yıkıklık mevkide konumlanmıştır. Kabartmanın üst kodunda Tanrıça büstü kabartması bulunur.

Tanım: Kabartma kopmuş ve ters olarak düşmüş bir kaya kütleli üzerinde yer alır. Büstün etrafında ise dübel delikleri görülür. Figürün başında kırıklar bulunmasına rağmen kabartma iyi korunmuştur.

Kabartma yaklaşık 57x50 cm. ölçülerinde bir büst olarak yapılmıştır. Kabartmada bulunan figür saçlı ve sakallı betimlenmiştir. İri, yuvarlak gözlere sahiptir. Figürün göğsünün sol tarafında orantısız bir şekilde işlenmiş olan elinde ince uzun formda bir şimşek demeti tuttuğu görülür.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: F.Eray Dökü, "2018 Uylupınar Yüzey Araştırmaları", baskıda.

Kat. No. 120 Yarikkaya Mevki Şimşek Demeti Kabartması

Buluntu Yeri: Burdur ili, Çavdır ilçesi, Kozağaç köyü, Yarikkaya mevkinde bulunan tepelik alanın kuzey uzanımındadır. Kabartmanın bulunduğu mevki 1. derece sit alanıdır ve burada yapılan incelemelerde mekan yapılarına ait olduğu düşünülen taşlık alanlar ve bu alanların içinde yoğun çatı kiremitleri gözlemlenmiştir. Ayrıca yapılarının güneybatısında lahit kapakları yer alır.

Tanım: Kabartma 50x40 cm. ölçülerindeki kareye yakın bir panel içerisine işlenmiştir. Kayanın orta kısmından büyük bir çatlak geçmesine rağmen oldukça iyi korunmuş bir kabartmadır. Kabartma Zeus'un şimşek demeti betimlemesidir. Dört öbekten oluşan kabartmadaki şualar ortada 6x10 cm ölçülerindeki tenie ile birleştirmektedir. Alt ve üst kısımda beşer şua bulunurken, yanlarda dalgalı işlenmiş ikişer adet şua bulunmaktadır. Kabartmanın ortadan ikiye dikey biçimde bölündüğünü düşünürsek sağ ve sol taraftaki şuaların ölçüleri birbirine eşittir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: F.Eray Dökü, "2017 Uylupınar Yüzey Araştırmaları", baskıda.

Kat. No. 121 Üyük Mevki Şimşek Demeti Kabartması

Buluntu Yeri: Burdur ili, Çavdır ilçesi, Karaköy-Bölmepınar Köyü yol üzerinde, güneybatı yamaçta Üyük olarak adlandırılan mevkide bulunur.

Üyük mevkii üst kotunda doğu-batı doğrultulu teras duvarı incelenmiştir. 1 m genişliğinde 2.50 cm yüksekliğinde ölçülebilen teras duvarının çiftlik yerleşimi olarak kullanıldığı düşünülmektedir. Alanın doğu yükseltisi boyunca yoğun

Roma dönemine tarihlenen yoğun çatı kiremitleri ve seramik parçaları izlenmektedir.

Tanım: Kabartmanın bulunduğu kayalık tahrip olmuştur. Oldukça aşınan motifin üzerinde kırıklar görülür.

Kabartma 97x30 cm. ölçülerinde, 15 cm. derinliğinde oyulmuş üzeri kemerli biten bir nişin ortasına yapılmıştır. Zeus'un şimşek demeti olan bu kabartma 30 cm uzunluğunda 17 cm genişliğindedir. Alt ve üst kısımda beşer ışın bulunmakta ve bu ışınlar ortada bir tenie ile birleşmektedir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: F.Eray Dökü, "2018 Uylupınar Yüzey Araştırmaları", baskıda.

Kat. No. 122 Ballık Mevki Ares Kabartması

Buluntu Yeri: Burdur ili, Çavdır ilçesine bağlı Anbarcık köyünde bulunan Ballık mevkinde konumlanmaktadır.

Kat. No. 123'ün bulunduğu tepelikte, mağara girişinin önünde bulunmaktadır.

Tanım: Belli bir çerçevesi olmayan kabartma üzerindeki detaylar oldukça belirgindir. Kabartmanın bazı bölümlerinde dinamit izleri görülmektedir. Çevresinde ise karmaşık bir yazıt vardır. Figürün yüksekliği 1.58 cm., genişliği 50 cm.'dir. Yazıtta bulunan harflerin yükseklikleri 3-4 cm. arasında değişmektedir. Kabartmada cepheden betimlenmiş, ayakta duran, giyimli bir figür yer almaktadır. Figürün başında sivri biten bir şapka vardır. Yuvarlak yüz hatlarına sahip figürün badem formu gözleri, büyük bir burnu ve dolgun dudakları vardır. Uzun bir tunik giyen figür, iki kolunu da yanlara doğru açmış ve sol elinde kalkan, sağ elinde ise bir mızrak ile betimlenmiştir.

Yazıt: Kabartmanın çevresinde yer alan yazıtlar tam anlaşılamamaktadır.

Dönemi: Muhtemelen Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynak: Thomas Corsten, *Die Inschriften von Kibyra I*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 2002, s.127-128.

F.Eray Dökü, "2017 Uylupınar Yüzey Araştırmaları", baskıda.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri Burdur İlçeler*, s.128.

Kat. No. 123 Ballık Mevkii Ares? Kabartması

Buluntu Yeri: Burdur ili, Çavdır ilçesine bağlı Anbarcık köyünde bulunan Ballık mevkinde konumlanmaktadır. Kabartmanın alt kodunda küçük bir çay akmaktadır. Hemen üstünde ise **Kat. No. 122**'nin içinde bulunduğu bir mağara yer alır.

Tanım: Üçgen alınlıklı bir mimarinin, alınlığı da dahil olmak üzere her yeri yazıtla doldurulmuştur. Bu yazıtın sağ üst köşesinde bir erkek figürü bulunur. Kabartma üzerindeki aşınma sebebiyle detaylar belirgin değildir. Yazıtın bulunduğu alanda da yoğun tahribat görülür. Figür 5 cm.'lik dörtgen bir kaide üzerinde yükselmiştir. Figürün kendi yüksekliği ise 25 cm.'dir. Kabartmada bulunan erkek figürü cepheden betimlenmiş olup ayakta durmaktadır. Dizine kadar bir giysi ile betimlenmiş olan figürün başında başlık, sol elinde kalkan?, sağ elinde ise phiale? kabartması yer alır. Aşınmalardan dolayı detaylar kaybolmuştur.

Yazıt: Yazıtın bulunduğu alanın yüksekliği 110 cm. iken genişliği 97 cm., harflerin yüksekliği ise 2,5- 3,5 cm. arasında değişmektedir. 24 satırı T. Corsten tarafından okunmuştur.

- Tanrı diyor ki, her şeyi uygun bir şekilde yapacaksın.
- 2 Biraz bekle, zaman senin için hazır değil.
Toprak, emeğinin mükemmel meyvesini verecektir.
- 4 Tehlikeli işlerden uzak dur, böylece zarar görmeyeceksin.
Yasal olarak geçerli olan evlilikten çocuk sahibi olmak istiyorsun.
- 6 Çok büyük kargaşalardan uzak dur ki bu yüzden zarar görmeyesin.
Helios seni izliyor; ısıltılı Tanrı her şeyi izler.
- 8 Tanrılar senin yardımcılarının ve destekçilerindir.
Ter akıtacaksın, fakat her şeyin üstesinden geleceksin.
- 10 Dalgalara karşı savaşmak zor, ama bir süre bekle.
Kederden özgürsün, seni gelecekte neşe bekliyor.
- 12 Boşuna acele ediyorsun, acele etme, o faydalı değildir.
Şimdi av için doğru zaman geldi.

14 Altın saçlı Demeter'in olgunlaşmış meyveleri seni bekliyor.

Tohum ekmeden, meyve toplamak mümkün değildir.

16 Bir çok savaştan sonra, bir taç giyeceksin.

Kısa süre bekledikten sonra daha rahat bir hayat süreceksin.

18 Phoibos açık konuşuyor: Bekle ey yabancı.

Mevcut duruma bir çözüm bulacaksın?

20 Bu seninle bağlantılı değil, boşuna zahmet etme.

Bitki: Demeter, her şeyin iyi gelişmesine razı olacaktır.

22 Sevinçle acele et, Zeus'un kendisi de bunları söylüyor.

Bu adil oyun tanrılardan yana olsun.

24 Olgunlaşmamış meyve almayın, bu faydalı değildir.

Tarih: Yazıtına göre kabartma MS 2. - 3. yüzyıla tarihlenmektedir.

Kaynakça: Thomas Corsten, *Die Inschriften von Kibyra I*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 2002, s. 124 - 127.

F.Eray Dökü, "2017 Uylupınar Yüzey Araştırmaları", baskıda.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri Burdur İlçeler*, s.128.

Kat. No. 124 Yuvalak Köyü Dionysos Kabartması

Buluntu Yeri: Burdur ili, Tefenni ilçesi, Yuvalak köyünün yaklaşık 1 km. batısında, Kocapınar Vadisi çevresinde, Kocakuş Taşı ile Büyük Asar yükseltilerinin güneyinde konumlanır. Kaynağın önündeki düz bir kaya üzerinde, yerden 180 cm. yükseklikte betimlenmiş olan kabartmanın yanında herhangi bir arkeolojik iz olmasa da, hemen altında yer alan Yuvalak köyünde, yerleşime ait izler yoğun olarak izlenmiştir. Halen bu gün bile köyün içme suyu kabartmanın olduğu kaynaktan sağlanmaktadır.

Tanım: Yoğun olarak tahrip edilmiş olan kabartma üzerinde dinamit delikleri görülmektedir. Kabartma üzeri kemerli biten düz bir çerçeve içine yapılmıştır. En dışta ise kemerli nişi çevreleyen asma dallarından oluşan bir çerçeve daha bulunmaktadır. Kabartmanın yüksekliği 50 cm. genişliği 47 cm.'dir. Yüksek olmayan bir niş içerisinde, çıplak, ayakta ve cepheden betimlenen erkek figürü sol elinde mızrak ya da thyrsos

tutmaktadır. Yüz detaylarında ise badem şeklindeki geniş gözleri ve şematik burun ve ağız işlenmiştir. Figürün üst gövdesi çıplakken, belden aşağısında ayağına kadar düşen uzun bir tunik giyer. Sağ ayağının hemen yanında ise panter kabartması bulunmaktadır.

Tarih: MS 2. veya 3. yüzyıla tarihlenmektedir.

Kaynakça: Guy Labarre - Mehmet Özsait - Nesrin Özsait, “Les reliefs rupestre de Tefenni(Pisidie)”, Edt. Pierre Chuvin ve Aksel Tibet, *Anatolia Antiqua*, XIV, 2006, s. 108 - 109.

Mehmet Özsait, “2005 Yılı Burdur İli Yüzey Araştırmaları”, *24.AST*, C. 2, 2006, s, 466.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması” *34. AST*, C. 2, s. 647.

Kat. No. 125 Soğulgan Tepesi Herakles Kabartması

Buluntu Yeri: Burdur ili, Çavdır ilçesi, Anbarcık köyünde bulunan Ovacık mevkindeki Soğulgan Tepesi’nde kayalık alanın güney yüzünde doğuya bakar şekilde konumlanmıştır. Soğulgan Tepesi’nde mimari parçalara, lahit kapaklarına, lahit teknelerine ve khamasorionlara rastlanmıştır.

Tanımı: Kabartmanın bulunduğu kayalık tahribata uğramış, 67x50 cm. ölçülerindeki çerçevenin sağ üst köşesi ve figürün başının bir kısmı kırılmıştır.

Uzunluğu 61 cm. olan figür ayakta, cepheden ve çıplak betimlenmiştir. Yüzü net görülemeyen figürün saçları kabarıktır. Sağ kolunu havaya kaldırmış ve elinde 10 cm. uzunluğunda bir lobut tutar. Sol kolu ise vücuduna paralel olarak aşağı sarkmış, elinde aslan postu tutmaktadır.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi’ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: F. Eray Dökü, “2017 Uylupınar Yüzey Araştırmaları”, baskıda.

Kat. No. 126 Halı Kaya Tepesi Herakles Kabartması

Buluntu Yeri: Burdur ili, Aşağı Müslimler köyü, Örenler mevkinin 600 m. güneybatısında, Zeynepbelen ya da Zeynepölen mevkinin 350 m. kadar güneydoğusunda, Halı Kaya Tepesi'nin doruklarında, batıya bakan yüzünde konumlanmaktadır. Yarışlı Gölü'nün kuzeydoğusundaki Tymbrianassos antik kentinin neredeyse yarım kilometre güneybatısında bulunur. Kabartmanın karşısında ve tepeye çıkarken, solda, iki stel yuvası vardır. Çevrede

Roma Dönemi yerleşmesine ait son derece nitelikli seramikler görülmektedir. Tepe'nin en üst kesiminde, ana kaya üzerinde kademeli olarak kesilmiş bir kutsal alan, karşısındaki kayalıkta da açılmış stel yuvaları görülmüştür. Araştırmacılar Örenler mevkinde bir kutsal alan bulunduğunu düşünmektedir.

Tanım: Kabartma iki yanda bulunan sütunların üzerindeki başlıkların taşıdığı kemerli naiskos biçiminde verilmiş bir nişin içinde bulunmaktadır. Kabartmanın bazı bölümlerinde tahribat görülür. Figürün sağ omzu ile sütunun arasında kalan boşlukta yazıt bulunmaktadır. Kabartmanın yüksekliği 139 cm. genişliği 91 cm.'dir. Yazıtta bulunan harflerin yüksekliği ise 3,5- 4 cm. arasında değişmektedir. Ayakta, cepheden ve çıplak betimlenmiş olan iri yapılı figür bir seki üzerine basmaktadır. Figür sağ elinde aşağı doğru tuttuğu lobuttan güç almaktadır. Sol elinde ise çok net görünmemekle beraber bir aslan postu taşımaktadır. Figürün biraz üstünde, başında tacı bulunan ve şehir tanrıçası Tykhe olduğu düşünülen bir büst bulunmaktadır.

Yazıt: Ἀρ[τ]ε[μ]ίδωρ[ο]ς

Ἀττάλου καὶ

Τατα[.]

ΔΟΝΑΕΗΘΙΗ

. AN.

. ΑΣ. . AN

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: Mehmet Özsait ve Nesrin Özsait, “2009 Yılı Isparta ve Burdur Yüzey Araştırmaları”, 23. *AST*, C. 2, 2010, s. 45.

Mehmet Özsait, “Isparta ve Burdur 2009 Yılı Yüzey Araştırmaları / Surveys in Isparta and Burdur in 2009”, *ANMED*, S. 8, 2010, s. 127-135.

Tarkan Kahya, “Düver- Yarım Ada Kaya Kabartmaları”, *Cedrus The Journal of MCRI*, S. 3, 2015, s. 129 - 139.

Guy Labarre, vd., “D’Askania à Aulutrene. Nouvelles inscriptions et monuments de Pisidie.” *Anatolia Antiqua*, XIX, 2011, s. 113 - 147.

T.C. Burdur Valiliği, (2017), *Kültür Envanteri Ek Kitabı*, s. 81.

Kat. No. 127 Yuvalak Köyü Zeus?/Herakles? Kabartması

Buluntu Yeri: Burdur ili, Tefenni ilçesi, Yuvalak köyünün hemen üstündeki su deposunun 20 m. kadar altında kuzeye bakar vaziyette konumlanmaktadır. Kabartmanın bulunduğu konumun yakınlarında yerleşime dair izler, yoğun olarak izlenen Roma Dönemi seramikleri ve yine Roma mezarlarına rastlanılmıştır.

Tanım: Büst şeklinde yapılmış kabartma Mehmet Özsait tarafından Herakles olarak tanımlanmıştır. Kabartma yoğun tahribata uğramıştır. Kabartma alanının dışında bir çerçeve bulunmamaktadır. Kabartmanın yüksekliği 52 cm., genişliği 47 cm.’dir. Kabartmanın büst olarak betimlenmesi nedeniyle gövdesinden aşağısı bulunmamaktadır. Figürün çok fazla aşınmış olmasına rağmen figürün kabarık saçları ve sakalları açıkça görülmektedir. Olgun bir yüze, kaslı bir yapıya sahiptir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi’ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: Mehmet Özsait, “2004 Yılı Burdur İli Yüzey Araştırmaları” 23. *AST*, S. 2, 2005, s. 261.

Guy Labarre - Mehmet Özsait - Nesrin Özsait, “Les reliefs rupestre de Tefenni(Pisidie)”, *Anatolia Antiqua*, XIV, 2006, s. 109.

F. Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2015 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması” 34. *AST*, S. 2, 2016, s. 646.

Kat. No. 128 Gürleyik Mevki Theoi Dikaioi Kabartması

Buluntu Yeri: Burdur ili, Çavdır ilçesi, Kozağacı köyünün batısında yer alan Gürleyik mevkinde bulunur.

Tanım: Aşınmış olan kabartmada üçgen alınlıklı bir yapının içinde yan yana ayakta duran dört figür göze çarpmaktadır. Kabartmanın alt kısmında yazıtı bulunmaktadır. Kabartmanın yüksekliği 30 cm., genişliği 40 cm., üçgen alınlığın yüksekliği 10 cm.'dir.

Yazıtın harf yüksekliği ise 3-4 cm. arasındadır. Kabartmada seyirciye göre solda, cepheden ayakta duran, başı örtülü, ayak bileğine kadar uzanan elbisesiyle bir kadın figürü bulunmaktadır. Kadının sağ kolu aşağı doğru sarkıyorken sol kol göğüs hizasında kıvrılıyor ve eliyle başını örttüğü elbise parçasını tutuyor. Kadının sağ tarafında ise aynı şekilde cepheden tasvir edilmiş tunikaya benzer bir giysi giymiş üç erkek figürü betimlenmiştir. Onların da sağ kolları aşağı doğru sarkıyor ve sol kolları göğüs hizasında kıvrılıyor ve omuz üzerinde baltaya benzeyen bir nesne tutuyorlar.

Yazıt: Αλ[]

Θεοῖς Δικαί[οις εὖ]-

Χήν. (Αλ--- bir yeminin yerine getirilmesi için Adil Tanrılara ----)

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: Thomas Corsten, *Die Inschriften von Kibyra I*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 2002, s. 123 - 124.

Kat. No. 129 İnönü Mevki Theoi Dikaioi/ Theoi Agrioi Kabartması

Buluntu Yeri: Burdur ili, Çavdır ilçesi, Kızıllar köyü,

Yazır Gölü'nün güneyinde kalan İnönü mevkinde bulunmaktadır. Kabartmaların güneybatı

istikametinde, Yazır Gölü'ne doğru mekanlar ve blok taşlar görülmektedir. Ayrıca etrafta Roma Dönemi'ne

tarihlenen yoğun miktarda seramiklere, lahit kapaklarına ve lahit teknelerine de rastlanılmıştır.

Tanım: Yazır Gölü'ne bakar pozisyonda kireçtaşı ana kaya üzerine işlenmiş, stel kabartmasının 50 cm altında, dikdörtgen bir panel içerisinde üç figür yer almaktadır. Kabartmalara kimyasal müdahale edildiği gözlemlenmektedir. Kabartmadaki figürler 40x30 cm'lik bir alan içerisine işlenmiştir. Kabartmada yan yana, ayakta duran ve cepheden verilmiş üç erkek ve erkeklerin sağında bulunan bir kadın figürü betimlenmiştir. Figürler yoğun hasar görmüştür. Bu nedenle ikonografileri tam seçilememektedir. Buna rağmen erkek figürlerinin dizlerine kadar uzanan bir askeri kıyafet giydikleri açıktır. Hepsi de sol kollarını göğüs üzerinde dirsekten kıvrımış ve sağ omuzlarının üzerinde bir obje (muhtemelen çift taraflı balta) taşımaktadırlar. Sağ kolları ise olasılıkla vücutlarına paralel bir şekilde aşağı doğru sallanmaktadır. Ayakları ise neredeyse yok olmuş, ne giydikleri belli olmamaktadır. Kadın figür ise tamamen aşınmıştır. Ancak onunda uzun bir elbise giydiği ve başının örtülü olduğu görülür. Figürün bölge de sıkça rastlanan ana tanrıça figürü ile özdeşleştiği düşünülmektedir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: F.Eray Dökü, "2017 Uylupınar Yüzey Araştırmaları", baskıda.

Kat. No. 130 Çakıryurdu Mevki Theoi Dikaioi/
Theoi Agrioi Kabartması-I

Buluntu Yeri: Burdur ili, Çavdır ilçesi; Anbarcık köyü, Yazır Gölü'nün kuzeyinde, Çakıryurdu mevkinde bulunur. Çakıryurdu mevkinin merkezinde göle bakar konumda Roma Dönemi'ne tarihlendiği düşünülen mekanlar tespit edilmiştir.

Alanda yoğun miktarda seramik ve kiremit parçalarına rastlanmıştır. Ayrıca bu alanda işlik taşı olarak kullanılan bir pres taşı belgelenmiştir. Ayrıca Çakıryurdu mevkinde bulunan mekanların 10m kuzeybatısında kabartmanın üst kodunda göle bakar pozisyonda khamasorion tespit edilmiştir.

Tanım: Aynı kayalık üzerinde iki adet üstte, bir adet altta olmak üzere toplamda üç adet aynı ikonografili kabartmaya rastlanmıştır. Dikdörtgen çerçevenin üst çizgisinin üzerinde alınlık içinde iki satır yazı izlenmektedir. Kabartmanın izleyiciye göre sol üst köşesi kırılmıştır. Bu nedenle yazıtın tamamına yakını yok olmuştur. Ayrıca yine

izleyiciye göre en solda bulunan figürün belinden üstü aşınma nedeniyle neredeyse yok olmuştur. Kabartmanın yüksekliği 35 cm., genişliği 29 cm.'dir. Yazıtın harf yüksekliği yaklaşık 3 cm.'dir. Kabartmada bir çerçeve içerisinde yanyana üç yetişkin erkek figürü betimlenmiştir. Figürler diz üzerinde biten askeri kıyafet ve üzerinde bir kemer ile tasvir edilmiştir. Her birinin arkasında khlamysi bulunmaktadır. Her figürün sol elinde, sol omuzlarına yaslanan çift taraflı balta yer almaktadır. Sağ kolları ise vücutlarına paralel olarak aşağıya doğru sarkıtılmıştır. Sağ ellerinde de bir şey tutuyor olmaları ancak yoğun aşınmadan dolayı net bir şey söylemek mümkün değildir. Çerçeve sınırının dışına taşan alanda belirlenemeyen bir motif bulunmaktadır.

Yazıt: Yazıttaki harfler net olarak seçilememektedir.

]O[

]HN[

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne (muhtemelen MS 3. yüzyıl.) tarihlenmektedir.

Kaynakça: Thomas Corsten, *Die Inschriften von Kibyra I*, Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn, 2002, s.128.

F.Eray Dökü, "2017 Uylupınar Yüzey Araştırmaları", baskıda.

Kat. No. 131 Çakıryurdu Mevki Theoi Dikaioi/ Theoi Agrioi Kabartması-II

Buluntu Yeri: **Kat. No. 130** ile aynı kayalık üzerinde yer alır.

Tanım: Dikdörtgen bir çerçeve içine yapılmış kabartmanın üçgen bir alınlığının olup olmadığı görülememektedir.

Kabartmanın yüzeyi oldukça aşınmıştır. Bu

nedenle figürlerdeki detaylar tam anlamıyla seçilememektedir. Kabartmanın yüksekliği 30 cm., genişliği 35 cm.'dir. Kabartma duruş, ikonografi ve figürlerin kıyafetleri bakımından **Kat. No. 130**'a benzemektedir. Ancak burada çerçevenin dışında bir figür yoktur aksine seyirciye göre en sağda yer alan figür yarımdır. Bunun nedeni ise figürün çerçeve içine sığmamış olmasıdır. Bir bakıma kabartma yarım bırakılmış diyebiliriz.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir (MS 3. yüzyıl.).

Kaynakça: F.Eray Dökü, “2017 Uylupınar Yüzey Araştırmaları”, baskıda.

Kat. No. 132 Çakıryurdu Mevki Theoi Dikaioi/ Theoi Agrioi Kabartması-III

Buluntu Yeri: Kat. No. 130 ile aynı kayalık üzerinde yer alır.

Tanım: Kabartma dikdörtgen bir çerçeve içine yapılmıştır. Kaya yüzeyi oldukça aşınmış ve tahrip olmuştur. Bu nedenle kabartma kayayla aynı seviyeye ulaşmıştır.

Ayrıntılar yok denecek kadar azdır. Kabartmanın yüksekliği 35 cm., genişliği 27 cm.’dir. Kabartma duruş, ikonografi ve figürlerin kıyafetleri bakımından **Kat. No. 131’e** benzemektedir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi’ne tarihlenmektedir. (MS 3. yüzyıl.).

Kaynakça: F.Eray Dökü, “2017 Uylupınar Yüzey Araştırmaları”, baskıda.

Kat. No. 133 İnönü Mevki Theoi Dikaioi/ Theoi Agrioi Kabartması-I

Buluntu Yeri: Burdur ili, Yazır Gölü çevresinde İnönü mevki olarak adlandırılan tepelik alanın doğu yamacında anakaya üzerine işlenmiş kabartmalar yer almaktadır. Kabartmaların güneybatı istikametinde, Yazır gölüne doğru mekanlar ve blok taşlar

görülmektedir. Ayrıca etrafta Roma Dönemi’ne tarihlenen yoğun miktarda seramiklere, lahit kapaklarına ve lahit teknelerine de rastlanılmıştır.

Tanım: Bir ana kaya üzerinde yan yana toplam üç adet aynı betimli kabartma yer almaktadır. Ancak M. Özsait 2006 yılında bir kabartma daha olduğunu ve alanda toplam dört adet kabartma bulunduğunu söylemiştir. Bu kabartmalarda dikdörtgen bir panel içerisinde, cepheden verilmiş, giysili üç erkek figürü yer almaktadır. Sol tarafta bulunan kabartmada (**Kat. No. 133**) ileri derecede aşınmaya sahip olan figürlerin tümü

birbiriyle aynı temsil tarzına sahip olduğu gözlenmektedir. Kabartma 40 x 50 cm. ölçülerindeki bir panel içerisine yapılmıştır. Kabartmada cepheden verilmiş üç adet figür yan yana sıralanmıştır. Figürlerin üçünün de yoğun aşınmadan dolayı yüzleri belli olmamaktadır, üç figürün de üzerinde dizde sonlanan, bele kemerle bağlanmış bir tunik ve üzerinde khlamys taşıdıkları görülmektedir. Sağ elleri gövdeye yaslı, sol elleri dirsekten kırılmak suretiyle sol omuzlarına yaslanan çift ağızlı balta taşımaktadırlar. Yoğun aşınmadan dolayı ayaklarında ne olduğu belli olmamaktadır.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: Mehmet Özsait, “2006 Yılı Burdur ve Isparta İlleri Yüzey Araştırmaları”, 25. AST, C. 2, 2007, s. 312.

F.Eray Dökü, “2017 Uylupınar Yüzey Araştırmaları”, baskıda.

Kat. No. 134 İnönü Mevki Theoi Dikaioi/ Theoi Agrioi Kabartması-II

Buluntu Yeri: **Kat. No. 133** ile aynı kayalık üzerinde yer alır.

Tanımı: Tanımı **Kat. No. 133**'de ayrıntılı olarak verilmiştir. Ancak bu kabartmada figürler daha belli olmakla beraber diğeri kadar tahribata uğramamıştır. Kabartma 38 x 35 cm. ölçülerindeki bir panel içerisine yapılmıştır. Figür uzunlukları ise 31 cm'dir. Kabartmanın ikonografisi **Kat. No. 132** ile aynı olmakla beraber burada ortadaki figürün taşıdığı çift ağızlı balta net olarak görülmektedir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: Mehmet Özsait, “2006 Yılı Burdur ve Isparta İlleri Yüzey Araştırmaları”, 25. AST, C. 2, 2007, s. 312.

F. Eray Dökü, “2017 Uylupınar Yüzey Araştırmaları”, baskıda.

Kat. No. 135 İnönü Mevki Theoi Dikaioi/ Theoi Agrioi Kabartması-III

Buluntu Yeri: **Kat. No. 133** ile aynı kayalık üzerinde yer alır.

Tanım: Tanım **Kat. No. 133'** de ayrıntılı olarak verilmiştir. Ortada bulunan figürün başının kırık olması haricinde diğer kabartmalara göre daha iyi korunmuştur. Kabartma 38 x 35 cm. ölçülerindeki bir panel içerisine yapılmıştır. **Kat No. 134'** ün yanında bulunan kabartmada cepheden tasvir edilmiş 3 yetişkin erkek figürü gözlenmektedir. Dizde sonlanan, bele kemer ile bağlanmış tunik taşıyan figürlerin göğüs kısmında 'U' formunda işlevi belirsiz giysi parçası taşıdıkları izlenmektedir. Sol ellerinde dirsekten kırılmak suretiyle yukarı kaldırmış oldukları incelenmektedir. Fakat ellerinde taşıdıkları bir nesnenin olup olmadığı belirsizdir. Gövde boyunca aşağı inen sağ elde ip tuttukları, bu ipin figür ayakları hizasında oturur pozisyonda köpeklere bağlı olduğu görülmektedir. Ortadaki figürün baş kısmının bütünüyle kırık olduğu, figürlerde ileri derecede aşınmaya uğradığı gözlemlenmektedir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: Mehmet Özsaıt, "2006 Yılı Burdur ve Isparta İlleri Yüzey Araştırmaları", 25. AST, C. 2, 2007, s. 312.

F. Eray Dökü, "2017 Uylupınar Yüzey Araştırmaları", baskıda.

Kat. No. 136 Dülberler Mevki Theoi Dikaioi/ Theoi Agrioi Kabartması-I

Buluntu Yeri: Burdur ili, Çavdır ilçesi, Anbarcık köyünün kuzeydoğusunda bulunan Dülberler mevkide konumlanmaktadır. Aynı kayalık üzerinde iki adet kabartma bulunur. Kabartmalar kuzeybatı yönüne doğru bakmaktadır.

Kabartmaların güney kısmında bulunan yükselti üzerinde blok taşlardan oluşan mekan izlerine, çatı kiremitlerine ve seramik parçalarına rastlanmıştır.

Tanım: Kabartmada 40x37 cm. ölçülerindeki 6 cm. kalınlığındaki dikdörtgen bir panel içerisinde, cepheden verilmiş, giysili yan yana üç erkek figürü yer almaktadır. Oldukça iyi korunan kabartmada ayrıntılar çok net bir biçimde görülmektedir.

Ortalama ölçüleri 26x10 cm. olan askeri giyimli figürlerin omuzlarından göğüsleri üzerine kadar uzanan khlamysleri görülür. Sağ kollarını omuz hizasında kaldırmış ve sırtlarında çift başlı balta tutarken, sol kollarını da bellerinde takılı olan kemere doğru yöneltmiş ve sol elleriyle bu kemerin üzerindeki kamayı kavramışlardır. Yüz detayları kaybolmuştur.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: F. Eray Dökü, "2018 Uylupınar Yüzey Araştırmaları", baskıda.

Kat. No. 137 Dülberler Mevki Theoi Dikaioi/
Theoi Agrioi Kabartması-II

Buluntu Yeri: **Kat. No. 136** ile aynı kayalık üzerinde, onun hemen alt kodunda konumlanmıştır.

Tanım: Kabartma 47x28 cm. ölçülerindeki 5 cm. kalınlığındaki dikdörtgen bir panel içerisine yapılmıştır. Oldukça iyi korunan

kabartmada ayrıntılar çok net bir biçimde görülmektedir. Ancak üst kodda bulunan kabartmaya göre daha detaysız işlenmiştir.

Ortalama ölçüleri 20x8 cm. olan, dizlerine kadar uzanan bir tunik giymiş, bellerinde kemer olan figürler tıpkı üst paneldekiler gibi sağ kollarını omuz hizasında kaldırmış ve sırtlarında çift başlı balta tutarken, sol kollarını onlardan farklı olarak vücutlarına paralel olarak aşağı doğru sarkıtmışlardır. Elllerinde bir şey olup olmadığı net değildir. Bacakları üst paneldeki figürlere göre daha basit ve orantısız, dizlere doğru daha şişkin formda işlenmiştir. Yüz detayları kaybolmuştur.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: F. Eray Dökü, “2018 Uylupınar Yüzey Araştırmaları”, baskıda.

Kat. No. 138 Soğulgan Tepesi Theoi Dikaioi/
Theoi Agrioi Kabartması

Buluntu Yeri: Burdur ili, Çavdır ilçesi, Anbarcık köyündeki Ovacık mevkinde bulunan Soğulgan Tepesi’nin alt kodlarında konumlanmaktadır.

Soğulgan Tepesi’nde mimari parçalara, lahit kapaklarına, lahit teknelerine ve khamasorion mezarlara rastlanmıştır.

Tanım: Kabartma 34x43 cm. ölçülerindeki dikdörtgen bir çerçeve içerisine yapılmıştır.

Bulunduğu kaya oldukça tahribata uğramış, kabartmanın üzeri kabuklanmış ve figürler aşınmıştır.

Kabartmada ortalama 30x9 cm. ölçülerinde yanyana, ayakta ve cepheden betimlenmiş, askeri giyimli üç adet erkek figür bulunur. Aşınmalardan dolayı detaylar kaybolmuştur ancak figürlerin sağ kollarını omuzdan arkaya doğru götürmüş ve ellerinde çift başlı balta tuttukları görülür. Sol kolları ise vücuda paralel olarak aşağı doğru sarmaktadır.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi’ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: F.Eray Dökü, “2017 Uylupınar Yüzey Araştırmaları”, baskıda.

Kat. No. 139 Eleyir Mevki Theoi Dikaioi/
Theoi Agrioi Kabartması

Buluntu Yeri: Burdur ili, Çavdır ilçesi, Kızıllar köyü yaylasının güneyinde, Eleyir mevkindeki kayalık alanda bulunan Dioskurlar ve Tanrıça kabartmalarının batısındaki kayalık alanda, güneye bakar pozisyonunda konumlanmıştır.

Tanım: 40x26 cm. ölçülerindeki dikdörtgen bir panel içine işlenmiş olan kabartmada ortalama 13x24 cm. ölçülerinde, yanyana, ayakta ve cepheden betimlenmiş erkek figürler bulunur. Üzerinde küçük kırıkların izlendiği kabartmada ayrıntılar oldukça bellidir. Askeri giyimli figürlerin omuzlarından göğüsleri üzerine kadar uzanan khlamysleri ve bellerinde kemerleri görülür. Sol kollarını omuz hizasında kaldırmış ve sırtlarında çift başlı balta tutarken, sağ kollarını vücutlarına paralel olarak aşağı doğru sarkıtmışlardır. Başlarında bir başlık bulunan figürlerin çeneye doğru sivrilen yüzleri, büyük yuvarlak gözleri vardır.

Kabartma panelinin üst kısmında küçük bir işaret daha bulunur ancak ne olduğu anlaşılamamıştır.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi' ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: Mehmet Özsaıt, “2006 Yılı Burdur ve Isparta İlleri Yüzey Araştırmaları”, 25. AST, C.2, 2007, s. 312.

F.Eray Dökü, “2018 Uylupınar Yüzey Araştırmaları”, baskıda.

Kat. No. 140 Deliğin Yanı Mevki Theoi Dikaioi/ Theoi Agrioi Kabartması-I

Buluntu Yeri: Burdur ili, Çavdır ilçesinin 15 km. güneydoğusunda Yazır Gölü'nün 400 m. kuzeybatısında, Bozdağ'ın 300 m. batısında, Deliğin Yanı mevkinde aynı kayalık üzerinde 4 adet kabartma bulunmaktadır.

Kabartmalar Yazır Gölü'ne doğru bakmaktadır. Kabartmanın bulunduğu alanın hemen önünde taş örgü mekan izleri görülür. Hemen sol tarafındaki kayalık alanda ise Artemis Lagbene kabartması bulunur.

Tanım: Alanda seyirciye göre en sağında kalan kabartma 52x32 cm. ölçülerinde dikdörtgen bir panel içerisine yapılmış yan yana 3 erkek figürden oluşmaktadır. Kabartmanın bulunduğu kayalık oldukça aşınmış ve üzeri kabuklanmıştır. Ayrıntılar kaybolmuş olsa da figürlerin hareketleri belli olmaktadır.

Kabartmada yan yana dizilmiş, cepheden ve ayakta betimlenen, ortalama 30x 11 cm. ölçülerindeki 3 adet askeri giyimli figür görülür. Her figürün sol elinde, sol omuzlarına yaslanan çift taraflı balta yer almaktadır. Sağ kolları ise vücutlarına paralel olarak aşağıya doğru sarkıtılmış ve sağ ayaklarının yanında duran 9x4.5 cm. ölçülerindeki köpeğin bağlı olduğu ipi tutmaktadır.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi' ne tarihlenmektedir.

Kaynak: Mehmet Özsait, "2006 Yılı Burdur ve Isparta İlleri Yüzey Araştırmaları", 25. AST, C.2, 2007, s. 312.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri Burdur İlçeler*, s. 248.

F.Eray Dökü, "2018 Uylupınar Yüzey Araştırmaları", baskıda.

Kat. No. 141 Deliğin Yanı Mevki Theoi Dikaioi/ Theoi Agrioi Kabartması-II|

Buluntu Yeri: Kat. No. 140'ın seyirciye göre sol tarafında kalmaktadır.

Tanım: Kabartma 36x32 cm. ölçülerinde dikdörtgen bir panel içerisine yapılmış yan yana 3 erkek figürden oluşmaktadır. Kabartmada bulunan figürler aşınmış ve kayanın üzeri oldukça yoğun bir şekilde kabuklanmıştır. Ayrıntılar kaybolmuştur.

Kabartmada yan yana dizilmiş cepheden ve ayakta betimlenen, ortalama 31x 10 cm. ölçülerindeki 3 adet askeri giyimli figür görülür. Her figürün sol elinde, sol omuzlarına yaslanan çift taraflı balta yer almaktadır. Sağ kolları ise vücutlarına paralel olarak aşağıya doğru sarkıtılmıştır. Bu kabartmada köpek izine rastlanılmamıştır.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi' ne tarihlenmektedir.

Kaynak: Mehmet Özsait, "2006 Yılı Burdur ve Isparta İlleri Yüzey Araştırmaları", 25. AST, C.2, 2007, s. 312.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri Burdur İlçeler*, s. 248.

F.Eray Dökü, "2018 Uylupınar Yüzey Araştırmaları", baskıda.

Kat. No. 142 Deliğin Yanı Mevki Theoi Dikaioi/ Theoi Agrioi Kabartması-III

Buluntu Yeri: Kat. No. 141'in seyirciye göre sol tarafında kalmaktadır.

Tanım: Kabartma 49x45 cm. ölçülerinde dikdörtgen bir panel içerisine yapılmış yan yana 3 erkek figürden oluşmaktadır. Kabartmanın içinde bulunduğu panel aşınmış şekli kaybomuştur. Kayanın üzeri oldukça yoğun bir şekilde kabuklanmıştır.

Ayrıntılar kaybolmuştur. Ortada bulunan figürün yüzünün bir kısmı kırılmıştır.

Diğerlerine göre oldukça büyük işlenmiş olan kabartmada yan yana dizilmiş cepheden ve ayakta betimlenen, ortalama 43x15 cm. ölçülerindeki 3 adet askeri giyimli figür görülür. Figürlerin üzerinde göğüse kadar uzanan khlamys ve başlarında ise olasılıkla bir başlık bulunur. Oval formda yüze sahip olan figürlerin göz ve dudakları ise yuvarlaktır. Her figürün sol elinde, sol omuzlarına yaslanan çift taraflı balta yer almaktadır. Sağ kolları ise vücutlarına paralel olarak aşağıya doğru sarkıtılmıştır. Bu kabartmada köpek izine rastlanılmamıştır.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi' ne tarihlenmektedir.

Kaynak: Mehmet Özseit, "2006 Yılı Burdur ve Isparta İlleri Yüzey Araştırmaları", 25. AST, C.2, 2007, s. 312.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri Burdur İlçeler*, s. 248.

F.Eray Dökü, "2018 Uylupınar Yüzey Araştırmaları", baskıda.

Kat. No. 143 Deliğin Yanı Mevki Theoi Dikaioi/ Theoi Agrioi Kabartması-IV

Buluntu Yeri: Kat. No. 142'nin seyirciye göre sol tarafında kalmaktadır.

Tanım: Kabartma 35x26 cm. ölçülerinde dikdörtgen bir panel içerisine yapılmış yan yana 3

erkek figürden oluşmaktadır. Kabartmanın içinde bulunduğu panel aşınmış şekli kaybolmuştur. Kayanın üzeri oldukça yoğun bir şekilde kabuklanmıştır. Ayrıntılar kaybolmuştur.

Kabartmada yan yana dizilmiş cepheden ve ayakta betimlenen, ortalama 26x10 cm. ölçülerindeki 3 adet askeri giyimli figür görülür. Figürlerin başları vücutlarına oranla biraz daha büyük kalmıştır. Her figürün sol elinde, sol omuzlarına yaslanan çift taraflı balta yer almaktadır. Sağ kolları ise vücutlarına paralel olarak aşağıya doğru sarkıtılmıştır. Bu kabartmada köpek izine rastlanılmamıştır.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi' ne tarihlenmektedir.

Kaynak: Mehmet Özsait, “2006 Yılı Burdur ve Isparta İlleri Yüzey Araştırmaları”, 25. AST, C.2, 2007, s. 312.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri Burdur İlçeler*, s. 248.

F.Eray Dökü, “2018 Uylupınar Yüzey Araştırmaları”, baskıda.

Kat. No. 144 Yıkıklık Mevki Tanrıça Kabartması

Buluntu Yeri: Burdur ili, Çavdır ilçesi, Karaköy’ de bulunan Yıkıklık mevkide konumlanmıştır. Kabartma güneye doğru bakmaktadır. Alt kodunda ise Zeus’un büst kabartması bulunur.

Tanım: Kabartmanın bulunduğu kayalık yuvarlak formda oyulmuş ve figür, yaklaşık 40x30 cm. ölçülerinde bir yüksek kabartma büst olarak yapılmıştır. Figürün başı kırık ve eksiktir. Buna rağmen kulak hizasında toplanmış saçları ve başındaki örtüsü belli olmaktadır. Göğsünün üzerinde ise kıyafetinin kıvrımları izlenir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: F.Eray Dökü, “2018 Uylupınar Yüzey Araştırmaları”, baskıda.

Kat. No. 145 Çaltepe Köyü Meter Kadmene Kabartması

Buluntu Yeri: Burdur ili, Yeşilova ve Karamanlı ilçeleri arasında, Yeşilova'ya bağlı Çaltepe köyünün üstündeki yükseklikte bulunmaktadır. Çaltepe köyünün üstündeki yükseklikte antik dönem doruk savunmasına

dair izler bulunmuştur. Burada aynı zamanda daha önceden de bilinen bir Kybele sunağı da bulunur. Araştırmacılar bu bilgiler doğrultusunda buranın Roma İmparatorluk Dönemi'ne ait bir çoban çiftliği olabileceğini söylemişlerdir. Söz konusu ana tanrıça kaya kabartması da burada yer almaktadır.

Tanım: İki yanında hayvanlarıyla, sağ tarafta bir tanrı kabartması daha ve sol tarafta yazıtı bulunan bir kabartmadır. Yazıtından dolayı kabartmanın *Meter Kadmene*'ye ait olduğu açıktır. Kabartmanın yüksekliği 155 cm., genişliği 30cm.'dir. Yazıtın harf yüksekliği ise 3-4 cm. arası değişmektedir. İki yanda yuvarlak sütunlu ve konik sütun başlıklarının taşıdığı üçgen alınlıklı tapınak formun içerisinde, kolçakları görülen bir taht üzerinde oturur vaziyette giyimli, başı örtülü bir tanrıça kabartması görülür. Tanrıçanın kolları kolçaklara doğru uzanmış ve ayaklarıyla bir seki üzerine basmaktadır. Mimarinin alınlığında merkezde bir boğa başı bulunurken, bu mimari betim çerçevesinin yanında sol üst köşesinde üst gövdesi çıplak? Bir erkek büstü bulunmaktadır. Kabartmanın izleyiciye göre sağ yanında tanrıçanın bulunduğu naiskosa doğru ilerleyen vahşi bir hayvan figürü yer alırken, sol tarafta ise karşılıklı birbirine bakan ve olasılıkla sağ taraftaki hayvanla aynı olan iki hayvan figürü daha yer almaktadır. Araştırmacılar bu hayvanın aslan olduğunu söyler. Tahtta oturan Kybele kabartmasının seyirciye göre hemen sağ tarafında ise ikinci bir kabartmada yer almaktadır. Bu kabartmada ise ayakta betimlenen bir erkek figür bulunmaktadır. Figür diğerinden farklı olarak burada sağa doğru, profilden betimlenmiştir. Üzerinde ayaklarına kadar uzanan kaba bir elbise, elinde ise bir uzun bir sopa vardır. Tanrının hemen önünde ona doğru yürüyen aslan figürü bulunmaktadır. Olasılıkla bu sahne bir av sahnesi olmalıdır.

Yazıt: Τέρω(ν) Ἐρμούᾱ

Μητρὶ Καδμὺν ἡ-
νῆ εὐχῆν

(Hermogas'ın oğlu Hieron Meter Kadmene'ye adadı.)

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne aittir.

Kaynakça: Nicolas P. Milner, “An Epigraphical Survey in The Kibyra-Olbasa Region Conducted By A. S. Hall”, *The British in Institute of Archeology at Ankara Monograph*, S. 24, 1998, s. 56.

Thomas Corsten ve Oliver Hüllden, “Forschungen in der Kibyris im Jahre 2012”, *31. AST*, C. 2, s. 272.

Kat. No. 146 İnönü Mevki Artemis Lagbene Kabartması

Buluntu Yeri: Burdur ili, Yazır yaylasında bulunan İnönü mevkinin tepelik alanda, güneydoğu istikametine bakar pozisyonda olan kabartma görülmektedir. Kabartmanın bulunduğu konum **Kat. No. 133** ile aynıdır.

Tanım: Yarım işçilik olan kabartmada doğa ve insan tahribatı incelenmektedir. Kimyasal müdahaleye maruz kaldığı görülmektedir. Kabartma 58x26 cm. uzunluklarında ki panelin 30 cm'lik alanına işlenmiştir. İzleyiciye göre sağ taraftaki figürün başı, yüzü ve giysisi net olarak seçilememektedir. Ancak figürün giysisinin ayak bileklerinde sonlandığı, ayakta durduğu ve kollarını yana ayırarak dirsekten kırmak suretiyle ellerinin aşağıya doğru yöneldiği görülmektedir. Figürün önünde ayrıntıları izlenemeyen hayvan figürü (koç) yer almaktadır. Hayvanın arkası figüre dönük ve ileriye doğru adımlar suretinde betimlenmiştir. Olasılıkla bir kurban sahnesi motifindeki kadın ‘potnia theron’ tipolojisine uygun olduğu düşünülmektedir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: Tylor Jo Smith, “Votive Reliefs from Balboursa and Its Environs”, *Anatolian Studies*, Vol. 47, 1997, s. 9.

F.Eray Dökü, “2017 Uylupınar Yüzey Araştırmaları”, baskıda.

Kat. No. 147 Deliğın Yanı Mevki Artemis Lagbene Kabartması

Buluntu Yeri: Burdur ili, Çavdır ilçesi'nin 15 km. güneydoğusunda Yazır Gölü'nün 400 m. kuzeybatısında, Bozdağ'ın 300 m. batısında, Deliğın Yanı mevkinde bulunmaktadır.

Kabartma Yazır Gölü'ne doğru bakmaktadır. Kabartmanın bulunduğu alanın hemen önünde taş örgü mekan izleri görülür. Hemen yan tarafındaki kayalık alanda ise Theoi Dikaioi/ Theoi Agrioi kabartmaları bulunur.

Tanım: Çok çatlaklı bir kaya üzerine işlenen kabartma 38x26 cm.ölçülerinde, üzeri kemerli biten bir niş içine işlenmiştir. Kabartmadaki figürler oldukça aşınmıştır.

Kabartma sola doğru dönük bir boğa ve üzerinde oturan Tanrıça'dan oluşur. 12x23 cm. ölçülerindeki boğanın ayrıntıları çok net değildir. 25x20 cm. ölçülerindeki, ayaklarına kadar uzanan ancak ayaklarını örtmeyen uzun elbiseli Tanrıça, boğanın üzerinde ve cepheden betimlenmiştir. Tanrıça her iki kolunu da omuz hizasından yanlara doğru açmıştır. Figürlerde detaysız bir işçilik söz konusudur.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi' ne tarihlenmektedir.

Kaynak: Mehmet Özseit, "2006 Yılı Burdur ve Isparta İlleri Yüzey Araştırmaları", 25. AST, C.2, 2007, s. 312.

T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri Burdur İlçeler*, s. 248.

F.Eray Dökü, "2018 Uylupınar Yüzey Araştırmaları", baskıda.

Kat. No. 148 Kocayayla Potnia Theron Kabartması

Buluntu Yeri: Burdur ili, Gölhisar ilinin yaylası olan Kocayayla'da bulunan Doğu Kale Yerleşimi'nden (Kocayaran) ele geçmiştir. Yaylada bulunan yapı içerisinde olasılıkla kayada bir kabartma iken kayanın parçalanması sonucu dağılmış olan kaya parçalarının içinden bulunmuştur.

Tanım: Kabartma kayadan koptuğu için çerçevesi anlaşılamamaktadır. Ancak aşınmalara rağmen ikonografisi anlaşılabilir. Kabartma 20 cm. yüksekliğinde, 6 cm. kalınlığındadır. Ortada ayakta ve cepheden tasvir edilmiş tanrıçanın ayaklarına kadar uzanan elbisesinin birbirine paralel kıvrımları net olarak görülür. Tanrıça her iki yanında, yarım oturan aslanların başlarını tutmaktadır.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: F.Eray Dökü ve İsmail Baytak, “2016 Yılı Uylupınar (Erken Kibyra) Yerleşimi Yüzey Araştırması”, 35. AST, C. 1, 2017, s. 441 - 456.

Kat. No. 149 Tilki Tepe Kybele Kabartması

Buluntu Yeri: Burdur ili, Tefenni ilçesinin 2 km. batısındaki Tefenni Barajının 1 km. güneybatısındaki Tilki Tepe'nin 5 m. altında batıya bakan kısmında yer almaktadır. Kabartmanın bulunduğu alan, daha önce tespit edilmiş yerleşim izleri ve kaya kabartmalarının bulunduğu bir merkezdir.

Tanım: Yerel bir ana tanrıça formundaki kabartmanın baş kısmı daha derin oyulmuş silindirik formda yüksek kabartma ve omuzdan altı ise alçak kabartma olarak işlenmiştir. Kabartmanın yüksekliği 102 cm., genişliği 30 cm.'dir. Giysili, ayakta duran ve kollarını karın üzerinde birleştiren kadın figürü, basit ve dar bir niş içerisinde, detaysız bir kabartmadır. Yuvarlak başında hiçbir saç ve yüz detayı işlenmemiş, geniş omuzdan bele doğru daralan gövdesinin yanından aşağı doğru inen stilize verilmiş kolları karın üzerinde birleşmiştir. Giysili olduğu görülen kabartma ayaklarına kadar inen uzun bir elbise giymiştir. Belde çizgisel ve kalın bir kemer izlenir. Bel altı ise hiçbir detay izlenmediği dikdörtgen formdadır. Gövdenin altında tanrıçaya sunulan sunular için 10 cm yüksekliğinde, 12.5 cm genişliğinde, 8 cm. derinlikte bir niş açılmıştır. Nişin hemen altında gövde yine silindirik formda incelererek yaklaşık 20 cm. kayanın bitiş yerine kadar devam etmekte ve sonra kesilmektedir. Ayaklar görünmemektedir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi ve özellikle MS 2. ve 3. yüzyıla uzanabilir.

Kaynakça: Guy Labarre - Mehmet Özsait ve Nesrin Özsait, “Les Reliefs Rupestre De Tefenni(Pisidie)”, *Anatolia Antiqua*, XIV, 2006, s. 109.

Mehmet Özsait, “2005 Yılı Burdur İli Yüzey Araştırmaları”, 24. AST, C. 2, 2006, s. 466.

Kat. No. 150 Dirmil Nympheler Kabartması

Buluntu Yeri: Burdur ili, Altınyayla(Dirmil) ilçesinin yaklaşık 6 km. kuzeydoğusunda, Pazargedigi tepesinin 500 m. güneybatısında, Keçisağıldı tepesinin 500 m. kuzeyinde 500 x 1250 m. genişliğindeki düzlük bir alanda konumlanmıştır. Aynı alanda Nympheler dışında **Kat. No. 111-114** arası gösterilen Dioskurlar ve Tanrıça kabartmaları da bulunur.

Kabartmaların olduğu alanın batısında, kayalığın doğu tarafında iki yerden çıkan Kırkpınar su kaynağı vardır. Bu kaynaktan bol miktarda su çıkmaktadır. Sular bir dere şeklinde doğuya doğru akar. Kabartmalar her iki su kaynağı üzerinde kayaların doğuya bakan yüzlerinde konumlanmıştır. Kabartmaların bulunduğu konumun çevresinde Roma Dönemi yapı kalıntılarına ve nekropol izlerine rastlanılmıştır.

Tanım: Kabartma üçgen çatılı bir çerçeve içine yapılmıştır. Ancak alınlıkta kabartma bulunmaz. Figürlerin üzeri oldukça aşınmıştır. Kabartmanın yüksekliği 60 cm, Genişliği 94 cm.'dir. Kabartmada yan yana sıralanmış, cepheden betimlenmiş dokuz adet figür bulunur. Aşınmalardan dolayı detaylar yok olmuştur. Figürler ayaklarına kadar uzanan detaysız, khiton ve himation giymiştir. Seyirciye göre sol baştan üçüncü figürün başının arkasından geçen yarım ay şeklinde bir nesne bulunmaktadır. Figürler sağ kollarını göğüs hizasından kıvrımış, omuzlarına doğru kaldırmışlardır. Ancak ellerinde bir nesne olup olmadığı belli değildir. Sol kollarını ise vücutlarına paralel bir şekilde aşağı doğru

sallamışlar ellerini ise yandaki figüre doğru uzatmışlardır. Bu ellerinde bir şey olup olmadığı da net değildir.

Yazıt: Yok.

Tarih: Roma İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenmektedir.

Kaynakça: T.C. Burdur Valiliği, (2007), *Kültür Envanteri Burdur İlçeler*.

İpek Dağlı, “Nympheler ve Lykia’dan Nymphelere Adanmış Kabartmalar”, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Arkeoloji Anabilim Dalı, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul, 2011, s.160.

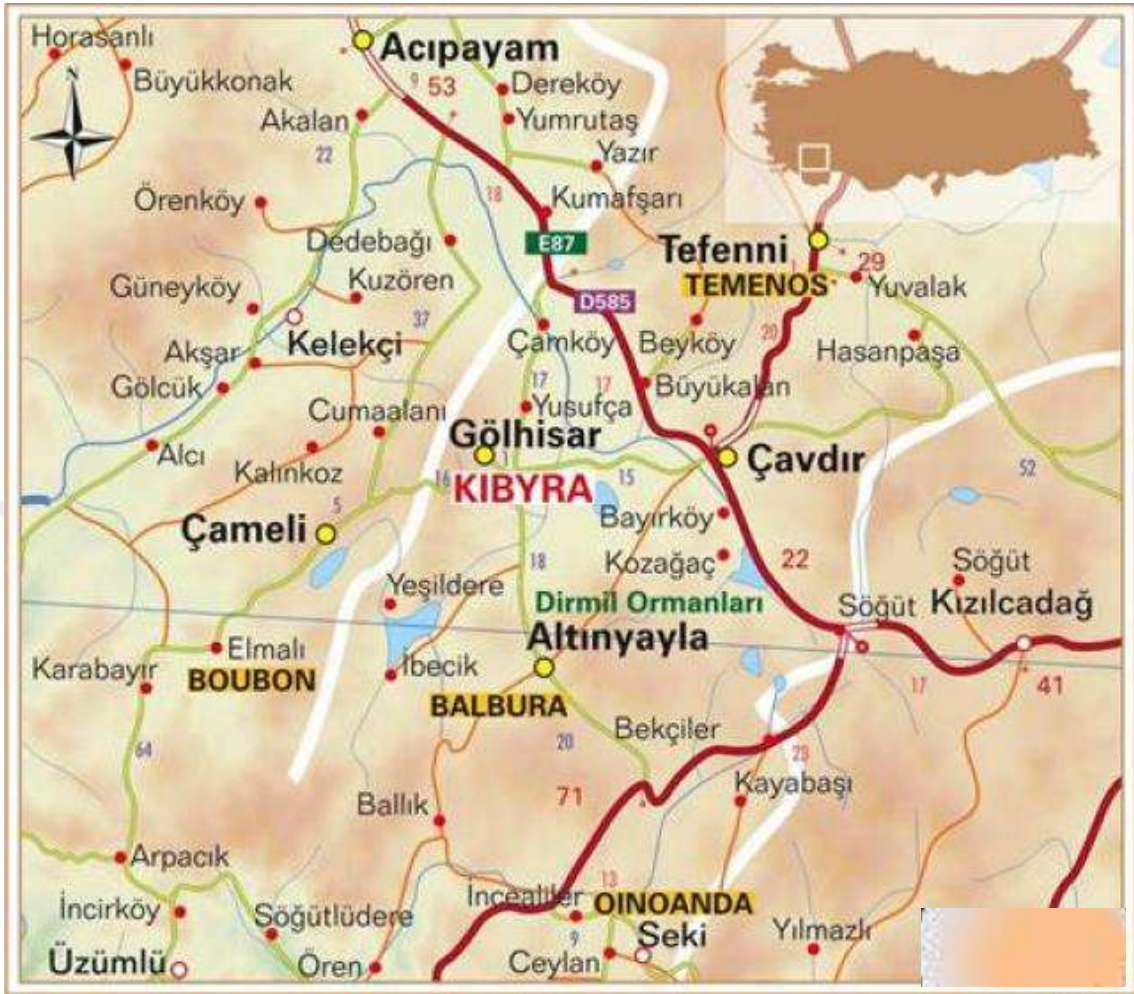

EKLER

Haritalar

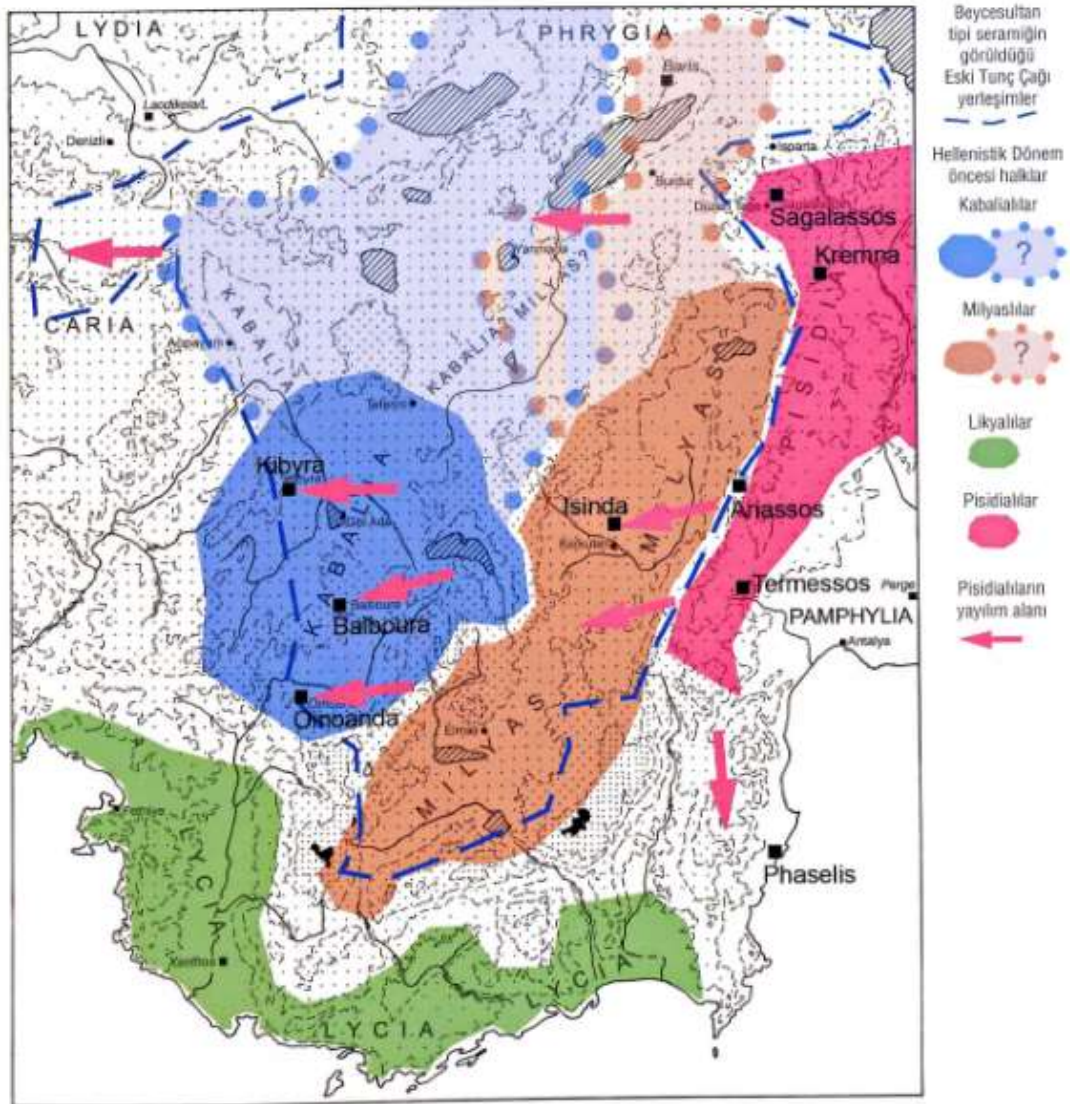

Harita 1: Kibyratis ve Çevre Bölgeleri (Barrington 2000, 65).

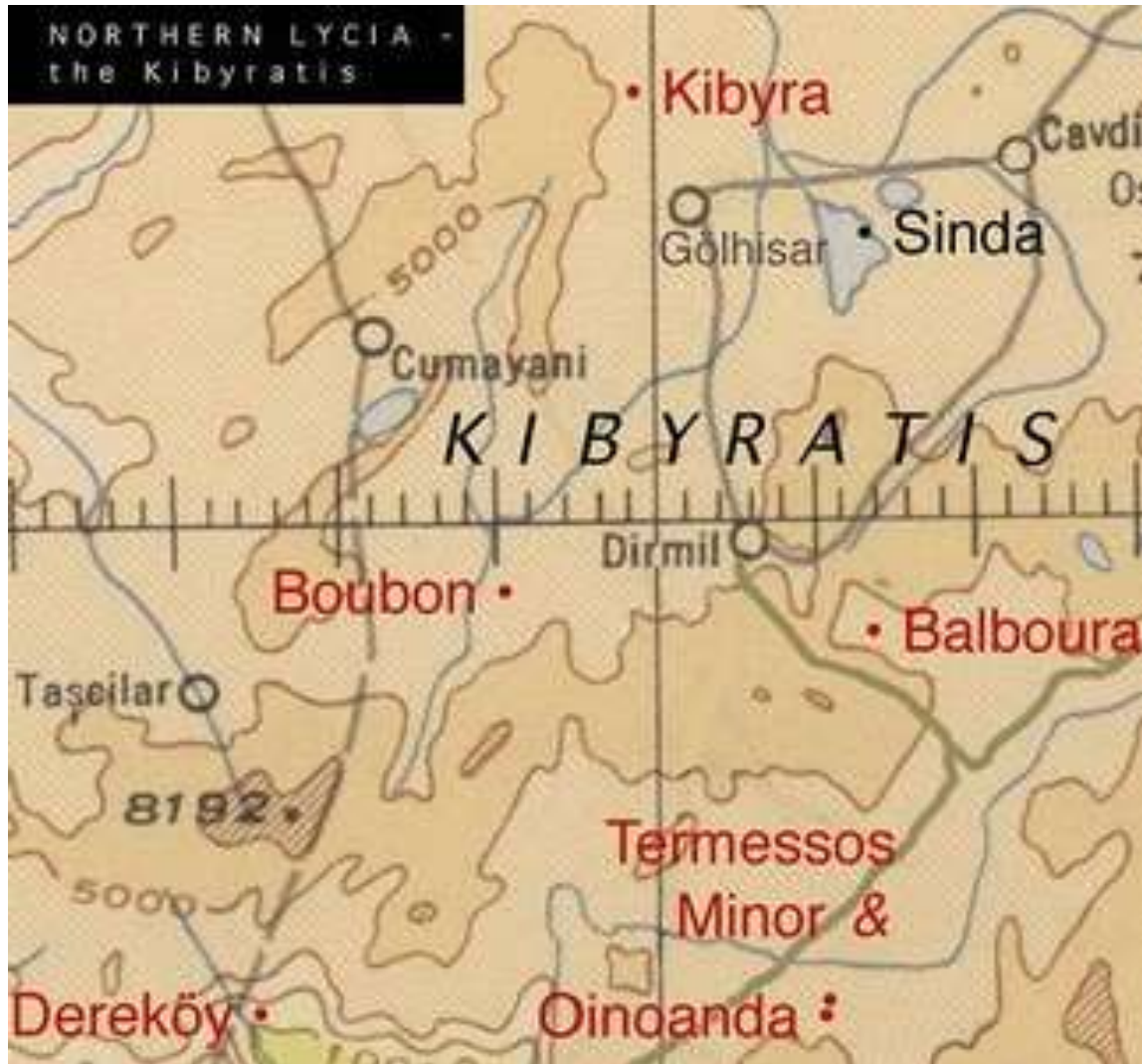

Harita 2: Kibyratis Bölgesi

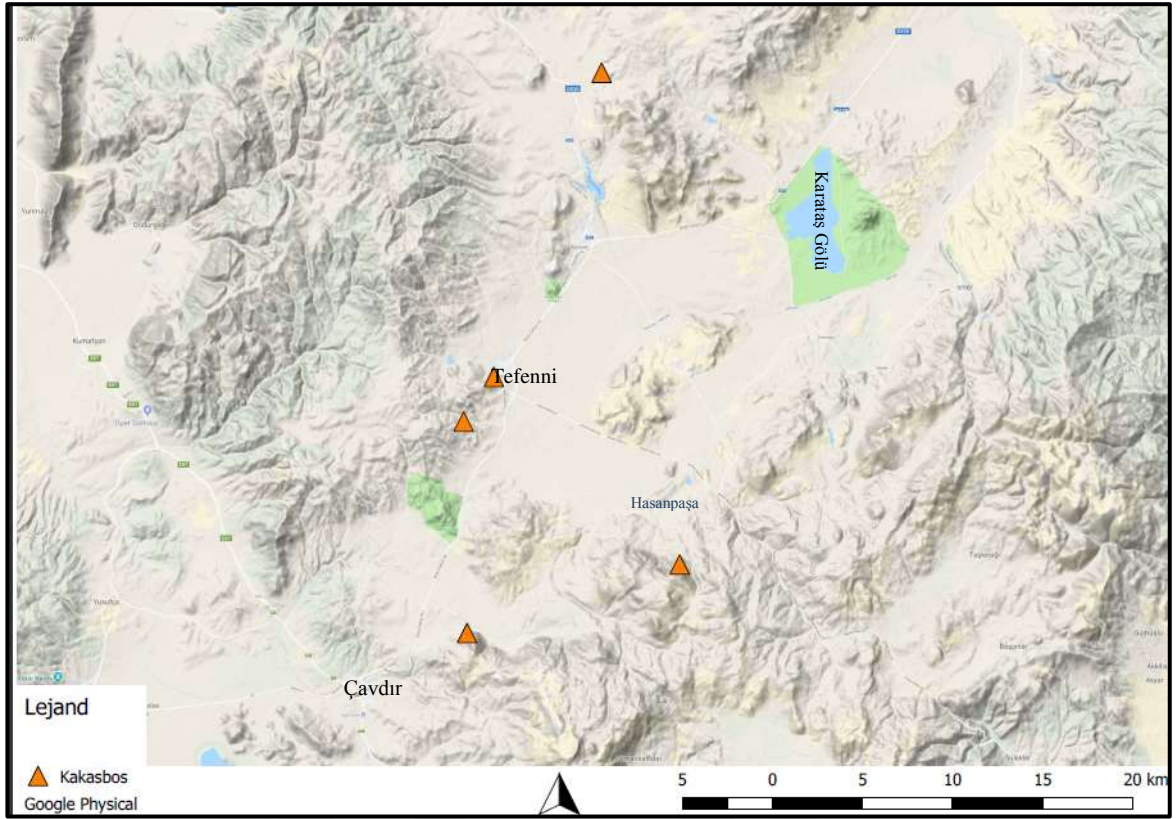
(<http://www.bakayrinti.com/haber-ilcelerimizi-tanIyalIm-burdur--golhisar-12165.html>)

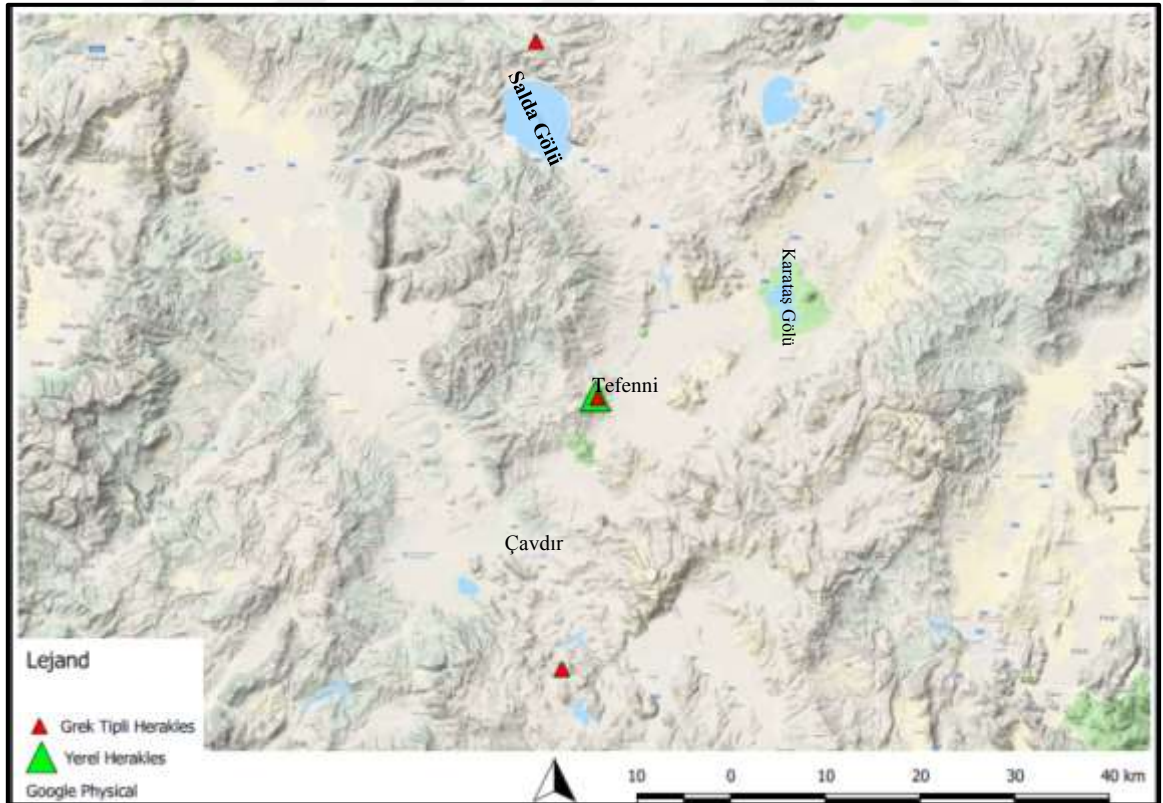
Harita 3: Kibyris Bölgesi ve Sınır Bölgeleri (Schürr, 2016: 101).

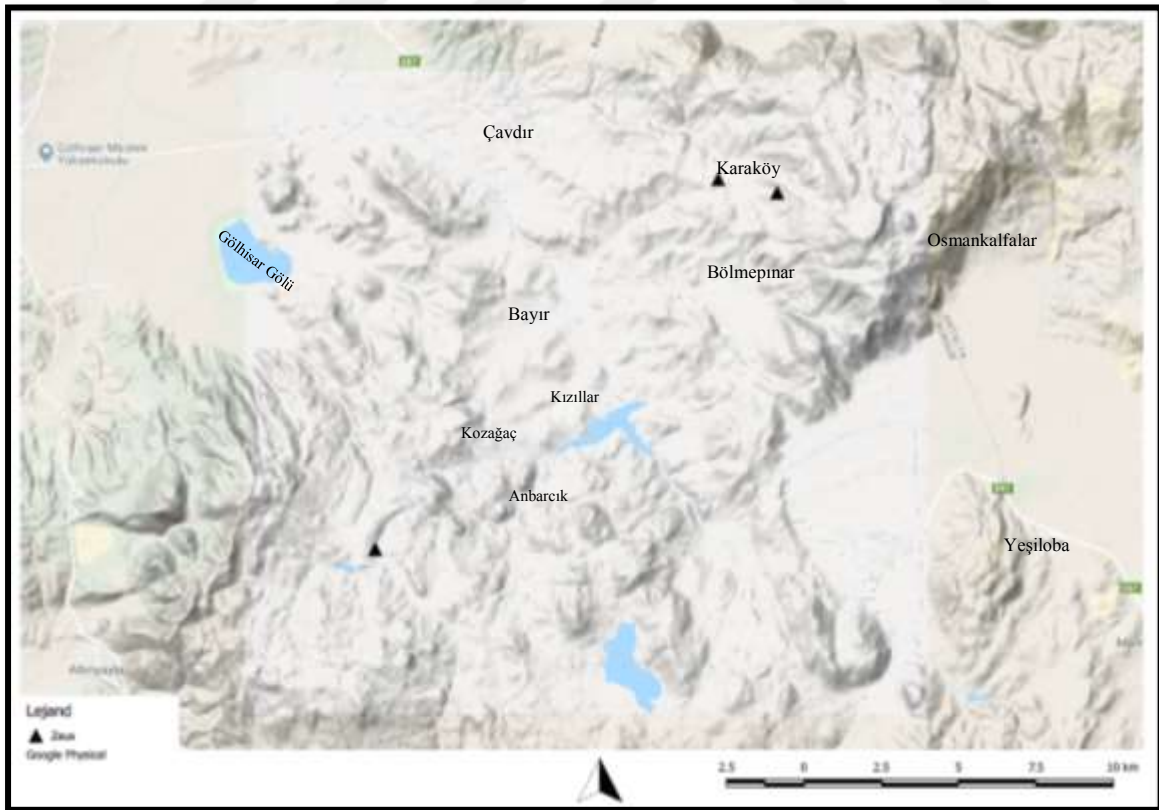
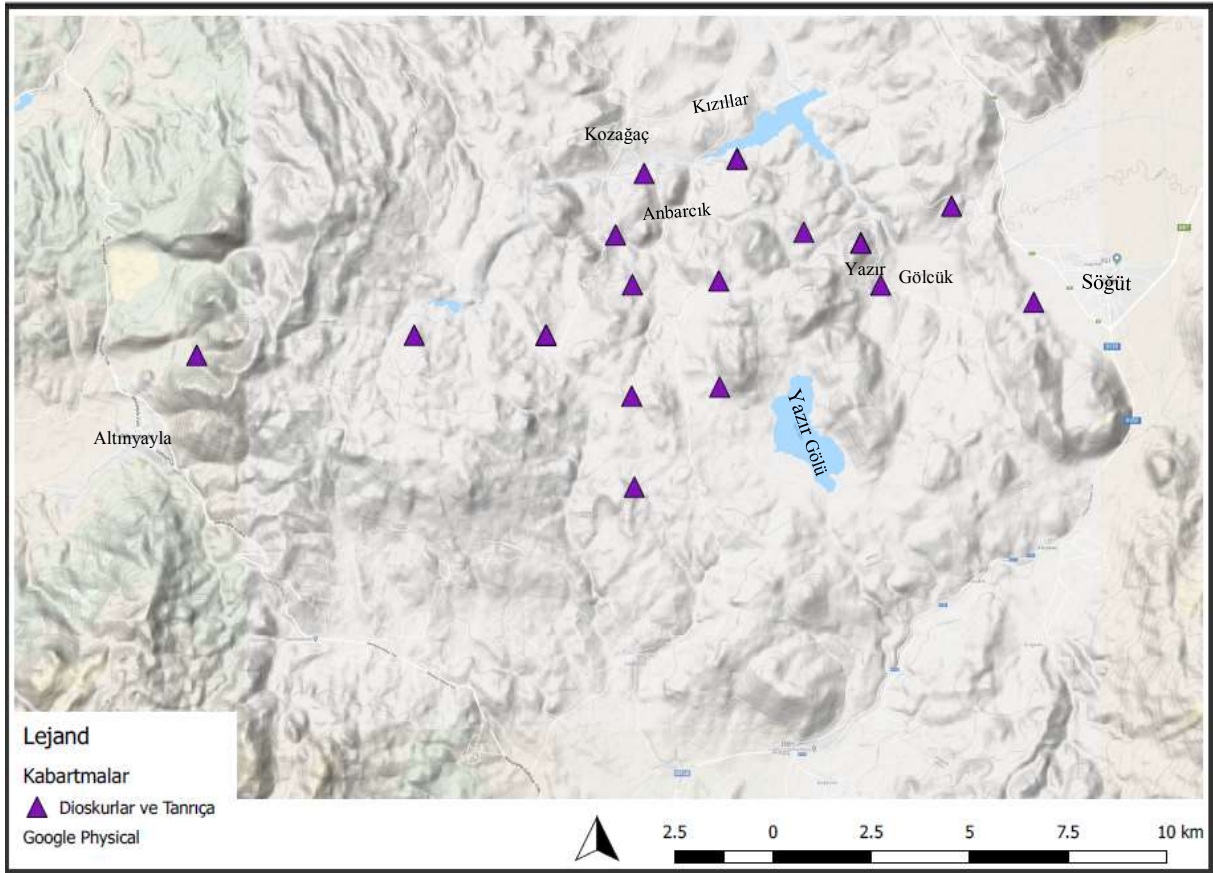
Harita 4: Kibyra'nın Tetrapolis Kurduğu Kentlerin Konumu
 (http://www.cirbanonline.net/antikkentler/antikkentler_akdeniz/default.asp?id=118).

Harita 5: Kakasbos Kabartmalarının Yayılım Alanı.

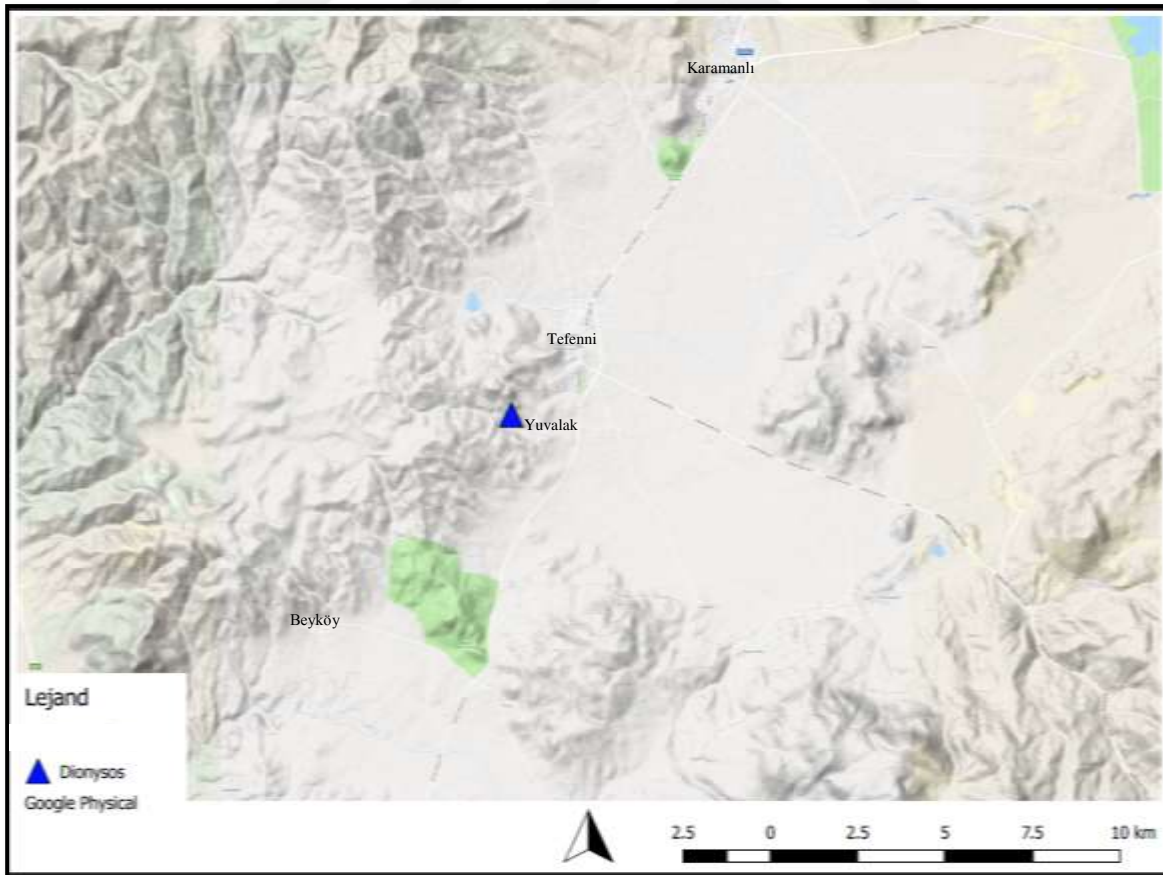

Harita 6: Herakles Kabartmalarının Yayılım Alanı.

Harita 9: Ares Kabartmalarının Yayılım Alanı.

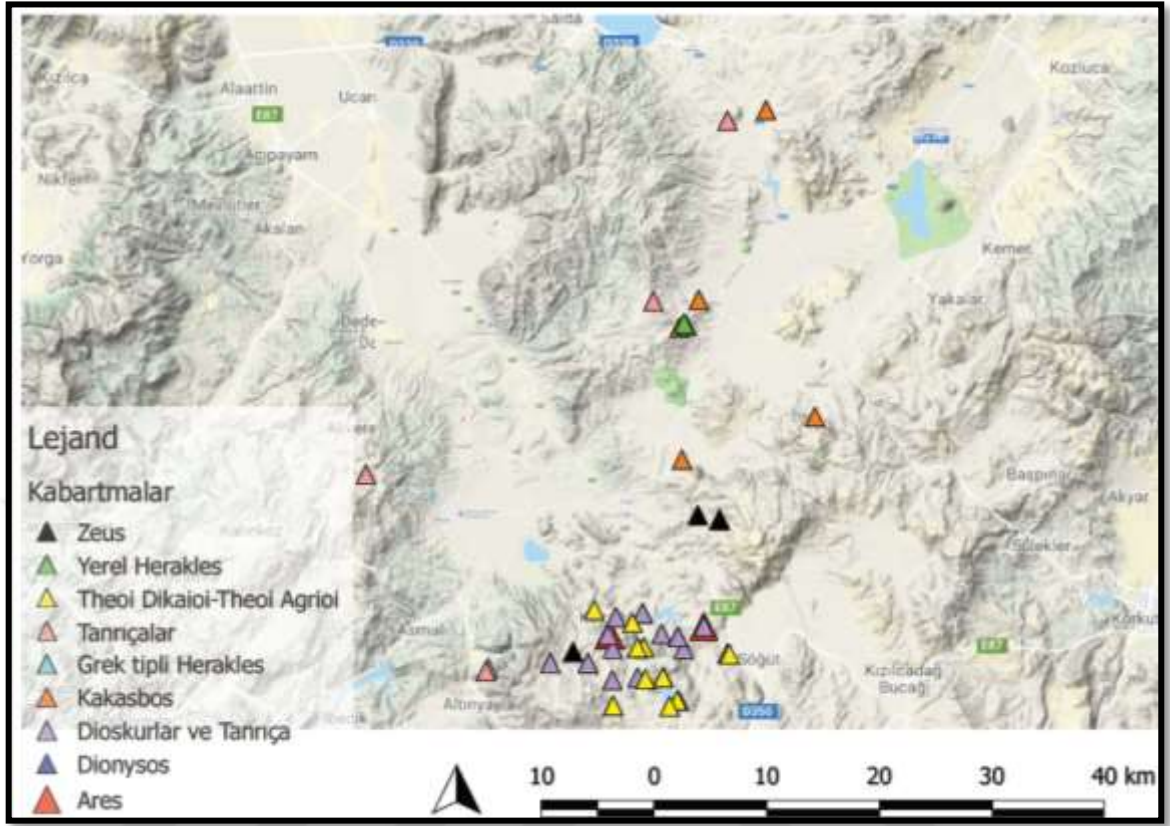
Harita 10: Dionysos Kabartması Buluntu Yeri.

Harita 11: Theoi Dikaioi/ Theoi Agrioi Kabartmalarının Yayılım Alanı.

Harita 12: Tanrıça Kabartmalarının Yayılım Alanı.

Harita 13: Kibyratis Bölgesi Kaya Kabartmaları Dağılımı.

Levhalar

Levha I

Resim 1: Düvenkaya Tepesi Atlı Tanrı Kabartmaları Genel Görünüm(Dökü ve Baytak, 2015).

Resim 2: Küçük Asarlık Atlı Tanrı Kabartmaları Genel Görünüm (Özsait, 2008:110).

Levha II

Resim 3: Tefenni Atlı Tanrı Kabartmaları Genel Görünüm.

Resim 4: Kocataş Mevki Atlı Herakles Kabartmaları Genel Görünüm .

Levha III

1. Tanrıça	<i>Seki üzerinde</i>	<i>Podyum üzerinde</i>	<i>Mimari bir çerçeve içinde</i>	<i>Polos</i>	<i>Başlık</i>
	79,80,81?,82,86,91, 92, 94,95,99, 104, 107, 115, 117	84, 96	88, 103	77,83	82, 93, 97, 101
2. Dioskurlar	<i>Atın yanında, ayakta</i>	<i>Başlık</i>	<i>Lobut/Kılıç</i>	<i>Kalkan</i>	<i>Khlamys</i>
	83,93	77,78,81?, 93	76,77	80	78, 79, 82 87, 89, 91 92, 93 98, 99, 100 101, 102 104, 105 106, 107 115, 117
3. Atlar	<i>Tanrıça'nın tersi yönünde ilerleyenler</i>	<i>Başlık</i>	<i>Ön ayaklarında n biriyle seki üzerine basanlar</i>	<i>Şaha kalkmı ş</i>	
	83	115	80, 82, 92	88	

Resim 5: Dioskurlar ve Tanrıça Kabartmaları Özellikler Tablosu.

Levha IV

Resim 6: Akçayır Mevki Dioskurlar ve Tanrıça Kabartmaları(Dökü, 2017).

Resim 7: Erenler Mağarası Dioskurlar ve Tanrıça Kabartmaları Genel Görünümü(Dökü, 2018).

Levha V

Resim 8: Eleyir Mevki Geniş Açıdan Görünüm(Dökü, 2018).

Resim 9: Burdur İli, Çavdır İlçesi, Anbarcık Köyü, Tandır Mevki, Zeus'un Şimşek Demeti Kabartması Ön ve Arka Yüzü(Dökü, 2017).

Levha VI

Resim 10: Burdur İli, Hisarardı Köyü, Yağpınar Mahallesi Zeus Altarı(Dökü, 2013) ve Üyük Mevki Şimşek Demeti Kabartması(Dökü, 2018).

Resim 11: Bulgaristan'da Stara Zagora'da Bulunan Bölge Tarihi Müzesi'nde Sergilenen Dionysos Steli
(https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Marble_votive_tablet_of_Dionysus.jpg) ve Yuvalak Köyü Dionysos Kabartması(Dökü ve Baytak, 2015).

Levha VII

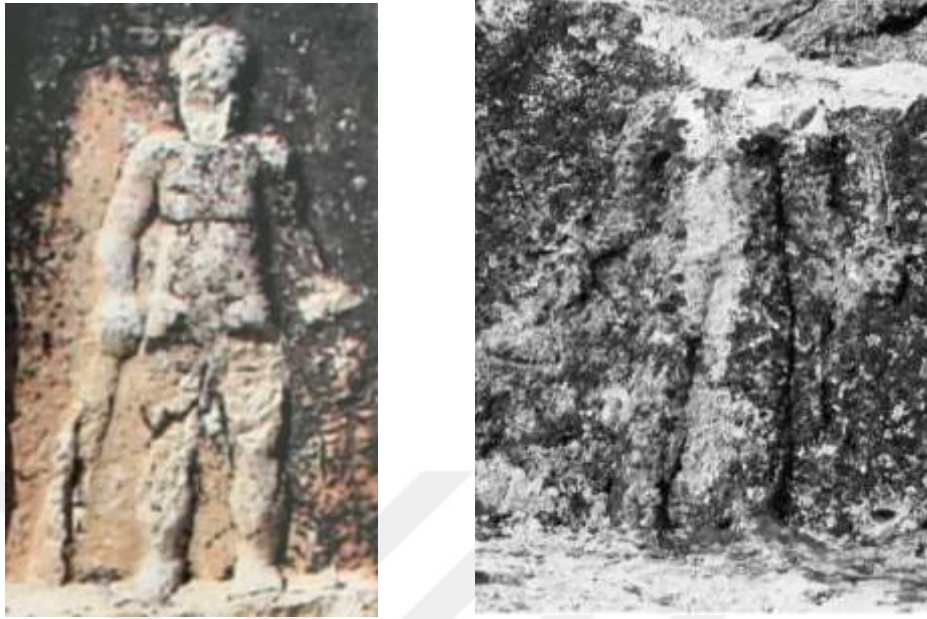

Resim 12: Bulgaristan Varna Arkeoloji Müzesi'nde Bulunan Dionysos ve Herakles Steli (<http://www.my-favourite-planet.de/english/people/d1/dionysus.html>).

Resim 13: Suriye'de Bulunan Dura Europos Antik Kenti'nden Herakles Steli (<http://users.stlcc.edu/mfuller/duragods.html>) ve Soğulgan Tepesi Herakles Kabartması (Dökü, 2017).

Levha VIII

Resim 14-15: Burdur, Düver Yarım Ada Herakles Kabartmaları (Kahya, 2013-2015) .

Tanrıça	Askeri kıyafet	Tunika	Sağ elinde balta tutanlar	Sol elinde balta tutanlar	Başlık	Köpek	Kama Tutan
128, 129	129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 139, 140, 141, 142, 143,	128, 137	136, 137, 138	128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 139, 140, 141, 142, 143	130?, 139, 142	135, 140	136

Resim 16: Theoi Dikaioi/ Theoi Agrioi Kabartmaları Özellikler Tablosu.

Levha IX

Resim 17: Deliğın Yanı Mevki Theoi Dikaioi/ Theoi Agrioi Kabartmaları Genel Görünümü(Dökü, 2018).

Resim 18: Termessos Antik Kenti Theoi Dikaioi Kutsal Alanı (İplikçioğlu, 2006: 16).

Levha X

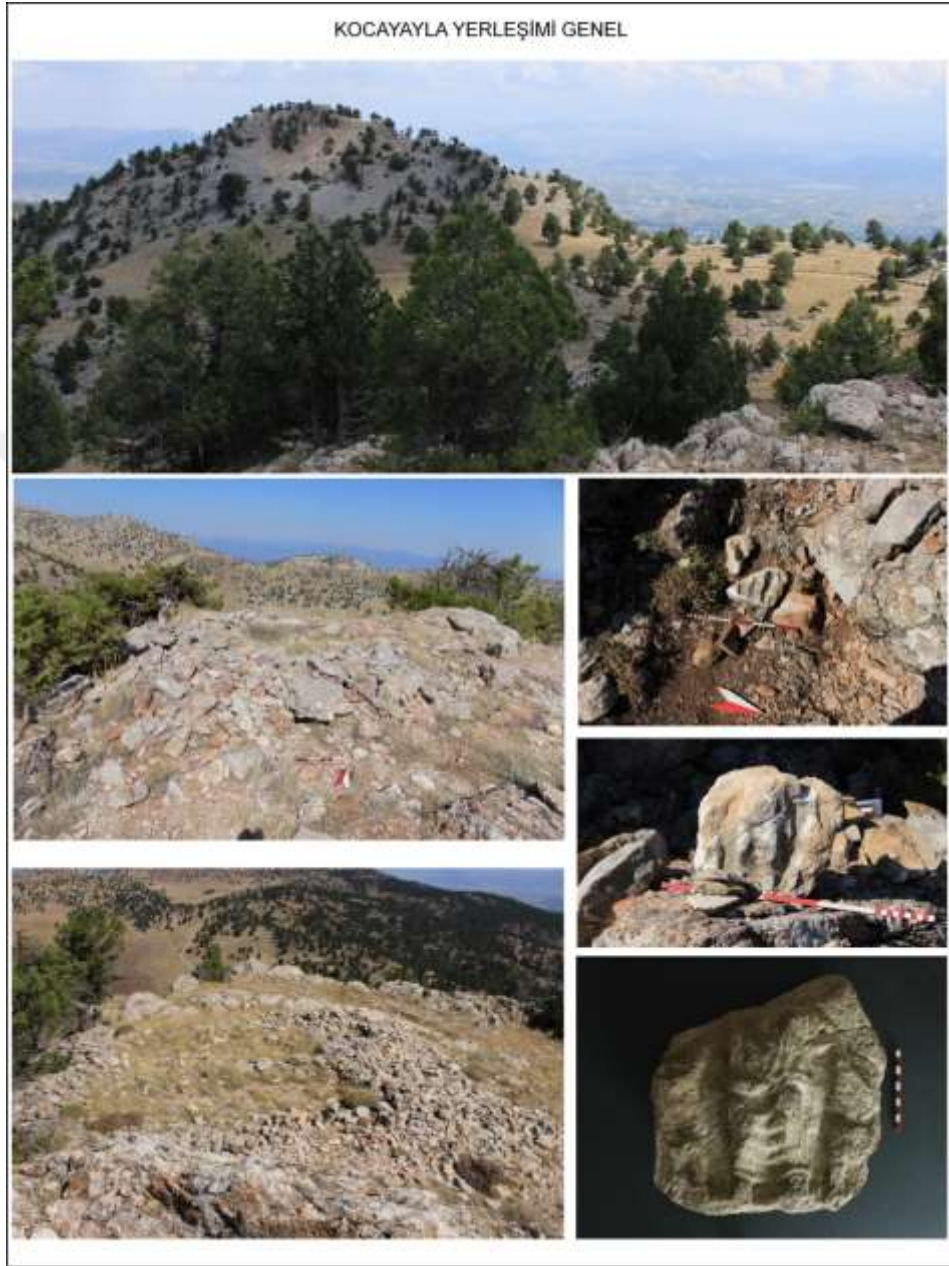

Resim 19: Termessos Antik Kenti Theoi Dikaioi Kabartması (İplikçioğlu, 2006: 16).

Resim 20: Atlıdere, Karabıyıklar Mevki (Smith, 1997: 9) ve Delğin Yanı Mevki (Dökü, 2018) Artemis Lagbene Kabartması.

Levha XI

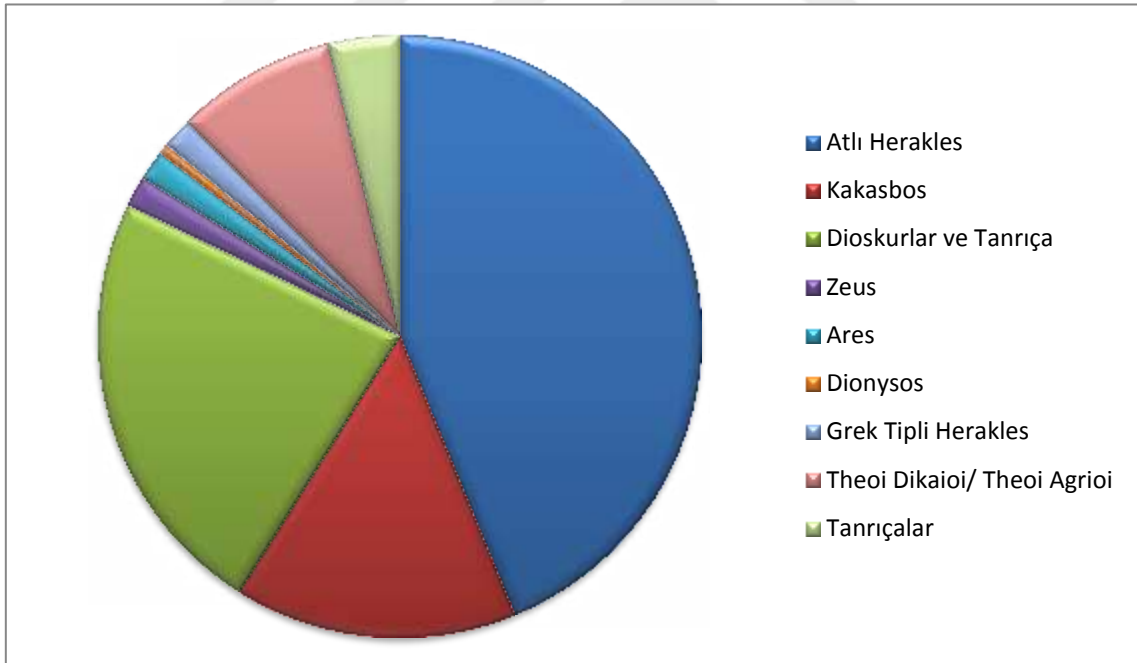

Resim 21: Kocayayla Potnia Theron Kabartması Buluntu Yeri Genel Görünüm(Dökü, 2016).

Levha XII

Resim 22: Antalya Müzesi Nympheler Steli (Dağlı, 2011: 117).

Resim 23: Kibyratis Bölgesi Kaya Kabartmaları Oransal Dağılımı.

ÖZGEÇMİŞ

Kişisel Bilgiler :

Adı ve Soyadı : Nurhan BECEREN

Doğum Yeri : Isparta

Medeni Hali : Bekâr

Eğitim Durumu :

Lise Öğrenimi :

Nevzat Saygan- Levent Saygan Anadolu Lisesi/ ANTALYA.

Lisans Öğrenimi :

2012-2016 Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Klasik Arkeoloji Bölümü/ BURDUR.

2014-2015 Westfälische Wilhelms-Universität Münster (Arkeoloji Bölümü Erasmus Lisans)/ ALMANYA.

Lisans Genel Not Ortalaması: 3,75

Yüksek Lisans Öğrenimi :

2016-2018 Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi (Sosyal Bilimler Enstitüsü (Arkeoloji Bölümü)- Tezli Yüksek Lisans)

Yüksek Lisans Not Ortalaması: 3,69

Yabancı Diller ve Düzeyi :

İngilizce : C1 Seviyesi.

Almanca : B2 Seviyesi.

Grekçe : Başlangıç Seviyesi.

İş Denevimi :

2013 Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Kibyra Kazı Çalışmaları, **Türkiye**

2014 Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Kibyra Kazı Çalışmaları, **Türkiye**

2015 Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Kibyra Kazı Çalışmaları, **Türkiye**

2016 Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Kibyra Kazı Çalışmaları, **Türkiye**

2017 Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Kibyra Kazı Çalışmaları, **Türkiye**

2018 Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Kibyra Kazı Çalışmaları, **Türkiye**

2018 Uylupınar (Erken Kibyra) Yüzey Araştırması, **Türkiye**

Bilimsel Yayınlar ve Çalışmalar :

13 - 16 Mart 2012 4.Uluslararası Arkeoloji Öğrencileri Sempozyumu, ŞANLIURFA.

09 - 12 Mayıs 2018 7. Türkiye Lisansüstü Çalışmalar Kongresi, BURDUR.

